

ปีการศึกษา 2533

ระบบภาพซ้อนภาพ

โดย

นาย วิทยา จันทรเมฆา

301253

นาย สกิจ เลิศสันติวิทย์

301311

อาจารย์ที่ปรึกษา

อ. โกศล ชวนขยัน

ปริญญาโทปีการศึกษา 2533

ภาควิชา อิเล็กทรอนิกส์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ระบบภาพซ้อนภาพ

ผู้จัดทำ

1. นาย วิทยา จันทร์เมฆา รหัส 301253
2. นาย สุกิจ เลิศสันติวิทย์ รหัส 301311

นาย โทศลว ชวนขยัน

อาจารย์ที่ปรึกษา

(.....)
S UNi

เรื่อง ระบบภาพซ้อนภาพ

ผู้ร่วมงาน

นาย วิทยา จันทรเมฆา 301253,

นาย สุกิจ เลิศสันติวิทย์ 301311

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ โทศล ชวนขยัน

ปีการศึกษา 2533

บทคัดย่อ

ในความพยายามที่จะพัฒนาระบบโทรทัศน์ ได้เกิดเทคโนโลยีของระบบการรวมสัญญาณภาพขึ้น เรียกว่า ระบบภาพซ้อนภาพ โดยมีโครงสร้างในการทำงานในส่วนสำคัญ ดังนี้ การนำเอาสัญญาณภาพจากแหล่งกำเนิด 2 แหล่ง มาทำการรวมกัน โดยให้ปรากฏที่ ทางจอภาพในลักษณะเป็นภาพเล็กขนาด 1 ส่วนใน 9 ส่วน ของภาพใหญ่ หลักการทำงาน ของวงจร ก็จะนำสัญญาณภาพเล็กมาแปลง ให้มีขนาดตามที่กำหนด โดยใช้ระบบสัญญาณทาง ดิจิตอลในการจัดการซึ่งจะทำให้เกิดความสะดวกและ ผลการทำงานเป็นไปอย่างถูกต้อง

PICTURE IN PICTURE

WITTAYA	JANMAYKA	30125
SUKIT	LERTSUNTLIVIT	30131

Associate Professor Kohsol chunkayan Advisor

1990

Abstract

This thesis is an application of television system using composite video signal from 2 source signals to form small picture in the main menu. The size of small picture is in 9 the main picture. The solution of this system is bring signal convert into digital and then bring it into memory after then convert it to analog signal. In part of multiplex switch will switch 2 signals at location that we fix it.

สารบัญ

รายการ	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ ระบบโทรทัศน์	2
การเกิดภาพและการสแกน	2
การกำเนิดสัญญาณแม่สี RGB และ Y	5
กรรมวิธีสอดแทรกสัญญาณสี	7
การผสมสัญญาณสี	11
สัญญาณภาพโทรทัศน์	16
โครงสร้างของระบบโทรทัศน์สี	18
บทที่ 3 การคำนวณและการสร้าง	25
วงจรออสซิลเลเตอร์	28
วงจรแยกสัญญาณเชิงคี่	29
วงจรสร้างสัญญาณควบคุมการตัดต่อภาพ	31
วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอล	32
วงจรควบคุมการอ่านและการเขียนข้อมูล	33
วงจรแปลงสัญญาณดิจิตอลเป็นอนาล็อก	36
วงจรควบคุมการตัดต่อภาพ	37
วงจรแปลงสัญญาณแม่สี เป็นสัญญาณภาพ	38
วงจรวีดีโอโมดูลเลเตอร์	39
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	57
บทที่ 5 สรุปและวิจารณ์	71
กิตติกรรมประกาศ	73
เอกสารอ้างอิง	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เอกสารอ้างอิง อีกรหัสห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รายการ	หน้า
รูปที่ 2.1 แสดงย่านความถี่ของคลื่นแสงกับคลื่นอื่นๆ	3
รูปที่ 2.2 แสดงการผสมสีแสงของแม่สีทั้งสามคือ RGB	4
รูปที่ 2.3 แสดง Chromaticity diagram	5
รูปที่ 2.4 แสดงการสร้างสัญญาณภาพโดยใช้กระจกไดโครอิกแยกสี	6
รูปที่ 2.5 แสดงการสร้างสัญญาณ Y จากสัญญาณแม่สี RGB	7
รูปที่ 2.6 แสดงตารางค่าของ Y R G B และความแตกต่างของแม่สี	8
รูปที่ 2.7 แสดงการสร้างภาพสี หรือขาวดำจากสัญญาณ Y (R-Y) (B-Y)	9
รูปที่ 2.8 แสดงการกระจายพลังงานของสัญญาณ Y เป็นกลุ่มก้อนย่อย ๆ ที่มีความถี่ 1, 2, 3, ... เท่าของความถี่ LINE (Hor)	10
รูปที่ 2.9 แสดงความถี่ของสัญญาณพาหะรองสีจะต้องอยู่ห่างจากพลังงานของสัญญาณ Y และพาหะเสียง	10
รูปที่ 2.10 แสดงถึงวิธีการเกิด QAM ระหว่างสัญญาณ (R-Y) (B-Y)	12
รูปที่ 2.11 แสดงการรวมกันระหว่างคลื่น AM ของ (R-Y) กับคลื่น AM ของ (B-Y) โดยมุมห่างกัน 90 องศา เรียกว่าการผสมแบบ QAM	13
รูปที่ 2.12 แสดงบล็อกไดอะแกรมแสดงการมอดูเลตสัญญาณ (R-Y), (B-Y)	13
รูปที่ 2.13 แสดงการรวมสัญญาณระหว่าง Chrominance Signal และสัญญาณ Burst	14
รูปที่ 2.14 แสดงตัวอย่างของรูปคลื่นของสัญญาณสีที่เกิดจากรูปภาพแท่งสี	15
รูปที่ 2.15 แสดงสัญญาณ Composite Video ของระบบ PAL	17
รูปที่ 2.16 แสดงถึงรูปร่างของสัญญาณ Sync และ Pulse Time	19
รูปที่ 2.17 แสดงสัญญาณ Chrominance และ Chroma Subcarrier	19
รูปที่ 2.18 แสดงบล็อกไดอะแกรมอย่างง่ายของเครื่องรับโทรทัศน์สี	20
รูปที่ 2.19 แสดงไดอะแกรมของภาคโครมิแนนซ์	22
รูปที่ 2.20 แสดงตัวอย่างบล็อกไดอะแกรมของเครื่องรับโทรทัศน์สีระบบ PAL	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ

หน้า

รูปที่ 3.1	แสดงบล็อกไดอะแกรมการแยกสัญญาณซิงค์ การควบคุม และ สัญญาณเวลามาตราฐาน	40
รูปที่ 3.2	แสดงบล็อกไดอะแกรมส่วนการเก็บสัญญาณภาพรองลงหน่วยความจำ และการตัดต่อสัญญาณภาพ	41
รูปที่ 3.3	แสดงบล็อกไดอะแกรมส่วนการเก็บสัญญาณภาพรองลงหน่วยความจำ และการตัดต่อสัญญาณภาพของระบบสี	42
รูปที่ 3.4	แสดงบล็อกไดอะแกรมการแยกสัญญาณแม่สี และการรวมสัญญาณแม่สี	43
รูปที่ 3.5	แสดงบล็อกไดอะแกรมวีดีโอโมดูลเลเตอร์	44
รูปที่ 3.6	แสดงวงจรออสซิลเลเตอร์	45
รูปที่ 3.7	แสดงวงจรแยกสัญญาณซิงค์หลัก	46
รูปที่ 3.8	แสดงวงจรแยกสัญญาณซิงค์รอง	47
รูปที่ 3.9	แสดงวงจรหาร 3 ของสัญญาณซิงค์	48
รูปที่ 3.10	แสดงวงจรสร้างสัญญาณควบคุม	49
รูปที่ 3.11	แสดงวงจรแปลงสัญญาณจากอนาลอกเป็นดิจิตอล	50
รูปที่ 3.12	แสดงวงจรมับแอดแดสของหน่วยความจำ	51
รูปที่ 3.13	แสดงวงจรหน่วยความจำ	52
รูปที่ 3.14	แสดงวงจรแปลงสัญญาณจากดิจิตอลเป็นอนาลอก	53
รูปที่ 3.15	แสดงวงจรตัดต่อสัญญาณภาพ	54
รูปที่ 3.16	แสดงวงจรแปลงสัญญาณภาพเป็นสัญญาณแม่สี	55
รูปที่ 3.17	แสดงวงจรวีดีโอโมดูลเลเตอร์	56
รูปที่ 4.1	แสดงรูปสัญญาณเวลา (Timing Diagram) ภาคออสซิลเลเตอร์	60
รูปที่ 4.2	แสดงรูปสัญญาณเวลา (Timing Diagram) ภาคแยกซิงค์ของสัญญาณหลัก	61
รูปที่ 4.3	แสดงรูปสัญญาณเวลา (Timing Diagram) ภาคแยกซิงค์ของสัญญาณรอง	62
รูปที่ 4.4	แสดงรูปสัญญาณเวลา (Timing Diagram) ภาคควบคุม	63
รูปที่ 4.5	แสดงรูปสัญญาณเวลา (Timing Diagram) ภาคหารความถี่ของซิงค์	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ

หน้า

ภาพที่ 1	แสดงภาพที่นำสัญญาณจากคอมพิวเตอร์ เป็นสัญญาณหลัก	65
ภาพที่ 2	แสดงภาพที่นำสัญญาณจากเครื่องเล่นวีดิโอเทป เป็นสัญญาณรอง	65
ภาพที่ 3	แสดงการเลื่อนภาพที่ซ้อนลงในภาพหลักในตำแหน่งต่างๆ	66
ภาพที่ 4	แสดงการเลื่อนภาพที่ซ้อนลงในภาพหลักในตำแหน่งต่างๆ	66
ภาพที่ 5	แสดงการเลื่อนภาพที่ซ้อนลงในภาพหลักในตำแหน่งต่างๆ	67
ภาพที่ 6	แสดงการเลื่อนภาพที่ซ้อนลงในภาพหลักในตำแหน่งต่างๆ	67
ภาพที่ 7	แสดงการดึงภาพ (Zoom) ในระยะใกล้ให้เห็นความคมชัดของภาพเล็ก	68
ภาพที่ 8	แสดงการใช้งานใน Software ต่างๆ ในสัญญาณหลัก	68
ภาพที่ 9	แสดงการใช้งานใน Software ต่างๆ ในสัญญาณหลัก	69
ภาพที่ 10	แสดงอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในระบบภาพซ้อนภาพ	69
ภาพที่ 11	แสดงเครื่องต้นแบบที่ทดสอบในแผงวงจรทดลอง	70
ภาพที่ 12	แสดงเครื่องที่ประกอบเรียบร้อยแล้วสามารถนำไปใช้งานได้เลย	70

บทที่ 1

บทนำ

โครงงานฉบับนี้เป็นโครงงานในวิชา Project จะขอแนะนำเกี่ยวกับระบบภาพซ้อนภาพ Picture in Picture (p in p) คือการนำเอาสัญญาณภาพจากแหล่งสัญญาณภาพ 2 แหล่งมาซ้อนกัน หรือนำมารวมกันในลักษณะภาพเล็กซ้อนภาพใหญ่ ทำให้มองเห็นภาพ 2 ภาพได้ในเวลาเดียวกัน ภาพเล็กจะมีตำแหน่งที่ปรากฏบนจอภาพโดยเราสามารถกำหนดได้ตามต้องการ โดยใช้วิธีการหน่วยเวลาการปรากฏของภาพเล็ก และขนาดของภาพเล็กของเรามีขนาดประมาณ 1 ใน 9 ของภาพใหญ่ โดยหลักการแล้วเราจะไม่สามารถแทรกภาพซึ่งเป็นสัญญาณทางอะนาลอกได้โดยตรง เพราะว่าสัญญาณภาพเล็กจะมีสัญญาณ H-syn , V-syn อาจจะไม่ตรงกับสัญญาณของสัญญาณภาพหลัก จึงเป็นสาเหตุทำให้ภาพล้มนหรือไม่สามารถเห็นภาพได้เป็นปกติ เราจึงต้องแปลงสัญญาณของภาพเล็กจาก อะนาลอกไปเป็นดิจิตอลเก็บลงใน RAM เพื่อให้การทำงานของส่วนติดต่อสัมพันธ์กับเก็บสัญญาณภาพ จากนั้นเมื่อถึงเวลาที่ต้องนำภาพเล็กออกจาก RAM และเปลี่ยนข้อมูลจากดิจิตอลไปเป็นอะนาลอกก่อนจะส่งให้กับโทรทัศน์หรือจอภาพต่อไป

บทที่ 2 ระบบโทรทัศน์ปัจจุบัน

เนื่องจากโครงการนี้ มีจุดประสงค์เพื่อใช้โทรทัศน์เป็นสื่อส่งผ่านและแสดงผล และยังมีการพัฒนาปรับปรุงสัญญาณวิดีโอจากโทรทัศน์ให้มีสีสรรค์ และสามารถเลือกสีได้ตามต้องการ ดังนั้นเพื่อความเข้าใจโครงสร้างการทำงานของระบบอย่างสมบูรณ์ ในการสร้างภาพสีและการโคัดสี จึงควรศึกษาถึงระบบโทรทัศน์และการสร้างภาพรวมทั้งการทำให้เกิดสีสรรค์ต่าง ๆ บนจอโทรทัศน์สีเสียก่อนดังนี้ คือ.

2.1 ระบบโทรทัศน์

ระบบโทรทัศน์สำคัญ ๆ ที่ใช้ทั่วโลกขณะนี้มียู่ 3 ระบบด้วยกันคือ

1. ระบบ NTSC (National Television System Committee)
2. ระบบ SECAM (Sequentiel a memoire) หรือ (Sequenteal colour with memory)
3. ระบบ PAL (Phase Alternating Line)

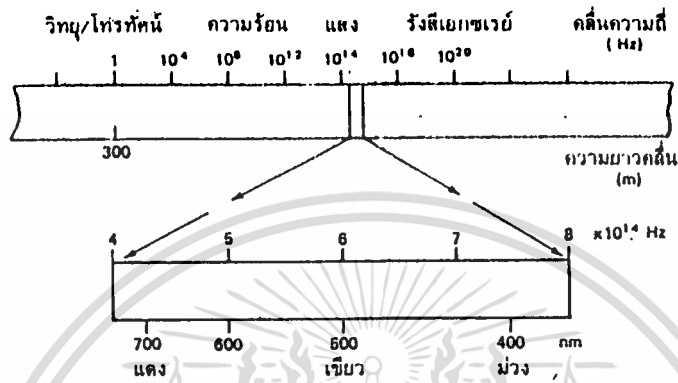
ซึ่งแม้ว่าประเทศต่าง ๆ จะรับระบบนี้ไว้เป็นมาตรฐานในกิจการโทรทัศน์ของประเทศตน แต่รายละเอียดอื่น ๆ ของระบบอาจมีความแตกต่างกันออกไปอีก โดยทั่วไปประเทศที่ใช้ระบบไฟฟ้า จ่ายตามบ้านแบบ 50 Hz ก็จะใช้อัตราความถี่ที่กวาดในแนวตั้งเท่ากับ 50 Hz ซึ่งจำนวนเฟรมต่อวินาที จะเป็น 25 เฟรม และ 30 เฟรมต่อวินาที

ประเทศไทยรับเอาระบบ PAL ซึ่งเป็นระบบที่ใช้แพร่หลายในประเทศภาคพื้นยุโรปคือ 625 เส้นต่อเฟรม และ 25 เฟรมต่อวินาที

2.2 การเกิดภาพและการสแกน

ก่อนที่จะศึกษาเกี่ยวกับระบบโทรทัศน์สี ควรจะเข้าใจพื้นฐานของสีและการผสมสีเสียก่อน สีที่นัยน์ตามองเห็นเกิดจากแสงที่ผสมกัน โดยแสงแต่ละสีจะมีคุณสมบัติเป็น คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับคลื่นวิทยุ ต่างกันตรงที่ความถี่และความยาวคลื่น คลื่นแสงเป็นคลื่นที่มีความยาวน้อยมากมีขนาดเป็นไมครอน และมีคุณสมบัติเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าทั่ว ๆ ไป คือมีความเร็ว 3×10^{10} เมตรต่อวินาที แสงสีขาวถูกค้นพบว่าประกอบด้วยแสงสีต่าง ๆ หลาย ๆ สี โดยแสงสีขาวทลู่แท่งแก้วปริซึม และแสงแต่ละสีที่เห็นนั้นต่างก็มีความถี่และความยาวคลื่นใกล้เคียงกัน

ดังรูปที่ 2.1 โดยขอบเขตของความยาวคลื่นของแสงสีต่าง ๆ มีค่าดังนี้

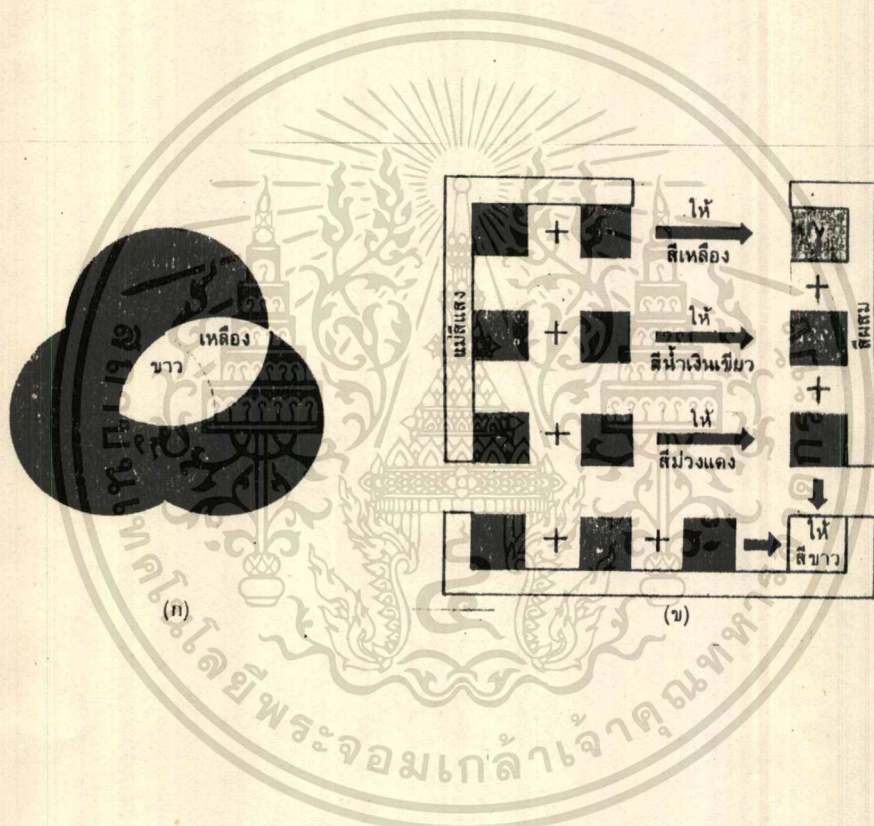
รูปที่ 2.1 ย่านความถี่ของคลื่นแสงเทียบกับคลื่นอื่น ๆ

สีม่วง	ประมาณ	400-450	มิลลิไมครอน
สีน้ำเงิน	"	450-500	"
สีเขียว	"	500-570	"
สีเหลือง	"	570-590	"
สีส้ม	"	590-610	"
สีแดง	"	610-700	"

จากความรู้ในเรื่องการผสมสีของแสงว่า แสงที่เห็นเป็นสีต่าง ๆ นั้นมีความยาวคลื่นและความถี่ไม่เท่ากัน การที่เรามองเห็นสีสรรคก็คือเรามองเห็นแสงความถี่ต่าง ๆ กัน แสงจึงเป็นพื้นฐานของเรื่องสีในระบบโทรทัศนส์การสร้างภาพสีและการกำเนิดสัญญาณภาพสีอาศัยหลักการผสมสีแสง ซึ่งเป็นการผสมเชิงบวก (ADDITIVE MIXING)

แม่สีแสง (PRIMARY COLOUR) มีอยู่ 3 สี คือ สีแดง สีเขียว สีน้ำเงิน เรานิยมเรียกย่อ ๆ ว่า R,G,B การมองเห็นสีของวัตถุเช่นสีรถหรือสีน้ำมันนั้น เกิดจากการผสมเชิงลบคือ วัตถุจะดูดสีอื่น ๆ ไว้จนหมดยกเว้นสีที่เราเห็นจะถูกสะท้อนออกมาไม่

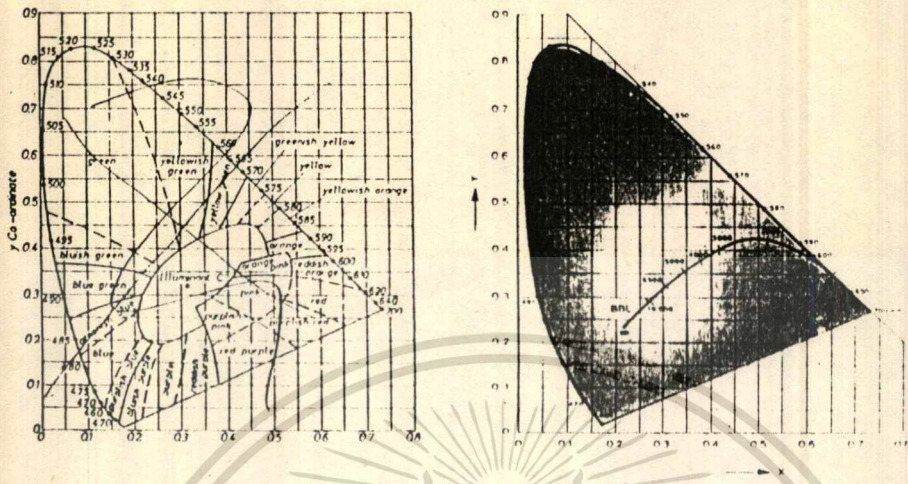
ดูตกสีนเอาไว้ ซึ่งต่างจากสีที่เกิดจากแสง สีที่เกิดจากการผสมแม่สีของแสงเราเรียกว่า สีผสม เช่น สีแดงและสีเขียวผสมกันได้สีเหลือง สีเขียวผสมสีน้ำเงินได้สีน้ำเงินเขียวหรือ Cyan และสีแดงผสมกับสีน้ำเงินได้สีม่วงแดงหรือ Magenta และจากการทดลองผสมแสง สี ปรากฏว่าเราสามารถสร้างสีต่างๆ ได้มากมาย โดยการผสมแม่สีทั้งสาม แดง น้ำเงิน เขียว แล้วปรับความเข้มหรือส่วนผสมของแม่สีดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 การผสมสีแสงของแม่สีทั้งสามคือ R, G, B

ในการเลือกส่วนผสมของแม่สีแสงนั้น ได้รับการตกลงเป็นมาตรฐานเอาไว้ เพื่อให้สีที่ส่วนที่แสงสีผสมกันแล้ว จะได้สีสรรค์ครบถ้วนตามที่มีอยู่ตามธรรมชาติ และใกล้เคียงที่สุด ตามลักษณะ Diagram 2.3 ที่เรียกว่า Chromaticity Diagram

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.3 Chromaticity Diagram

ในรูป 2.3 แสดงรูปลิ้น (Tongue Shape) ที่ใช้ในการวัดสี ซึ่งเรียกว่า โครมาติซิตี ไดอะแกรม สีที่ปรากฏในภาพทั้งหมดสามารถสร้างขึ้นโดยการเลือกแม่สีทั้งสาม คือ R, G, B มาผสมกันโดยปรับสัดส่วนให้เหมาะสม สิ่งเกิดว่าบริเวณกลาง ๆ ของรูปลิ้น จะมีความเข้มสีน้อยเพราะมีส่วนผสมสีขาวมาก

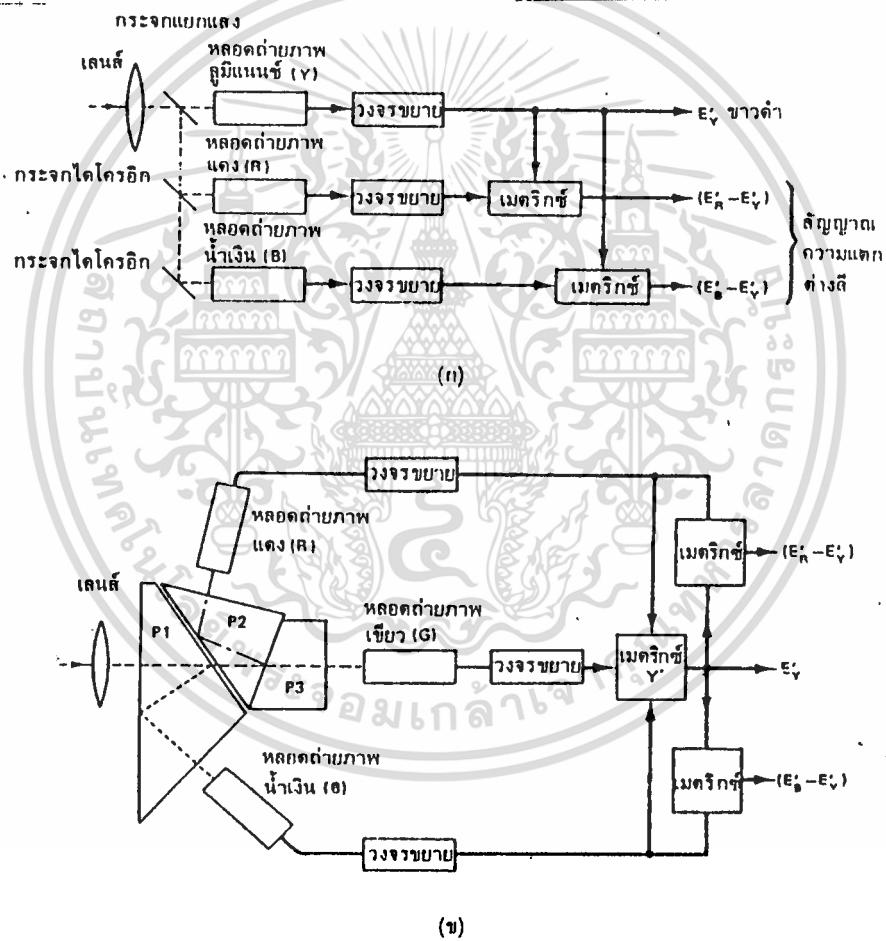
2.3 การกำเนิดสัญญาณแม่สี R, G, B และสัญญาณ Y

หลักการของการส่งภาพในระบบโทรทัศน์สีก็คือ ตรวจสอบว่าภาพสีนั้น ประกอบด้วยแม่สี เป็นปริมาณมากน้อยเท่าใด แล้วส่งข้อมูลของปริมาณแม่สีออกไปยังเครื่องรับ เครื่องรับก็จะนำข้อมูลปริมาณแม่สีนั้นมาปรับแม่สีแล้วผสมกันตามส่วน ก็จะได้ภาพสีที่ต้องการ ลองเปรียบเทียบกับระบบโทรทัศน์ขาวดำ ข้อมูลที่ส่งไปไม่ใช่เป็นปริมาณแม่สีแต่เป็น ปริมาณความสว่าง

วิธีการตรวจปริมาณสีของภาพ ทำได้ด้วยการแยกแสงออกโดยใช้ กระจก ไดโครอิก (Dichroic mirror) กระจกนี้มีคุณสมบัติให้แสงที่เราต้องการผ่านได้ ส่วน แสงที่ไม่ต้องการจะสะท้อนทิ้งไปด้วยกระจกนี้เราสามารถแยกแสงสีแดง สีเขียว สีน้ำเงิน ออกมา แล้วจึงนำแม่สีแสงที่แยกออกมาไปแปลงเป็นสัญญาณไฟฟ้าด้วย หลอดถ่ายภาพ

ในรูปที่ 2.4 จะเห็นว่าแสงจากภาพสะท้อนผ่านเลนส์ของกล้องถ่ายโทรทัศน์สี

แยกผ่านที่กระจกไดโครอิก 3 ชุดเป็นแม่สีทั้งสามคือ R, G, B แปลงเป็นสัญญาณไฟฟ้าที่
 หลอดถ่ายภาพ และขยายสัญญาณให้โตขึ้น ในรูปที่ 2.4 (ก) เป็นภาพที่เขียนให้ดูง่าย
 ส่วนรูปที่ 2.4 (ข) เป็นลักษณะการจัดเรียงของกระจก (ปริซึม) และหลอดถ่ายภาพ ใน
 ทางปฏิบัติ สัญญาณภาพทั้งสามคือ สัญญาณ R , สัญญาณ G และสัญญาณ B หลังจากขยาย
 ให้มีขนาดเหมาะสมแล้ว จะถูกนำมาผ่านกรรมวิธีบางอย่างก่อนที่จะไปเข้าภาคเครื่องส่ง
 ออกอากาศต่อไป

รูปที่ 2.4 การสร้างสัญญาณภาพโดยใช้กระจกไดโครอิกแยกแม่สี (ก) แสดง

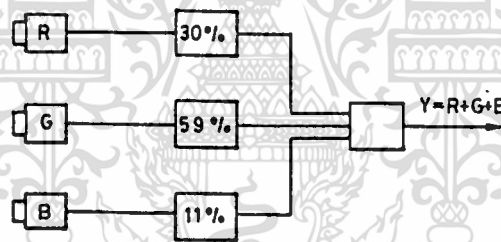
การจัดวางของกระจกและหลอดถ่ายภาพอย่างง่าย (ข) แสดงการจัดวางในทางปฏิบัติ ซึ่งใช้ปริซึมโคโคริกแทนกระจก

สัญญาณแม่สีจากกล้องถ่ายภาพทั้งสามสี R, G, B ในรูปที่ 2.4 จะไม่สามารถส่งไปได้เพราะต้องมีกรรมวิธีเปลี่ยนรูปสัญญาณให้เหมาะสมเสียก่อน อันเนื่องมาจากต้องปรับให้ระบบโทรทัศน์สีใช้ร่วมกับระบบโทรทัศน์ขาวดำที่มีอยู่เดิมได้ ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ระบบโทรทัศน์สีมีความซับซ้อนกว่าระบบโทรทัศน์ขาวดำ

2.4 กรรมวิธีสอดแทรกสัญญาณสี

จากการทดลองเปรียบเทียบความสว่างกันโดยให้แสงสีขาวสว่าง 100 % จะพบว่าตามนุษย์เรารู้ว่า แสงสีแดงสว่าง 30 % ของแสงสีขาว แสงสีเขียวสว่าง 59 % ของแสงสีขาวและแสงสีน้ำเงินสว่าง 11 % ของแสงสีขาว เราสามารถนำมาสร้างสัญญาณขาวดำจากสัญญาณแม่สี R, G, B มารวมกัน (ทางไฟฟ้า) ตามสัดส่วนที่ตารู้สึกสว่าง เทียบกับแสงสีขาวดังสมการต่อไปนี้

$$Y = 0.30 R + 0.59 G + 0.11 B$$

รูปที่ 2.5 การสร้างสัญญาณ Y จากสัญญาณแม่สี R, G, B

ในหัวข้อที่แล้ว เราอธิบายวิธีการสร้างสัญญาณให้เครื่องรับโทรทัศน์ขาวดำสามารถรับภาพได้ถูกต้องตามสัดส่วนความสว่างของสีต่างๆ ในหัวข้อนี้เราจะศึกษาว่าเราจะส่งสัญญาณสีอย่างไรเพื่อให้เครื่องรับโทรทัศน์รับสัญญาณสีได้ และถ้าเครื่องรับโทรทัศน์รับสัญญาณสีนี้ก็ไม่มีความเสียหายอย่างใด

สัญญาณสีที่ส่งไปยังเครื่องรับโทรทัศน์สีนั้น ต้องเพียงพอเพื่อให้เครื่องรับสามารถคืนตัวสัญญาณแม่สีในการสร้างภาพสีได้ ในทางปฏิบัติเราเลือกส่งสัญญาณความแตกต่างสี (Colour Difference) ซึ่งเป็นผลต่างของสัญญาณแม่สีกับสัญญาณ Y (แทนที่จะส่งสัญญาณแม่สีเฉยๆไป) ในที่นี้สัญญาณความแตกต่างสีก็คือ $(R - Y) = 0.11$ $(G - Y)$ และ $(B - Y) = -0.89$ เราทดลองคำนวณค่าสัญญาณความแตกต่างสีของสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างๆนี้แสดงในตารางที่ 1.1

จะพบว่าค่าเฉลี่ยของสัญญาณความแตกต่างสี

$(R - Y) = 0.47$, $(G - Y) = 0.27$ และ $(B - Y) = 0.59$ ซึ่งไม่เท่ากัน
จะเห็นว่ามุมเฉลี่ยของ $(R - Y)$ กับ $(B - Y)$ โตกกว่าของ $(G - Y)$ เราจึงเลือกส่ง
สัญญาณ $(R - Y)$ และ $(B - Y)$ ไปให้เครื่องรับ ส่วน $(G - Y)$ ให้เครื่องรับผลิตขึ้น
มาใหม่ การเลือกส่งสัญญาณที่มีขนาดใหญ่กว่า มีข้อดีตรงที่มีภูมิคุ้มกันต่อสัญญาณรบกวน

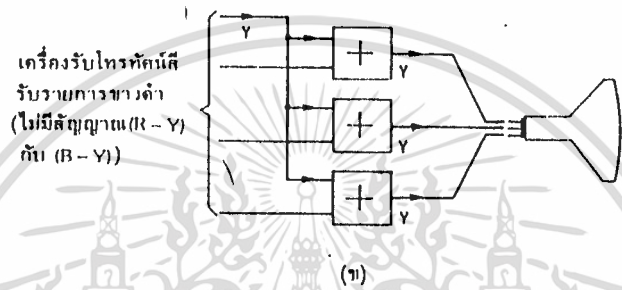
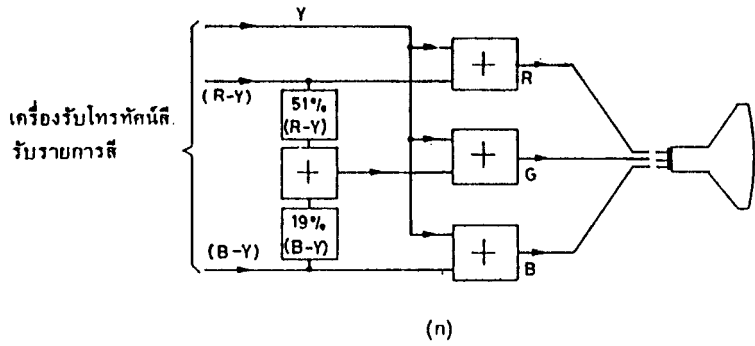
ตารางที่ 1.1 ค่าของ Y, R, G, B และความแตกต่างสีของแม่สีและสีผสม

	R	G	B	Y	(R-Y)	(G-Y)	(B-Y)
เหลือง	1.0	1.0	0	0.89	0.11	0.11	-0.89
น้ำเงินเขียว	0	1.0	1.0	0.7	-0.7	0.3	0.3
เขียว	0	1.0	0	0.59	-0.59	0.41	-0.59
ม่วงแดง	1.0	0	1.0	0.41	0.59	-0.41	0.59
แดง	1.0	0	0	0.3	0.7	-0.3	-0.3
น้ำเงิน	0	0	1.0	0.11	-0.11	-0.11	0.89
ค่าทางคณิตศาสตร์ของ (R-Y), (G-Y) และ (B-Y)					0.47	0.27	0.59

รูปที่ 2.6 ตารางค่าของ Y, R, G, B และความแตกต่างของแม่สีและสีผสม

เหตุที่เราส่งสัญญาณสี $(R - Y)$ กับ $(B - Y)$ ไปเพียงสองสัญญาณ

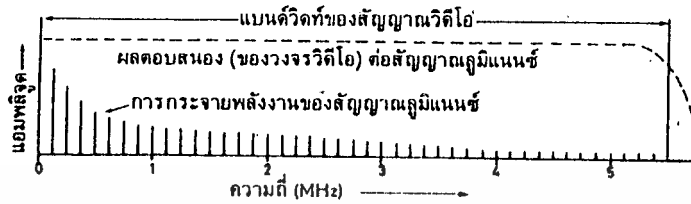
ก็เพราะว่าสัญญาณทั้งสองกับสัญญาณ Y เพียงพอที่จะให้เครื่องรับโทรทัศน์สีสามารถคืนรูป
สัญญาณแม่สี R, G, B

รูปที่ 2.7 การสร้างภาพสี หรือขาวดำจากสัญญาณ Y และ (R - Y) กับ (B - Y)
รูปที่ 2.7 การสร้างภาพสีหรือขาวดำจากสัญญาณ Y และ (R - Y) กับ (B - Y) เพื่อสร้างภาพสีได้ ตามรูปที่ 2.7 จะเห็นว่าเครื่องรับสามารถผลิตสัญญาณ (G - Y) ขึ้นเองได้โดยการผสมสัญญาณ (R - Y) กับ (B - Y) ตามสัดส่วนที่พอเหมาะ โดย

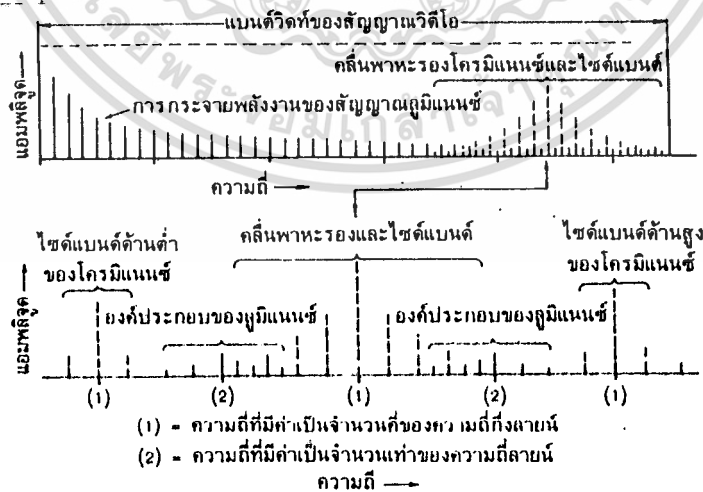
$$\begin{aligned} (R - Y) &= -1.96 (G - Y) - 0.373 (B - Y) \\ (B - Y) &= -2.68 (R - Y) - 5.26 (G - Y) \\ (G - Y) &= -0.51 (R - Y) - 0.19 (B - Y) \end{aligned}$$

สรุปแล้วสัญญาณที่เราส่งไปให้เครื่องรับโทรทัศน์สีก็คือ สัญญาณความแตกต่างสี (R - Y) กับ (B - Y) เนื่องจากแบนด์วิดท์ของคลื่นโทรทัศน์จะต้องคงเดิม ฉะนั้นสัญญาณ (R - Y) กับ (B - Y) จะต้องสอดแทรกอยู่ในแบนด์วิดท์นี้ โดยไม่รบกวนกับสัญญาณ Y
ดูรูปที่ 2.8

รูปที่ 2.8 การกระจายพลังงานของสัญญาณ Y เป็นกลุ่มก้อนย่อยๆ ที่มีความถี่เป็น 1, 2, 3... เท่าของความถี่ Line F (Hor)

การสอดแทรกสัญญาณเสียงไปตรงช่องว่างของสัญญาณ Y นั้นต้องเลือกให้ค่าความถี่ให้พอเหมาะ เพื่อให้อาร์โมนิคของสัญญาณสติกกลางตรงกลางๆ ช่องว่างพอดี ในที่นี้เราเลือกความถี่ที่เป็นจำนวนเท่าของครึ่งของความถี่ลายน์ (Half-Line Frequency) หรือเป็นจำนวนเท่าของ $15,625/2 = 7812.5$ Hz ความถี่ที่เป็นจำนวนเท่าของ 7812.5 Hz นี้ จะตกกลางตรงกลางช่องว่างของสัญญาณ Yพอดี (รูปที่ 2.9) การสอดแทรกระหว่างสัญญาณ Y กับสัญญาณเสียงเปรียบเหมือนกับการผสมน้ำกับน้ำมัน จะไม่มีการรบกวนกันเมื่อผสมกันแล้วก็สามารถแยกจากกันได้

รูปที่ 2.9 ความถี่ของสัญญาณพาหะรองจะต้องอยู่ห่างจากพลังงานของสัญญาณ Y และพาหะเสียง

การสอดแทรกสัญญาณสีลงตรงกลางระหว่างช่องของพลังงานของสัญญาณ ทำได้ โดยการมอดูเลตสัญญาณสี (R - Y) กับ (B - Y) ลงบนพาหะรอง (Subcarrier) นั่นคือเราเอาสัญญาณทั้ง (R - Y) มอดูเลตลงบนสัญญาณพาหะรอง โดยการเลือกความถี่ของพาหะรองต้องเป็นจำนวนเท่าของครึ่งความถี่ลายันต์ดังกล่าวมาในตอนต้น เพื่อให้พลังงานส่วนใหญ่ของพาหะรองอยู่ห่างจากพลังงานส่วนใหญ่ของสัญญาณ Y ดังรูปที่ 2.9

นอกจากนี้การเลือกความถี่ของพาหะรองสำหรับสัญญาณสี ต้องเพื่อสัญญาณไซด์แบนด์ด้านสูง (Upper Sideband) ของสัญญาณพาหะรองและอยู่ห่างจากสัญญาณพาหะเสียง (Sound Carrier) พอสมควร ในทางปฏิบัติความถี่ของสัญญาณพาหะรองสี (Color Subcarrier) จะมีค่าประมาณ 567 เท่าของครึ่งความถี่ลายันต์ หรือประมาณ 4.43 MHz

เพราะเหตุที่ตาคนเราไม่ไวต่อสีส้มและความเข้มสี เหมือนความกับความสว่างมากนัก ฉะนั้นแบนด์วิดท์ของสัญญาณสีจึงไม่จำเป็นต้องกว้างมากนัก ดังรูปที่ 2.9 แบนด์วิดท์ของสัญญาณสีจะแคบกว่าแบนด์วิดท์ของสัญญาณ Y

2.5 การผสมสัญญาณสี

ต่อไปนี้จะได้อธิบายถึงการผสมสัญญาณสี (R - Y) และ (B - Y) ซึ่งสัญญาณที่ได้จะมีลักษณะที่พร้อมจะเอาไปมอดูเลตกับสัญญาณ RF Carrier หลักกว้างๆ ของการมอดูเลตมีดังนี้

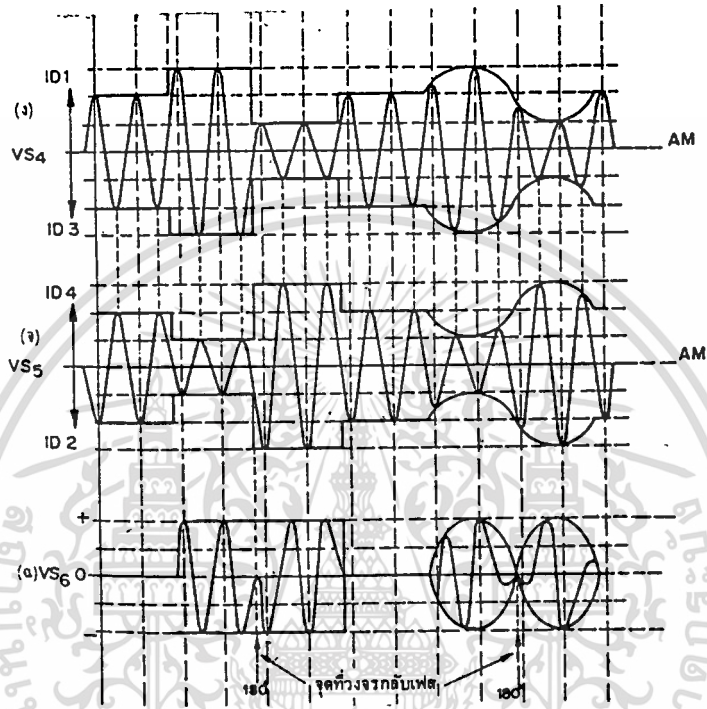
1. นำสัญญาณ (R - Y) และ (B - Y) ไปผสมกับคลื่นพาหะย่อย (Subcarrier) ซึ่งจะเป็นการผสมแบบ AM ดังรูปที่ 2.10

คลื่นพาหะจะเป็นสัญญาณ SINE WAVE ถ้าระบบ NTSC จะมีความถี่เท่ากับ

3.579545 MHz ส่วนระบบ PAL จะเท่ากับ 4.4336875 MHz

จากรูปที่ 2.10 สัญญาณ (R - Y) ดังรูป (a) จะเข้าผสมกับคลื่นพาหะรูป (b) ได้เป็นคลื่นหมายเลข (c) ตามวิธีการผสมแบบ AM Amplitude ของคลื่นพาหะจะเปลี่ยนไปตามขนาดคลื่น (R - Y) ลักษณะของคลื่นที่ได้จะเป็นดังรูป (c) ทำนองเดียวกับคลื่น (B - Y) ดังรูป (d) ก็จะผสมกับ Subcarrier รูป (b) ได้เป็นคลื่นผสม (B - Y) ดังรูป (e)

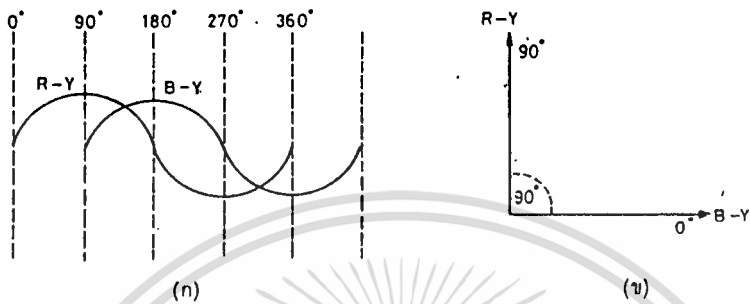
2. การซัพเพรสคลื่นผสม (Suppression คลื่นผสม (R - Y) และ (B - Y) ดังรูป (c) และ (e) จะถูกบีบ หรือซัพเพรสคลื่นพาหะย่อยออกเสีย นั่นคือคลื่นความถี่ 3.579545 MHz หรือ 4.43361875 MHz ถูกจำกัดออกไปหมดแล้ว เหลือแต่คลื่น (R - Y) หรือ (B - Y) ซึ่งเป็นไซด์แบนด์บนและล่างเท่านั้น

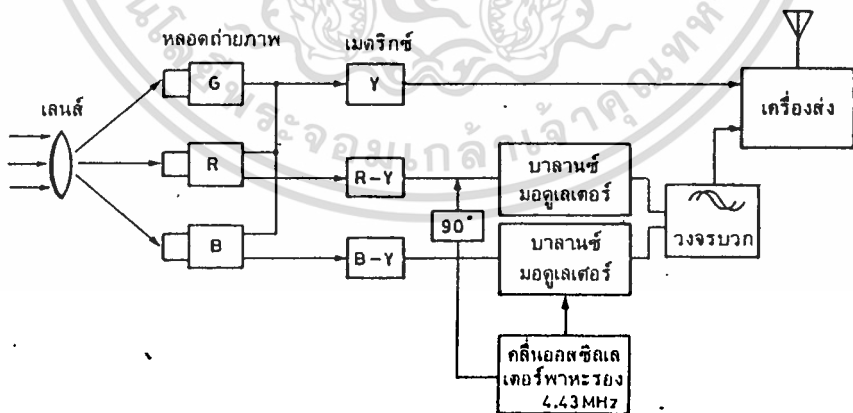
รูปที่ 2.10 แสดงถึงวิธีการเกิด QAM ระหว่างสัญญาณ (R - Y) กับ (B - Y)

3. การทำ QAM

เมื่อเราได้คลื่นผสม (R - Y) รูป (e) แล้วเราจะนำมาทำ "Q" ได้เป็นคลื่นสีรวม (Chrominance Signal) รูป (f) การผสมดังกล่าวมาในข้อ 1, 2, 3 นี้จนได้เป็นสัญญาณ เรียกว่าการผสมแบบ QAM (Quadrature Amplitude Modulation) จะเห็นว่า (R - Y) กับ (B - Y) ต่างก็ไปผสมกับคลื่น RF (ความถี่ 3.579545 MHz หรือ 4.43361875 MHz) แบบ AM ก่อนแล้วทำการชั้เพรส คลื่น RF นั้นออก จากนั้นจึงนำเอาคลื่น (R - Y) มาวางไว้หน้าคลื่น (B - Y) ด้วยมุม 90 องศา ฉะนั้นคลื่น (R - Y) และ (B - Y) ก็จะผสมกันได้เป็นสัญญาณผสมรูป (f) ดังรูป 2.11

รูปที่ 2.11 แสดงการรวมกันระหว่างคลื่น AM ของ (R - Y) กับ คลื่น AM ของ (B - Y) โดยมุมห่างกัน 90 องศา เรียกว่าการผสมแบบ QAM

รูปที่ 2.12 บล็อกไดอะแกรมแสดงการมอดูเลตสัญญาณ (R - Y) กับ (B - Y)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วนำไปสอดแทรกกับสัญญาณ Y เพื่อส่งไปยังภาคเครื่องส่งออกอากาศต่อไป

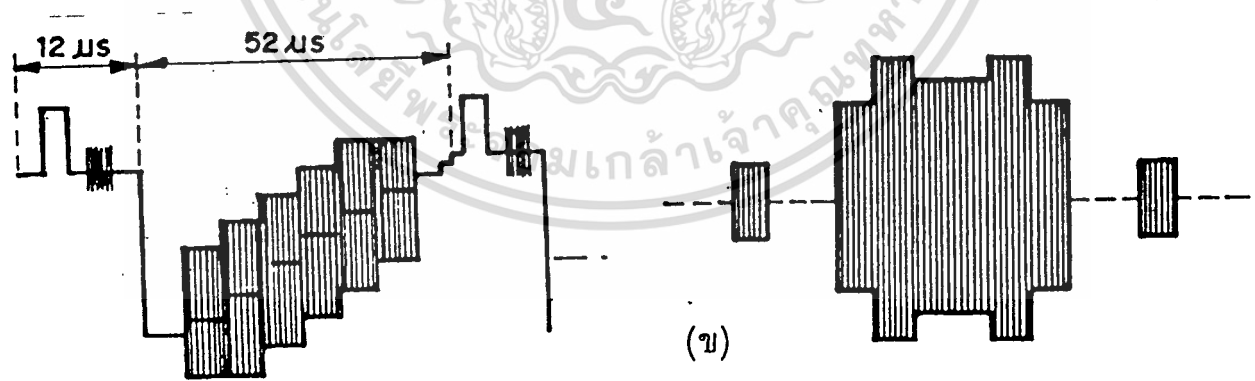
การสอดสัญญาณสี

เราได้ทราบหลักการกว้างๆแล้วว่าสัญญาณ (R - Y) และ (B - Y) นั้นผสมกันแบบ QAM ทำให้ได้สัญญาณรวม (f) หรือ Chrominance ในการส่ง TV สีนั้น ทั้งระบบ NTSC และระบบ PAL จะนำสัญญาณรวม (f) นี้สอดเข้าไปในสัญญาณภาพขาวดำ พิจารณา รูป 2.13 ประกอบ

1. รูปที่ 2.13(a) เป็นสัญญาณ Luminance ประกอบไปด้วยสัญญาณ Sync ,Blank และ Video Signal เนื่องจากสัญญาณภาพนี้เป็นแบบ Negative Modulation ฉะนั้นยอดของคลื่นสัญญาณจะเป็นลบ แต่ที่เขียนหัวขึ้นก็เพื่อความสะดวกต่อการเขียนและการมองเท่านั้น

2. Chrominance และสัญญาณ Y รูปที่ 2.13 (b) คือสัญญาณ Chrominance รูป 2.13 (a) คือสัญญาณ Luminance (Y) ซึ่งสัญญาณ Chrominance นี้ จะขึ้นไปผสมตามระดับความสว่างของสัญญาณภาพ ดังรูปที่ 2.13 (c)

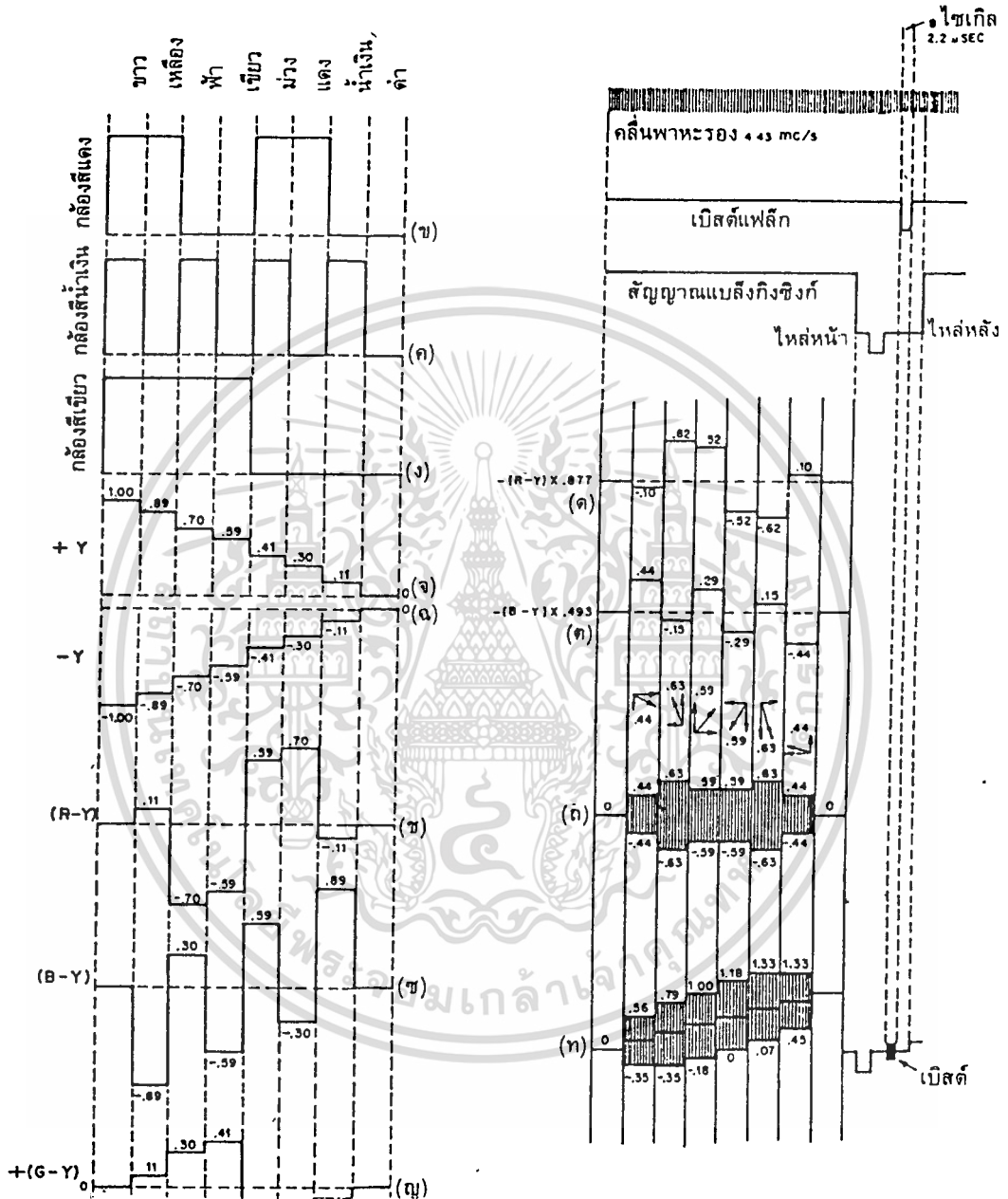
3. สัญญาณ Burst บางครั้งเราก็เรียกว่าสัญญาณ Color Sync. ทำหน้าที่เป็นตัว Reference ให้ภาค OSC ของเครื่องรับโทรทัศน์สร้าง Sub Carrier ออกมา ซึ่งจะมีความถี่และ Phase ตรงกับ Sub Carrier ดั้งเดิมของเครื่องส่ง

(ก)

(ข)

รูปที่ 2.13 แสดงการรวมสัญญาณระหว่าง Chrominance Signal และสัญญาณ Burst รูป (a) ได้เป็นสัญญาณ Video กับสัญญาณ Luminance

รูปที่ 2.14 แสดงตัวอย่างของรูปคลื่นของสัญญาณสีที่เกิดจากรูปภาพแท่งสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 สัญญาณภาพโทรทัศน์

จากการที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า ระบบโทรทัศน์ในปัจจุบันมีใช้กัน 3 ระบบ ระบบ NTSC เป็นระบบที่เกิดขึ้นก่อนระบบอื่นๆ และถือว่าเป็นระบบแม่แต่มีข้อเสียในแง่เกี่ยวกับมุม (Phase) คลาดเคลื่อนทางสีที่ที่เกิดขึ้นระหว่างออสซิลเลเตอร์ในภาคเครื่องรับกับวงจรกำเนิดคลื่นพวงหระรอง ซึ่งสาเหตุนี้สืบเนื่องมาจากการซิงค์กับออสซิลเลเตอร์ในเครื่องรับเกิดความผิดพลาดกับทางเครื่องส่ง ทำให้สีที่ออกมาผิดเพี้ยนไป และระบบนี้ไม่สามารถแก้ไขในเรื่องความเพี้ยนนี้ได้แต่ระบบ SECAM และระบบ PAL ได้เน้นถึงการแก้ไขปัญหาคือขบวงจรดังกล่าว โดยการออกแบบวงจรพิเศษเพื่อการนี้โดยเฉพาะ แต่ในโครงการนี้เราสนใจที่จะใช้กับระบบ PAL เท่านั้น (ระบบอื่นๆ ก็ทำได้เช่นกัน) ทั้งนี้เพราะว่าการส่งสัญญาณโทรทัศน์ระบบ PAL นับว่าเป็นที่นิยมสูงสุดในปัจจุบัน และในเมืองไทยก็ใช้ระบบ PAL ในการออกอากาศและเครื่องรับก็เช่นกัน โทรทัศน์สี ระบบ PAL เป็นโทรทัศน์สีที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับโทรทัศน์ระบบ NTSC แต่ได้รับการเสริมแต่งแก้ไขให้มีความแตกต่างกันอยู่หลายอย่างที่สำคัญ คือ ระบบ PAL ได้รับการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดจากความผิดเพี้ยนทางเฟสและแอมป์ลิจูด

แนวความคิดของระบบ PAL คือสลับเฟสของสัญญาณโครมิแนนซ์ เส้นเว้นเส้น (สัญญาณโครมิแนนซ์จะอธิบายในเรื่องรูปแบบของสัญญาณโทรทัศน์) สัญญาณความแตกต่างสีที่เรานำมาमतูลेतเราเรียกว่า U และ V (ที่จริงแล้วสัญญาณ U ก็คือ $(B - Y)$ และสัญญาณ V ก็คือ $(R - Y)$ นั่นเอง แต่เพื่อป้องกันการสับสนกับระบบเก่าจึงตั้งชื่อเป็น U และ V) สัญญาณทั้งสองจะมีเฟสต่างกันอยู่ 90 องศา วิธีนี้คล้ายกับระบบ NTSC แต่ V จะถูกสลับเฟสไปมา และความผิดพลาดของเฟสจะถูกเฉลี่ยและขนาดมีลดลงโดยการหักล้างกันเอง เนื่องจากการส่งในระบบสลับเฟสดังกล่าว

ส่วนประกอบสำคัญของสัญญาณโทรทัศน์สีระบบ PAL

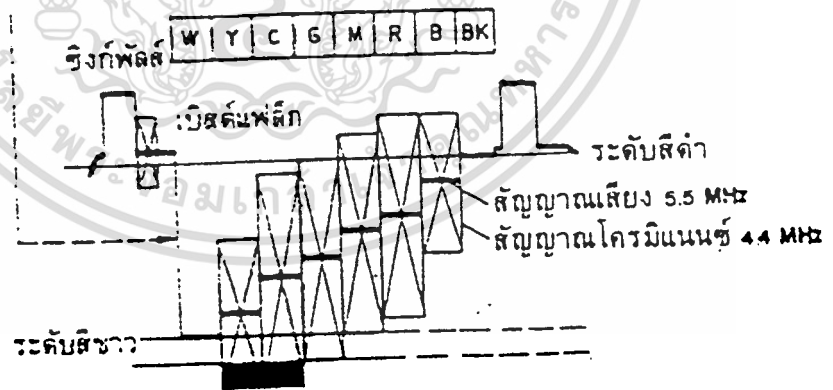
สถานีโทรทัศน์สีจะต้องส่งสัญญาณต่างๆ ออกอากาศไปให้เครื่องรับโทรทัศน์รับภาพและเสียงได้มีสัญญาณอยู่ 5 สัญญาณดังนี้

1. สัญญาณขาวดำ (Luminance)
2. สัญญาณซิงค์ (Synchronize)
3. สัญญาณสี (Chrominance)
4. สัญญาณเบิร์สต์ (Burst)
5. สัญญาณเสียง (Sound)

สัญญาณทั้งห้านี้ จะปนอยู่ในสัญญาณ IF รวม และส่งออกจากสถานีส่งไปยังเครื่องรับดังรูปที่ 2.15 สัญญาณทั้งห้านี้เราเรียกว่าเป็นสัญญาณ Composite Video สัญญาณนี้จะประกอบไปด้วยสัญญาณที่กำหนด Timing และ รายละเอียดของภาพที่จะไปปรากฏบนจอเพื่อให้เครื่องรับสามารถรับ และสแกนภาพได้ตรงกับทางด้านเครื่องส่ง ซึ่งจะมีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. สัญญาณซิงค์ทางแนวนอน (Horizontal Sync.) , สัญญาณซิงค์ทางแนวตั้ง (Vertical sync.) และ สัญญาณแบงค์กิ้งพัลส์ (Blanking Pulse)

Hor Sync. และ Ver Sync. เป็นสัญญาณที่จะกำหนดให้เครื่องรับโทรทัศน์ มีการสแกนทางแนวนอนและทางแนวตั้งตามลำดับ ซึ่งจะทำให้ภาพที่ออกมาตรงกันกับเครื่องส่งสัญญาณซิงค์ทางแนวนอน จะมีค่าความถี่เท่ากับความถี่ของกระแสรูปคลื่นฟันเลื่อยที่ใช้ในวงจรหักเหทางแนวนอน ซึ่งในระบบ PAL ภาพแต่ละภาพจะประกอบไปด้วย 625 เส้นทางแนวนอน ความถี่ทางแนวนอนมีค่าประมาณ 15,625 Hz ส่วนสัญญาณซิงค์ทางแนวตั้งมีความถี่เท่ากับ 50 Hz แต่เนื่องจากความถี่ของสัญญาณซิงค์นี้เท่ากับความถี่ของสัญญาณแบงค์กิ้งและมี 2 Field จึงจำเป็นต้องป้องกันการรบกวนที่อาจจะเกิดขึ้น โดยการกำหนดขนาดของซิงค์พัลส์ให้น้อยกว่าขนาดของแบงค์กิ้งพัลส์ กล่าวคือทำให้ซิงค์พัลส์ทางแนวนอนมีขนาดเพียง 0.5 ไมโครวินาที และให้ซิงค์พัลส์ทางแนวตั้งมีขนาดเพียง 190 ไมโครวินาที

รูปที่ 2.15 แสดงสัญญาณ Composite Video ของระบบ PAL

ในแต่ละสัญญาณของซิงค์ทางแนวตั้งจะประกอบด้วย 312.5 เส้นทางแนวนอนทั้งนี้เพื่อ ให้ภาพที่เกิดมีความต่อเนื่องและลดอาการกระพริบของภาพ การสแกนภาพหนึ่งๆ แต่ละภาพจะนิยมทำการสแกนสองครั้งในแบบสแกนไขว้กัน เรียกว่า Interlace Scanning

2. สัญญาณขาวดำ (Luminance) สัญญาณนี้จะเป็นตัวกำหนดระดับความขาวดำของสัญญาณวิดีโอ ซึ่งเรามักเรียกเป็นเปอร์เซ็นต์ ของสีขาวที่ปรากฏบนจุดพิกเซลของภาพ แต่จะไม่มีระดับความเข้มสีเข้ามาเกี่ยวข้อง เครื่องรับโทรทัศน์ขาวดำจะนำสัญญาณนี้ไปใช้เท่านั้น (บางทีเรียกว่าสัญญาณ Y)

3. สัญญาณเบิสต์ (Burst) สัญญาณนี้นับเป็นหัวใจของระบบโทรทัศน์สีในการสังเคราะห์สีของเครื่องรับโทรทัศน์ซึ่งจะมีความถี่เท่ากับ 4.433619 MHz สัญญาณเบิสต์จะปรากฏเพียงไม่กี่ไมโครวินาทีหลังจากสัญญาณซิงค์ทางแนวนอน และจะเป็นลักษณะของสัญญาณ Sine ซึ่งเฟสของมันจะเป็นตัวกำหนดการสร้างสีให้กับภาคกำเนิดสี ซึ่งจะอธิบายในภายหลัง แต่ที่สำคัญ คือโครงงานที่สร้างขึ้นนี้จะต้องสร้างสัญญาณนี้ให้สอดคล้อง กับสัญญาณเบิสต์นี้ เพื่อที่จะทำให้โทรทัศน์สามารถกำหนดสีออกมาได้ถูกต้อง โดยไม่เกิดสีรุ้งกระพริบเลื่อนไปมา เนื่องจากความไม่สอดคล้องกันทางเฟสและความถี่

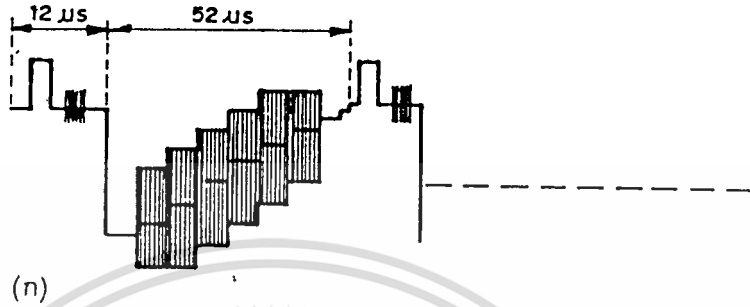
4. สัญญาณสี (Chrominance) เป็นสัญญาณที่จะบอกรายละเอียดของลักษณะสีให้กับสัญญาณวิดีโอ เช่นระดับความเข้มของสี (saturation) และลักษณะสีล้วน (Hue) ได้โดยวิธีการกำหนดระดับเหล่านี้ โดยอาศัยการเปรียบเทียบกับสัญญาณพาหะรอง (ซึ่งจะสร้างขึ้นเองโดยโทรทัศน์และมีเฟสเดียวกันกับเบิสต์) ซึ่งทำหน้าที่เป็นความถี่อ้างอิงความแตกต่างเฟสของระดับสัญญาณโครมากับความถี่อ้างอิง จะออกมาในรูปของลักษณะสีล้วน เช่น สีเขียว, สีแดง, สีน้ำเงิน ฯลฯ และความแตกต่างของสัญญาณจะออกมาในรูปของความเข้มของสี ถ้าระดับของสัญญาณนี้ผิดพลาดจะทำให้การถอดรหัสสีผิดพลาด และทำให้เกิดสีผิดเพี้ยนได้

5. สัญญาณเสียง (Sound) สัญญาณเสียงเกิดจากบิตของลูมิแนนซ์ IF กับสัญญาณเสียง IF เป็น 5.5 MHz และถูกแยกไปยังภาคเสียง แล้วทำการดีเทคเป็นสัญญาณออดิโอ

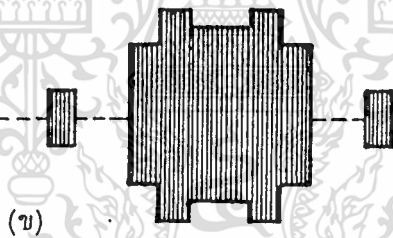
2.7 โครงสร้างของระบบโทรทัศน์สี

ในโครงงานนี้เราไม่ได้มุ่งไปที่การดัดแปลงฮาร์ดแวร์ของโทรทัศน์สีที่ใช้กัน แต่ทั้งนี้เพื่อให้โครงการนี้สามารถใช้ได้กับโทรทัศน์สีทั่วไปได้ ดังนั้นจึงต้องศึกษาลักษณะการทำงานของโทรทัศน์สีบางพอสั่งเขป โดยจะเน้นเรื่องการถอดรหัสสีของโทรทัศน์เท่านั้น ใน

ตัวโครงการเองอาศัยหลักการซิงค์สี เช่นเดียวกับโทรทัศน์ระบบ PAL เป็นตัวเข้ารหัสสีให้กับภาพจากคอมพิวเตอร์ที่จะนำไปซึ่กับสัญญาณวิดีโอ ซึ่งระบบ PAL จะมีการสลับเฟสของสัญญาณ (R - Y) กลับไปกลับมายุ่ด้วย เพื่อแก้ไขความผิดเพี้ยนของสีในระบบ NTSC

รูปที่ 2.16 แสดงถึงรูปร่างของสัญญาณ Sync และ Pulse time

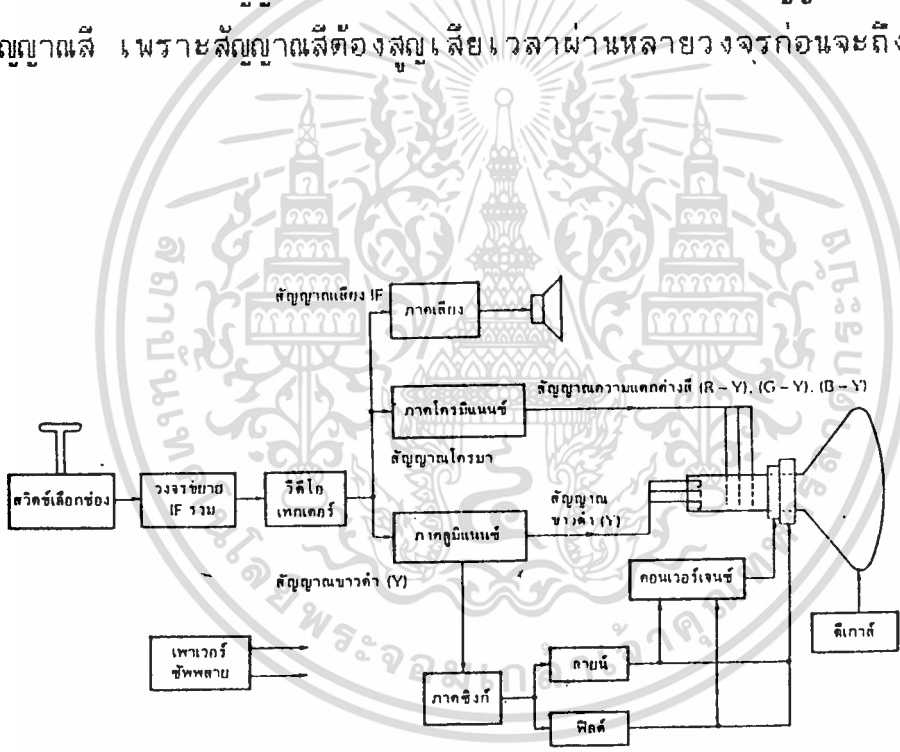

รูปที่ 2.17 แสดงสัญญาณ Chrominance และ Chroma Subcarrier ได้ศึกษาจากบทที่แล้วว่า เครื่องส่งโทรทัศน์สีส่งสัญญาณมาทั้งหมด 5 ชนิด คือ

1. สัญญาณขาวดำหรือสัญญาณ Y
2. สัญญาณซิงค์ ได้แก่ ซิงค์ทางแนวนอนหรือฮอริซิงค์ (Horizontal Sync) และซิงค์ทางแนวตั้งหรือเวอร์ซิงค์ (Vertical Sync)
3. สัญญาณโครมิแนนซ์หรือสัญญาณสี
4. สัญญาณ บีสท์หรือสัญญาณซิงค์ของสัญญาณสี
5. สัญญาณเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญญาณเหล่านี้ (มอดูเลตบนสัญญาณ RF) เมื่อผ่านสวิตช์เลือกช่องจะถูกบิตด้วยสัญญาณออสซิลเลเตอร์ จากออสซิลเลเตอร์ได้สัญญาณของ IF ต่างๆ คือสัญญาณลูมินนซ์ IF (38.9 MHz) สัญญาณโครมิแนนซ์ IF (34.47 MHz) และสัญญาณเสียง IF (33.4 MHz) สัญญาณ IF เหล่านี้ถูกขยายต่อด้วยวงจรขยาย IF รวม ส่วนมากจะมี 3 ภาค หลังจากนั้นสัญญาณ IF ต่างๆ ก็จะแยกออกเป็น 2 ทาง โดยทางแรกจะแยกไปวงจรลูมินนซ์ IF ทางแยกที่สองไปวงจรโครมิแนนซ์ IF (Addition IF) ทั้งสองสัญญาณที่ต่างแยกไปเข้าภาคขยาย IF ยังคงเหมือนเดิมคือ ยังเป็น IF รวมอยู่สำหรับทางแรกเมื่อผ่านภาคขยายลูมินนซ์ IF แล้วก็จะถูกตีเทคให้เป็นคลื่นสัญญาณภาพขาวดำ และ ส่งเข้าหลอดภาพทางคาโทด เช่นเดียวกับเครื่องรับขาวดำธรรมดา ในรูปจะเห็นว่ามี ขดลวดตีเลี่ยลายน้อยอยู่ชุดหนึ่งเพื่อหน่วงเวลาให้สัญญาณขาวดำช้าลงเล็กน้อย เพื่อให้สัญญาณขาวดำไปถึงหน้าจอพร้อมกับสัญญาณสี เพราะสัญญาณสีต้องสูญเสียเวลาผ่านหลายวงจรก่อนจะถึงหลอดภาพ

รูปที่ 2.1 (ก) บล็อกไดอะแกรมอย่างง่ายของเครื่องรับโทรทัศน์สี

รูปที่ 2.18 บล็อกไดอะแกรมอย่างง่ายของเครื่องรับโทรทัศน์สี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับสัญญาณ IF ส่วนที่แยกไปเข้าวงจรโครมิแนนซ์ เมื่อผ่านวงจรนี้แล้ว สัญญาณบางความถี่จะอ่อนลงบ้าง และส่งต่อเข้าวงจรโครมิแนนซ์ดีเทคเตอร์ วงจรนี้จะทำการบีบให้ความถี่ของโครมิแนนซ์เหลือเพียง 4.43 MHz และสัญญาณเสียงจะแยกออกจากจุดนี้ด้วย โดยถูกบีบให้เหลือเพียง 5.5 MHz ก็ยังคงเป็นสัญญาณความถี่สูงอยู่อีก ซึ่งต้องมีการดีเทคอีกครั้ง เราจะเรียกการดีเทคครั้งนี้ว่าเป็นการดีเทคครั้งที่ 2 ก็ได้ สัญญาณเสียง FM 5.5 MHz ถูกแยกเข้าภาคเสียง

ส่วนสัญญาณโครมิแนนซ์ 4.43 MHz จะถูกส่งต่อไปยังวงจรโครมิแนนซ์ IF ที่หนึ่ง (1st Chroma Amp) ความสำคัญของวงจรมีอยู่ตรงที่จะต้องรักษาอัตราขยาย (Gain) ให้ คงที่สม่ำเสมอ ไม่ว่าสัญญาณโครมิแนนซ์ 4.43 MHz จะมีกำลังแรงหรืออ่อนก็ตาม การทำให้วงจรมีการขยายสม่ำเสมอทำได้โดยอาศัยแรงไฟ AGC หรือ ACC มาควบคุมซึ่งก็เป็นหลักการ AGC ที่เราเคยรู้จักมานั่นเอง สัญญาณที่ผ่านวงจรมีแอมพลิจูด (ประมาณ) คงที่เสมอ และจะถูกส่งต่อให้วงจรโครมิแนนซ์ที่ 2 (2nd Chroma Amp) อีกครั้ง วงจรนี้จะขยายสัญญาณเต็มๆ เพื่อให้สัญญาณมีความแรงพอเพื่อป้อนไปยังภาคต่อไปคือ ภาค PAL ดังนั้นวงจรนี้จึงเรียกอีกชื่อว่าวงจรขับ PAL เมื่อสัญญาณโครมิแนนซ์ 4.43 MHz มาถึงวงจรภาค PAL อุปกรณ์สำคัญในวงจรมีคือ ดีเลย์ไลน์ ซึ่งสร้างด้วยผลึกชนิดหนึ่งที่สามารถจะทำให้สัญญาณผ่านไปนั้นล่าช้าลง 64 ไมโครวินาที ซึ่งเท่ากับระยะเวลาสแกนของลำอิเล็กตรอน 1 เส้นพอดี

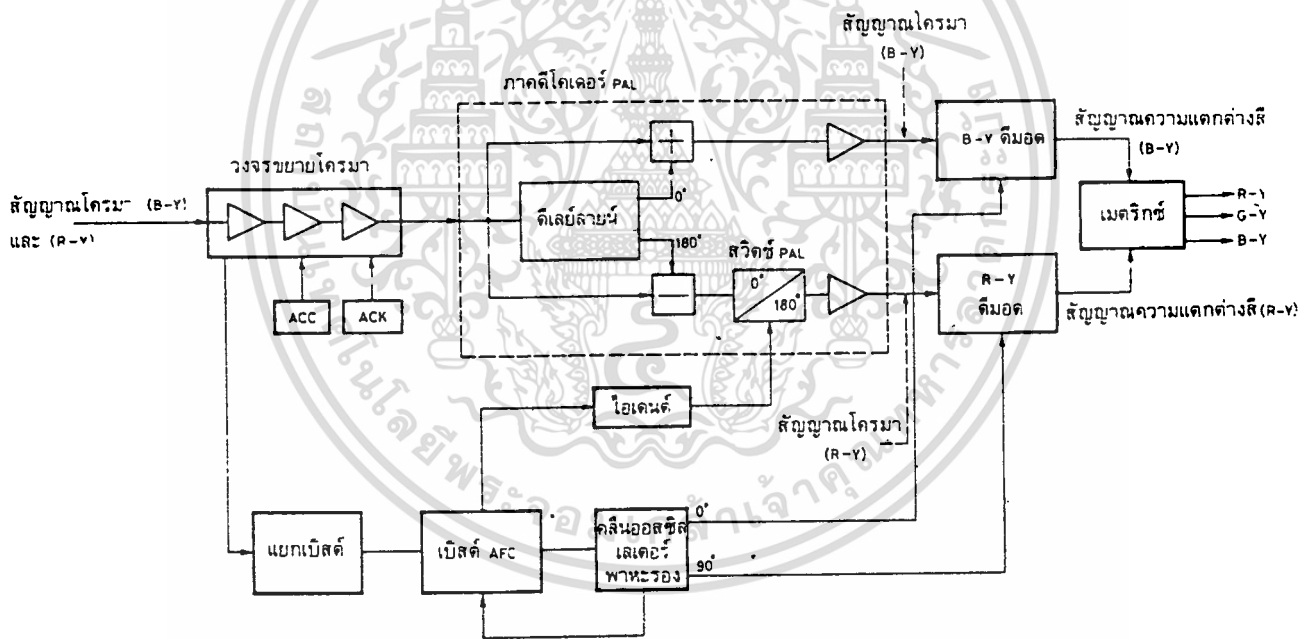
วงจรภาค PAL มีหน้าที่ดังนี้

1. แก้ไขความผิดพลาดทางเฟสให้ถูกต้อง หรือแก้ไขให้สัญญาณตรงนั่นเอง
2. แยกสัญญาณโครมิแนนซ์ (B - Y) และ (R - Y) ออกจากกัน (เพราะเครื่องส่งมอดูเลตมารวมกันไว้ให้ต่างเฟสกัน 90 องศา) หลังจากแยกสัญญาณโครมา (B - Y) กับ (R - Y) ออกจากกันแล้ว สัญญาณโครมา (B - Y) จะผ่านการขยาย และส่งเข้าวงจรดีเทคเตอร์เพื่อที่จะดีเทคให้เป็นสัญญาณคร่อมแตกต่างสี (B - Y) เหมือนกับที่กล้องจับมาได้ ส่วนสัญญาณโครมา (R - Y) กลับไปกลับมารหรือสลับทกๆ เส้นคู่เพื่อชดเชยและแก้ไขที่ผิดเพี้ยน ถ้าเราไม่หาวิธีกลับสัญญาณนี้ให้เหมือนเดิม เมื่อวงจรดีเทคเตอร์ทำการดีเทคออกมา จะทำให้ภาพมีสีผิดไปจากความเป็นจริง ดังนั้นสัญญาณโครมา (R - Y) จากวงจรภาค PAL จึงถูกป้อนให้วงจรสวิทช์ PAL เพื่อที่จะกลับเฟสของสัญญาณโครมา (R - Y) ในขณะที่ส่งเส้นคู่ให้เหมือนกับเฟสเส้นคู่หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า จะต้องป้อนกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฟสของสัญญาณที่ เจตนาส่งให้ผิดมานั้นให้มีเฟสตรงกัน เมื่อกลับเฟสของสัญญาณโครมา (R - Y) ที่ผิดไปนั้นให้ถูกต้องได้แล้ว ก็จะขยายอีกครั้ง และป้อนเข้าสู่วงจรมอดูเลเตอร์ เพื่อตีเทคให้เป็นสัญญาณความแตกต่างสี (R - Y) ต่อไป เมื่อได้สัญญาณ (R - Y) และ (B - Y) ที่เป็นสัญญาณความแตกต่างสีแล้วจะป้อนให้แก่ วงจรเมตริกซ์เพื่อรวมอัตราส่วนของสัญญาณ (R - Y) และ (B - Y) ให้สัญญาณ (G - Y) คินตัว หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ป้อนสัญญาณ (R - Y) และ (B - Y) ไปยังวงจรมेटริกซ์เพื่อจะถอดเอาสัญญาณ (G - Y) ออกมานั่นเอง ดังนั้นจากวงจรมेटริกซ์เราก็จะได้สัญญาณ (R - Y) , (B - Y) และ (G - Y) สัญญาณทั้งสามนี้ก็จะไปป้อนเข้าที่กริดแต่ละกริดของหลอดภาพ ซึ่งก็จะได้สัญญาณสีตามต้องการ

รูปที่ 2.19 บล็อกไดอะแกรมของภาคโครมิแนนซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเครื่องรับโทรทัศน์สีทุกยี่ห้อ จำเป็นจะต้องมีวงจรออสซิลเลเตอร์พาหะรอง ความถี่ 4.43 MHz เหตุที่ต้องใช้สัญญาณนี้ก็เพราะว่าพาหะรองของสัญญาณสีความถี่ 4.43 MHz ถูกกำจัดทิ้งเสียโดยวงจรบาลานซ์มอดูเลตของเครื่องส่งนั้น สัญญาณสีโครมา (R - Y) กับ (B - Y) จึงเหลือแต่เพียงไซด์แบนด์เท่านั้น และโดยเหตุที่เป็นไซด์แบนด์นี้เอง วิธีที่ดีที่สุดที่จะเอาสัญญาณสีที่เป็นไซด์แบนด์ออกมาจะต้องใช้วิธีซึ่งโครมอสติเทคชั่น หรือ ลวิตซิงติเทคชั่น ซึ่งใช้หลักการป้อนความถี่ของพาหะรองเข้าไปปิดเปิดวงจรมอดูเลเตอร์ให้เฟส และความถี่ของสัญญาณออสซิลเลเตอร์รองและของสัญญาณสีเท่ากัน เราจึงได้สัญญาณสีออกมาตามที่เรต้องการ

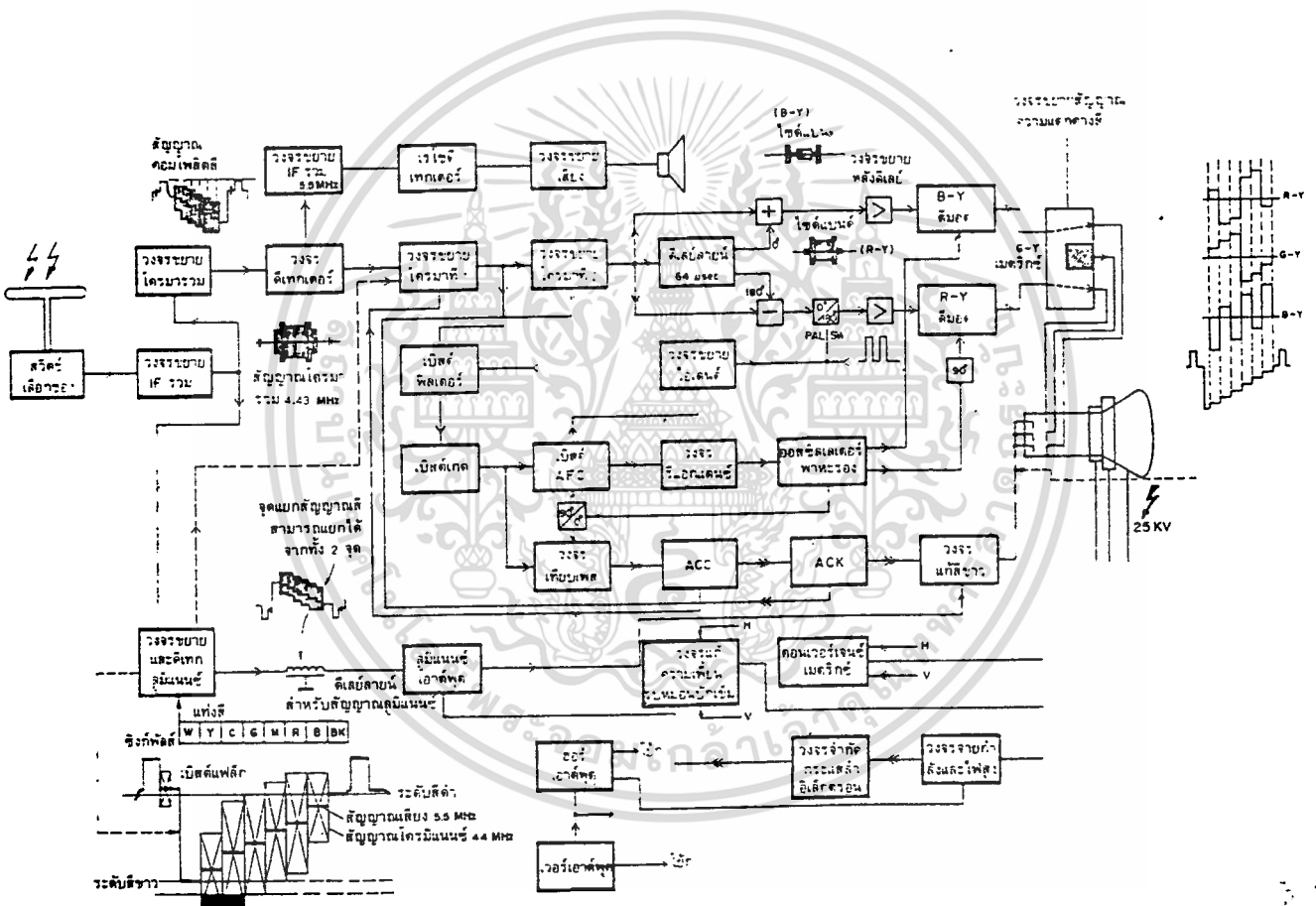
โดยเหตุที่จะต้องรักษาให้วงจรออสซิลเลเตอร์พาหะสำหรับออสซิลเลเตอร์พาหะรอง มีความถี่และเฟสให้ตรงกับความถี่ของสัญญาณสี ดังนั้นวงจรนี้จึงต้องมีวิธีควบคุมให้ความถี่และเฟสตรงกับความถี่ของสัญญาณสีให้มากที่สุด ซึ่งต้องใช้วิธีควบคุมด้วยผลึกและต้องเอาสัญญาณเบิสต์มาเปรียบเทียบกับสัญญาณจากวงจรออสซิลเลเตอร์พาหะสำหรับออสซิลเลเตอร์พาหะรอง

จากรูปจึงมีวงจรทำหน้าที่แยกสัญญาณเบิสต์ (คือ วงจรเบิสต์เกต) ออกมาเพื่อทำการขยายอีกครั้ง ก่อนที่จะส่งเข้าไปเปรียบเทียบกับ ออสซิลเลเตอร์สำหรับพาหะรองในวงจรเทียบเฟส (อยู่ในวงจรเบิสต์ AFC) วงจรนี้จะให้ผลลัพธ์เป็นแรงไฟ DC เรียกว่าค่าผิดพลาดแรงดันออกมา ส่งไปเลี้ยงวงจรรีแอคแตนซ์ให้เปลี่ยนค่าคาปาซิแตนซ์ เพื่อควบคุมวงจรออสซิลเลเตอร์พาหะรองโดยทางอ้อม (Indirect)

นอกจากวงจรเทียบเฟสจะให้แรงไฟ DC ค่าผิดพลาดแรงดันแก่วงจรรีแอคแตนซ์แล้วยังได้กำเนิดสัญญาณไอเดนตีอีกด้วย สัญญาณไอเดนตีนี้มีความถี่ 7.8 KHz ใช้สำหรับบังคับวงจรสวิตซ์ PAL ให้ทำงานได้ถูกต้อง

ในเครื่องรับขาวดำการสร้างแรงไฟ AGC ทำได้โดยส่งซิงค์พัลส์จากเครื่องส่งกับออร์พัลส์ในเครื่อง มาทำให้วงจร AGC มีกระแสไหล ซึ่งจะทำให้แรงไฟ AGC มีค่ามากขึ้นแล้วแต่ความแรงและอ่อนของสัญญาณ ในเครื่องรับสีก็มีหลักการคล้ายคลึงกัน แต่ด้วยความถี่ของสีไม่ได้เกี่ยวกับทางออร์ มันมีความถี่ของตัวเองคือ 4.43 MHz ดังนั้นจึงได้นำเอาสัญญาณซิงค์ของสีหรือสัญญาณเบิสต์กับสัญญาณของออสซิลเลเตอร์พาหะรอง มาบังคับให้วงจรเฟสดีเทคเตอร์ มีกระแสไหลและ ทำการขยายอีกครั้ง ด้วยวงจรขยาย AGC หรือวงจรขยาย AGC หลังจากนั้นจะได้แรงไฟ ตามอัตราส่วนที่สัญญาณแรงต่ำไป ควบคุมวงจรขยายสัญญาณสีที่ 1 มีการขยายที่สม่ำเสมอ แรงไฟ AGC นี้ยังใช้ทำประโยชน์ได้อีกอย่างหนึ่ง คือ ใช้บังคับให้วงจรกำจัดสีให้ส่งแรงไฟไปบังคับวงจรขยายสัญญาณที่ 2 ปิด เช่น เมื่อเวลารับ

เฉพาะสัญญาณขาวดำหรือเวลาสัญญาณสีอ่อน ถ้าหากวงจรนี้ยังทำการขยายอีก เมื่อเรารับสัญญาณขาวดำ เราจะได้สัญญาณขาวดำที่แท้จริง แต่จะมีสีของสีปรากฏเต็มหน้าจอไปหมด แต่ถ้าเราได้รับสัญญาณสีที่มีกำลังตามปกติแรงไฟ AGC จะไปยังคัปวงจรกำจัดสีให้ แรงไฟไปเปิดวงจรขยายสัญญาณที่ 2 ให้ทำการขยายตามปกติ แรงไฟที่ได้รับจาก วงจรขยาย AGC ยังส่งผลให้วงจรขยายสีส่งแรงไฟไปยังคัปให้วงจรแก้สีขาว (White Correction) ไปเปลี่ยนแปลงความต้านทานของแคโทดของหลอดภาพให้มีสีขาวฉาบน้ำเงินใน ขณะที่ได้รับสัญญาณขาวดำ เพื่อความเหมาะสมเนื่องจากความเคยชินที่เราเคยดูเครื่องรับโทรทัศน์ขาวดำ

ตัวอย่างบล็อกไดอะแกรมของเครื่องรับโทรทัศน์ ระบบ PAL

รูปที่ 2.20 ตัวอย่างบล็อกไดอะแกรมของเครื่องรับโทรทัศน์ระบบ pal

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การคำนวณและการสร้าง

การทำงานในส่วนต่างๆ ในระบบภาพซ้อนภาพ เราสามารถอธิบายได้อย่าง
ง่าย ๆ โดยใช้บล็อกไดอะแกรมที่แสดงจะทำให้เข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ในระบบ
ภาพซ้อนภาพเราจะเริ่มจากนำสัญญาณภาพหลัก (Main video composite) และสัญญาณ
ภาพรอง (Sub video composite) มาเป็นสัญญาณอินพุต (Signal input) ดังนั้นจึง
ต้องทำการแมตช์ซึ่งอิมพีแดนซ์ (Matching impedance) และทำการขยายสัญญาณให้
สามารถที่จะจ่ายให้กับส่วนต่างๆได้ต่อไป ดังรูปที่ 3-1 ก) และ ข) ที่จะมีสัญญาณส่วนหนึ่ง
เป็นสัญญาณคือสัญญาณภาพหลัก (Main composite video) ที่จะไปสู่วงจรมัลติเพลกซ์
(Multiplex switch unit) และอีกส่วนที่จะทำการแยกสัญญาณซิงค์ (Sync
separator) ได้สัญญาณซิงค์ทางแนวนอน (Hor-syn) และซิงค์ทางแนวตั้ง (Ver-
sync) ถ้าเป็นสัญญาณรองก็จะมีลักษณะเช่นเดียวกันแต่จะต่างที่สัญญาณภาพรองที่ทำการ
ขยายสัญญาณแล้ว (Sub composite video) จะถูกแยกสัญญาณสี (Chrominance)
ออกเพราะจะทำให้วงจรได้ภาพที่ไม่ชัดเจนเพราะยังมีสัญญาณสีปนอยู่หลังจากแยกสัญญาณสี
ออกแล้วสัญญาณที่ได้จะเหลือเพียงสัญญาณความเข้ม (Intensity) หรือเรียกว่าสัญญาณ
ลูมิแนนซ์ (luminance signal) ในที่นี้เราจะเรียกว่าสัญญาณรอง (Sub signal)
เพื่อที่จะทำการตัดต่อให้ได้ภาพเล็กต่อไป ในส่วนการควบคุมการทำงานต่างๆ จำเป็น
ต้องมีสัญญาณเวลามาตรฐาน คือวงจรกำเนิดสัญญาณ (Oscillator) ที่จะป้อนสัญญาณ
คล็อก ความถี่ 10 MHz ($ck-3fs$) และสัญญาณคล็อก ความถี่ $10/3\text{ MHz}$ ($ck-fs$)
ดังรูปที่ 3-1 ค) ในภาพที่ 3-1 ง) จะเป็นวงจรควบคุม (Control unit) ที่จะนำ
สัญญาณซิงค์ทางแนวนอน (Main hor-syn) สัญญาณซิงค์ทางแนวตั้ง (Main ver-syn)
ของสัญญาณหลัก และสัญญาณซิงค์ของสัญญาณรองได้แก่ สัญญาณซิงค์ทางแนวนอน (Sub hor-
-syn) และสัญญาณซิงค์ทางแนวตั้ง (Sub ver-syn) และสัญญาณเวลาที่จะมาเป็น
ฐานเวลา ($ck-3fs$) และ ($ck-fs$) ซึ่งสัญญาณทางผลลัพธ์ ได้แก่สัญญาณ อ่านและ
เขียนลงหน่วยความจำ (RD/INT WR) สัญญาณควบคุมการทำงานของหน่วยความจำ
(INT CS) สัญญาณคล็อกในการนับแอดเดรสในการเขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำ (WR
ADDRESS COUNTER) สัญญาณคล็อกในการนับแอดเดรสในการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(RD ADDRESS COUNTER) และสัญญาณตัดต่อสัญญาณภาพหลักและสัญญาณภาพรอง (CONTROL SWITCH) จากนั้นสัญญาณภาพรอง (sub signal) ก็จะถูกนำไปผ่านวงจรแปลงสัญญาณจาก อนาล็อกเป็นดิจิตอล (Analog to digital converter) ที่ให้สัญญาณคล็อกที่มีความถี่เท่ากับ 10/3 MHz แล้วจึงนำสัญญาณที่ผ่านการแปลงแล้วไปสู่ส่วนของวงจรหน่วยความจำ (Memory unit) สัญญาณดิจิตอลที่ได้มีขนาด 6 บิต เหตุที่เราใช้คล็อกขนาดเพียง 1 ใน 3 เพราะว่าเมื่อสัญญาณอนาล็อกที่ถูกแซมปลิง (Sampling and Hole) จะมีขนาดของสัญญาณภาพลดลงเหลือเพียง 1 ใน 3 ส่วนของภาพที่ได้รับในตอนต้น เมื่อสัญญาณดิจิตอล ถูกเก็บลงหน่วยความจำ ก็จำเป็นต้องมีการเก็บให้ถูกละเอียดของแอดเดรสในหน่วยความจำ จึงต้องมีวงจรนับแอดเดรส (Address counter unit) มาทำการนับทั้งในส่วนของการอ่านจากหน่วยความจำและการเขียนลงหน่วยความจำ ซึ่งมีขนาด 15 บิตของเส้นแอดเดรส โดยที่หน่วยความจำจะรู้ว่าในช่วงใดที่ต้องเขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำ (Write cycle) และในช่วงของการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ (Read cycle) จากสัญญาณที่มาจากส่วนการควบคุม ได้แก่สัญญาณ การอ่าน การเขียน และการยกเลิกจากภาคการควบคุม (Control unit) เมื่อถึงช่วงเวลาที่ให้นำภาพเล็กมาปรากฏในช่วงที่กำหนดก็จำเป็นต้องอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ ซึ่งเป็นสัญญาณดิจิตอลแปลงกลับเป็นสัญญาณอนาล็อกโดยใช้วงจร (Digital to analog converter) ที่มีสัญญาณคล็อก (ck-3fs) เป็นตัว sampling rate ในการแปลงสัญญาณ เมื่อได้สัญญาณที่ออกจากวงจรแล้วก็จะนำสัญญาณนี้ไปสู่ส่วนการตัดต่อภาพเรียกว่า วงจรมัลติเพลกซ์สวิตช์ (Multiplex switch) ซึ่งจะมีสัญญาณการควบคุม (Control switch) เป็นตัวควบคุม เมื่อได้สัญญาณที่ต้องการแล้วยังต้องทำการขยายสัญญาณให้มีขนาดไวท์เตจและกระแสมะเหมาะสม และมีการแมทช์กับสายส่งและเครื่องรับต่อไปดังรูปที่ 3-2 การทำระบบภาพซ้อนภาพที่สมบูรณ์ได้ก็จะต้องมีการทำให้ ภาพรองเป็นสัญญาณสีเหมือนกับสัญญาณที่นำเข้า เรามีวิธีการทำได้โดยการนำสัญญาณภาพ (Composite video) มาแยกเป็นสัญญาณสีแดง (red) สีเขียว (green) สีฟ้า (blue) โดยใช้วงจรส่วนแยกสัญญาณสี (RGB DECODER) ดังภาพที่ 3-3 ก) และการรวมสัญญาณสี (RGB ENCODER) ดังภาพที่ 3-3 ข) ส่วนของสัญญาณภาพที่ได้ก็จะมี การขยายสัญญาณและทำการแมทช์ทางอิมพีแดนซ์ทางเอาพุท (Output matching impedance) หากจะมีการทำระบบภาพซ้อนภาพที่สมบูรณ์แบบก็จะมีวงจรในส่วนของการเก็บสัญญาณภาพลงในหน่วยความจำเช่นเดียวกับใน ระบบภาพขาวดำ หากแต่จะต่างกันที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญญาณที่จะแปลง เป็นสัญญาณดิจิทัลจะเป็นสัญญาณสีแดง (RED) สัญญาณสีเขียว (GREEN) สัญญาณสีฟ้า (BLUE) ดังรูปที่ 3-4 ก) และสัญญาณแม่สีที่ได้ที่จะนำไปตัดต่อกับสัญญาณแม่สีของภาพหลักก็จะใช้วงจรมัลติเพลกซ์ดังรูปที่ 3-4 ข) แล้วจึงจะนำสัญญาณแม่สีทั้งสามไปสู่วงจรรวมสัญญาณสี (RGB ENCODER) ก็จะเป็นระบบภาพซ้อนภาพที่สมบูรณ์ เนื่องจากระบบที่ผู้จัดทำไม่มีเวลาที่พอเพียงจึงนำสัญญาณแม่สีจาก คอมพิวเตอร์ที่เป็นสัญญาณสีแดง (Red) สีเขียว (Green) สีฟ้า (Blue) และสัญญาณซิงค์ (Composite Sync) โดยต่อวงจรรวมสีให้เป็นสัญญาณภาพ (Composite video) แบบเดียวกับสัญญาณจาก เครื่องเล่นเทปวีดีโอ หรือสัญญาณจากแพทเทอนเจนเนอเรเตอร์ (Pattern Generator) ก็จะเป็นการพัฒนาอีกก้าวหนึ่งที่จะทำให้ระบบภาพซ้อนภาพสมบูรณ์ต่อไป ในระบบที่กระทำอยู่จะได้สัญญาณภาพออกมา แต่ในระบบโทรทัศน์สัญญาณที่ส่งให้เป็นสัญญาณที่มีการมอดสัญญาณกับสัญญาณพาหุ แล้วจึงจะทำการส่งออกไป เพื่อให้มีการส่งสัญญาณได้กว้าง วงจรแปลงสัญญาณภาพให้เป็นสัญญาณที่ส่งเข้าสู่โทรทัศน์ได้อย่างสะดวก โดยมีแผนภาพดังรูปที่ 3-5 เป็นการนำสัญญาณเสียง (Audio signal) กับสัญญาณภาพ (Composite video) มาแปลงให้เป็นสัญญาณที่มีการมอดกับสัญญาณพาหุ เรียกว่า สัญญาณ อาร์เอฟ (RF VHF SIGNAL)

วงจร OSCILLATOR รูปที่ 3-6

ในส่วนนี้เราใช้ I.C. Inverter เบอร์ 74S04 ซึ่งมีความเร็วในการทำงานสูงโดยใช้ R , C , X-tal 10 MHz เพื่อที่จะกำหนดความถี่ $3f_s$ ซึ่งมีค่าความถี่ 10 MHz ซึ่งความถี่ $3f_s$ นี้เป็น Clock ที่เราใช้ในการอ่านข้อมูลออกจากหน่วยความจำ และป้อนให้กับวงจร Counter Address ซึ่งใช้สำหรับการอ้าง Address ในการอ่านข้อมูลออกจากหน่วยความจำ และเรายังนำสัญญาณ Clock ความถี่ $3f_s$ นี้ไปเข้าวงจรหารสามเพื่อที่จะได้ความถี่ f_s โดยที่ความถี่ f_s มีค่าเท่ากับ $10/3$ MHz สัญญาณ Clock f_s นี้เรานำไปใช้ในการควบคุม I.C. RCA 3306 โดยเป็นสัญญาณ Clock และใช้เป็นตัวควบคุมการเขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำ ซึ่งใช้สำหรับป้อนให้กับ Counter Address ในส่วนของการอ่านข้อมูล

วงจรขยายสัญญาณหลักและแยกสัญญาณ Sync ของ video Main รูปที่ 3-7

วงจรในส่วนแรกจะเป็นส่วนของวงจรบัฟเฟอร์ (Buffer) ที่จะทำการขยายขนาดของกระแสโดยที่มีโวลต์เตจเกินเท่ากับ 1 จึงมีขนาดของกระแสมากพอจะจ่ายให้กับส่วนการแยกสัญญาณซิงค์ และส่วนของวงจรตัดต่อสัญญาณภาพ (Multiplex switch) ในส่วนของวงจรแยกซิงค์ ที่สัญญาณซิงค์ V-Sync, H-Sync โดยอาศัยความแตกต่างของความถี่ของสัญญาณต่างๆที่ประกอบเป็นสัญญาณ T.V โดยสัญญาณภาพมีความถี่ 4.43 MHz V-Sync 50 Hz H-Sync 15.625 KHz โดยสร้างวงจร Low Pass เพื่อกรองความถี่ 4.43 MHz หลังจากนั้นก็เข้าวงจรขยาย จะได้สัญญาณ H-Sync นำสัญญาณจากจุดนี้ไปผ่านวงจร Low Pass เพื่อกรองความถี่ 15.625 KHz ออก และนำไปผ่านวงจรขยาย เรา ก็จะได้สัญญาณ V-Sync โดยที่วงจรนี้ทำงานร่วมกับ I.C 74LS04 ซึ่งเป็น I.C Inverting สำหรับแปลงสัญญาณที่ได้จากวงจรแยกซิงค์ ให้ได้รูปแบบตามที่เราต้องการ สัญญาณที่ได้จะมีสัญญาณดังนี้

1. Ver-sub
2. Int ver-sub
3. Hor-sub
4. Int hor-sub

วงจรแยกสัญญาณ Sync ของ video sub รูปที่ 3-8 และ 3-9

ประกอบด้วยวงจรแยกซิงค์ V-Sync, H-Sync โดยอาศัยความแตกต่างของความถี่ของสัญญาณต่างๆที่ประกอบเป็นสัญญาณ T.V โดยสัญญาณภาพมีความถี่ 4.43 MHz V-Sync 50 Hz H-Sync 15.625 KHz โดยสร้างวงจร Low Pass เพื่อกรองความถี่ 4.43 MHz หลังจากนั้นก็เข้าวงจรขยาย จะได้สัญญาณ H-Sync นำสัญญาณจากจุดนี้ไปผ่านวงจร Low Pass เพื่อกรองความถี่ 15.625 KHz ออก และนำไปผ่านวงจรขยาย เรา ก็จะได้สัญญาณ V-Sync โดยที่วงจรนี้ทำงานร่วมกับ I.C 74LS04 ซึ่งเป็น I.C Inverting สำหรับแปลงสัญญาณที่ได้จากวงจรแยกซิงค์ ให้ได้รูปแบบตามที่เราต้องการ รวมทั้งวงจรหาร 3 ใช้สำหรับหารสัญญาณ H-Sync เพื่อเป็นการเก็บ สัญญาณภาพเล็กแบบ 1 เส้นเว้นไป 3 เส้น โดยใช้วงจร J-K ฟลิปฟลอปนับสัญญาณ Horizontal sync sub นับไปสามเส้นเอามาเพียงหนึ่งเส้น และนำมาพร้อมกับสัญญาณ Horizontal sync sub ในตอนแรกโดยใช้วงจร AND GATE I.C. 74LS08 เพื่อที่จะทำให้สัญญาณมีคาบเวลาตรงตามคาบเวลาของสัญญาณเดิมเท่ากับ 64 ไมโครวินาทีโดยประมาณ ดังนั้นวงจรในส่วนนี้จะ เป็นวงจรกำเนิดสัญญาณควบคุมต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. Ver-sub
2. Int ver-sub
3. Hor-sub
4. Int hor-sub
5. Hor-sub / 3
6. Int hor-sub / 3

วงจรสร้างสัญญาณควบคุมการตัดต่อภาพ รูปที่ 3-10 (Control Multiplex Switch Unit)

จากภาพที่ 3-10 เราสามารถทำความเข้าใจกับการสร้างสัญญาณการควบคุมการตัดต่อภาพได้นี้ เมื่อเราต้องการสร้างสัญญาณให้เกิดช่องว่างหรือ บล็อก ที่จอภาพ เราจะต้องกำหนดสัญญาณควบคุม วงจรตัดต่อภาพ ให้มีการตัดภาพเป็นภาพเล็กหรือภาพรองโดยสร้าง Pulse ที่มีความกว้างของช่วงเวลาทางแนวนอน เท่ากับ 17.32 us และมีสัญญาณ Pulse ในแกนตั้งเท่ากับ 6.144 us โดยมีสัญญาณซิงค์เป็นสัญญาณเปรียบเทียบวิธีการของเราจะกระทำได้ คือนำสัญญาณซิงค์ทางแนวตั้งของภาพหลัก ผ่านวงจรโมโนสเตเบิล ให้มีช่วงเวลา Ton เท่ากับ ค่าที่กำหนดได้ ซึ่งค่าของเวลาที่ได้หาได้จาก ช่วงเวลาที่ภาพจะปรากฏ หน้าจอโทรทัศน์ นั้นหมายถึงช่วงเวลาของสัญญาณภาพ (Composite video) ที่ตัดสัญญาณซิงค์ต่าง ๆ ออกแล้ว หรือตัดสัญญาณช่วงที่มีการรีเทรซ (Retrace) ออกไป ส่วนการกำหนดช่วงเวลาของโมโนสเตเบิล (Monostable) 74LS221 ก็จะใช้ค่าของความต้านทาน (Resistor) และ ตัวเก็บประจุ (Capacitor) ที่ต่อภายนอกเป็นตัวกำหนดช่วงเวลาของสัญญาณพัลส์ จะมีวิธีคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} T_{on} &= (\ln 2) \cdot RC \\ &= 0.7RC \text{ second (วินาที)} \end{aligned}$$

ในวงจรที่ต่อจะให้สัญญาณซิงค์ทางแนวตั้งเป็นสัญญาณอินพุท ผ่านวงจรโมโนสเตเบิล ตัวที่หนึ่งสำหรับการเลื่อนภาพในการแกนตั้ง และ วงจรโมโนสเตเบิลตัวที่สอง เป็นตัวกำหนดการควบคุมการตัดต่อภาพทางแนวนอน และเป็นสัญญาณให้กับวงจรโมโนสเตเบิลตัวที่สามที่ทำการ AND กับสัญญาณซิงค์ทางแนวนอน เพื่อจะนำไปใช้ในการเลื่อนภาพทางแนวนอนและ วงจรโมโนสเตเบิลตัวสุดท้ายเป็นสัญญาณควบคุมที่จะส่งให้กับวงจรตัดต่อภาพต่อไป

เราใช้ I.C. สำเร็จของ RCA ในการแปลงสัญญาณอะนาล็อกของสัญญาณจากภาพเล็กให้เป็นสัญญาณดิจิทัล I.C. ที่ใช้คือ RCA 3306 ซึ่งความเร็วสูงสุดในการทำงาน 15 MHz และมีระดับของสัญญาณ 64 ระดับคือ D0 - D5 โดยที่สัญญาณที่ป้อนจะมี V_{ref+} และ V_{ref-} ซึ่งเราใช้ VR สำหรับปรับค่าโวลเตจตามต้องการ และภายใน I.C. จะมี V_z ซึ่งเราสามารถนำมาใช้งานได้และเราสามารถกำหนดโวลเตจในแต่ละบิตได้โดย

$$V_{tap}(n) = [(V_{ref}/64) \times n] - [V_{ref} / (2 \times 64)]$$

$$= V_{ref} [(2n-1)/128]$$

V_{tap} = ระดับโวลเตจอ้างอิงที่จุด n

V_{ref} = โวลเตจคร่อมขา $ref+$ กับขา $ref-$

n = จำนวน tap (1 ถึง 64)

I.C. RCA 3306 นี้ทำงานโดยอาศัย Clock ส่วนประกอบของ Clock มี Auto Balance กับ Sample โดยมี Phase Control เป็นตัวควบคุมรูปแบบการทำงานซึ่งมีสองแบบด้วยกันดังนี้

1. ขา Phase Control มีค่าลอจิกเป็น Low สัญญาณอะนาล็อกจะถูกนำมาเปรียบเทียบกับที่ขอบขาขึ้นและแปลงเข้าไปใน O/P Register ที่ขอบขาลงของ Auto Balance

2. ขา Phase Control มีค่าลอจิกเป็น High สัญญาณอะนาล็อกจะถูกนำมาเปรียบเทียบกับที่ขอบขาลงของ Sample และถูกแปลงเข้าไปใน o/p register ที่ขอบขาขึ้นของ Sample ช่วงเวลาที่ข้อมูลเข้าไปใน O/p register จนปรากฏข้อมูลออกมาที่ 3 State Driver เรียกว่า Time Delay (T_d)

วงจรควบคุมการอ่านและเขียนข้อมูล รูปที่ 3-12 และ 3-13

วงจรในส่วนนี้ประกอบด้วย

1. วงจรควบคุมการทำงานของ RAM ในส่วนที่จะให้ RAM ตัวที่หนึ่งและสอง โดยที่ให้ตัวที่หนึ่งอ่าน ตัวที่สองเขียนหรือ ตัวที่หนึ่งเขียน ตัวที่สองอ่าน ตามลำดับ ในที่นี้ RAM ของเราจะใช้ I.C. 62256 จำนวน 2 ตัวช่วยกันทำงานซึ่งในส่วนของตัว RAM เราจะอธิบายในส่วนต่อไป วงจร ในส่วนนี้เราได้ใช้ I.C. J-K ฟลิปฟลอป ทำงานในโหมด TRIGLE MODE โดยที่สัญญาณ CLOCK ที่ใช้ป้อนใช้สัญญาณ Ver-sub เพื่อที่จะได้ให้ RAM ตัวหนึ่งอ่านและตัวหนึ่งเขียนในช่วงสัญญาณ Vertical ของภาพเล็ก หรือในช่วง 1 ฟิลด์ของสัญญาณภาพเล็ก

2. วงจร ADDRESS WRITE ในส่วนของการควบคุม สัญญาณ Address write เราแบ่งบิตของ Address ออกเป็นสองช่วง A0-A7 และ A8-A14 โดยที่สาย Address A0-A7 เราให้วงจร Counter นับสัญญาณ Clock-WR ซึ่งมีความถี่เท่ากับ 10/3 MHz และใช้สัญญาณ Int Hor-sub/3 เป็นตัวเซตให้ Counter เริ่มนับและหยุด นับพร้อมทั้งเซตให้ Counter มีค่าเอาท์พุทเป็นศูนย์ทั้งหมดซึ่งในช่วงการนับเราจะได้จุดภาพตามสมการต่อไปนี้

$$\text{ช่วงของคาบเวลาที่มีสัญญาณภาพในหนึ่งเส้น} = 64 \text{ us}$$

$$\text{สัญญาณ CLOCK ที่ป้อนให้วงจร COUNTER} = 10/3 \text{ MHz}$$

$$\text{จำนวนจุดภาพเท่ากับ} \quad 64 \text{ us} \times 10/3 \text{ MHz} = 210 \text{ จุดภาพ}$$

สำหรับสาย Address A8-A14 เราใช้วงจร COUNTER อีกส่วนในการป้อนสายข้อมูล โดยที่วงจรนี้จะใช้ สัญญาณ Int Hor-sub/3 เป็นสัญญาณนับและสัญญาณ Ver-sub เป็น สัญญาณในการเซต เราจะได้จำนวนเส้นในหนึ่งฟิลด์เท่ากับ $312.5/3 = 104$

เส้นดังนั้นเราจะ ได้จำนวนจุดภาพทั้งหมดเท่ากับ $210 \times 104 = 21840$ จุดภาพ

3. วงจร ADDRESS READ ในส่วนนี้เราเปลี่ยนสัญญาณควบคุม control เป็นสัญญาณต่อไปนี้ CLOCK 10 MHz , INT SW-CONTROL , INT Y-COUNTROL โดยที่สัญญาณต่างๆมีคาบเวลาดังนี้ INT SW - CONTROL คาบเวลาในการ OFF เท่ากับ $64 / 3 \mu s$ INT Y - CONTROL คาบเวลาในการ OFF เท่ากับ $20 / 3 \mu s$ จากการคำนวณวงจร COUNTER ของช่วงการ READ เหมือนกับวงจร COUNTER ของช่วงการ WRITE ช่วงของคาบเวลาที่มีสัญญาณภายนอกออกใน 1 เส้น เท่ากับ $21.3 \mu s$ สัญญาณ CLOCK ที่จะให้สัญญาณภาพคมชัด มีค่าเท่ากับ 10 MHz จำนวนจุดภาพที่ปรากฏจะมีค่าเท่ากับ 213 จุดภาพ ซึ่งพบว่าจำนวนจุดภาพที่นำแสดงออกเท่ากับจุดภาพที่ถูกเขียนเข้ามาในหน่วยความจำ สำหรับวงจร ADDRESS A8 - A14 เราใช้วงจร COUNTER อีกส่วนนับสัญญาณ INT SW-CONTROL โดยมี INT Y-COUNTROL เป็นตัว SET ข้อมูลให้ได้จำนวนเส้นในกรอบเท่ากับ 104 เส้นโดยประมาณดังนั้นเราจะได้จำนวนจุดภาพในกรอบเท่ากับ $213 * 104 = 21852$ จุดภาพโดยประมาณ

4. วงจรหน่วยความจำ (MEMORY UNIT) วงจรในส่วนนี้จะใช้ MEMORY 2 ตัว สลับกันทำงานเพื่อให้มีความสามารถในการทำงานสูงสุด โดยที่ตัวหนึ่ง READ อีกตัวหนึ่งจะ WRITE โดยที่ขนาดของ RAM จะถูกกำหนดโดยความละเอียดของภาพที่เราต้องการในPROJECTเราให้ความละเอียดของภาพ หรือจุดภาพใน 1 เส้นถูกกำหนดโดยความถี่ในการ WRITE เท่ากับ $10 / 3$ MHz และวงจร ADDRESS COUNTER เราจะได้ว่าจุดภาพที่ต้องเก็บเท่ากับ 25852 จุดภาพ SRAM ที่มีปัจจุบันมีค่าความจุเท่ากับ 16KBYTE 32KBYTE ใน PROJECT เราใช้ประมาณ 22KBYTE ดังนั้นเราต้องใช้ RAM 32KBYTE ในวงจรเราใช้ 62256 ในส่วนของสาย ADDRESS RD/ADDRESS WR เราใช้ไอซี BUFFER 74LS244 เป็นตัวควบคุมการป้อนสายส่งสัญญาณ ADDRESS RD/ADDRESS WR ให้กับ ADDRESS BUS ของ MEMORY ในส่วนของ DATA เราใช้ เพียง 6 เส้น เนื่องจากข้อจำกัดทางวงจร A/D มีสัญญาณออกมาเพียง 6 เส้นในการนำข้อมูลเข้า DATA BUS เราใช้ BUFFER I.C. 74LS365 เป็นตัวส่งผ่าน DATA BUS ทั้ง 6 เส้น การทำงานของ SRAM มี 2 CYCLE คือ READ CYCLE AND WRITE CYCLE ในช่วง READ CYCLE นั้น เรากำหนดให้ INT CS เท่ากับ 0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

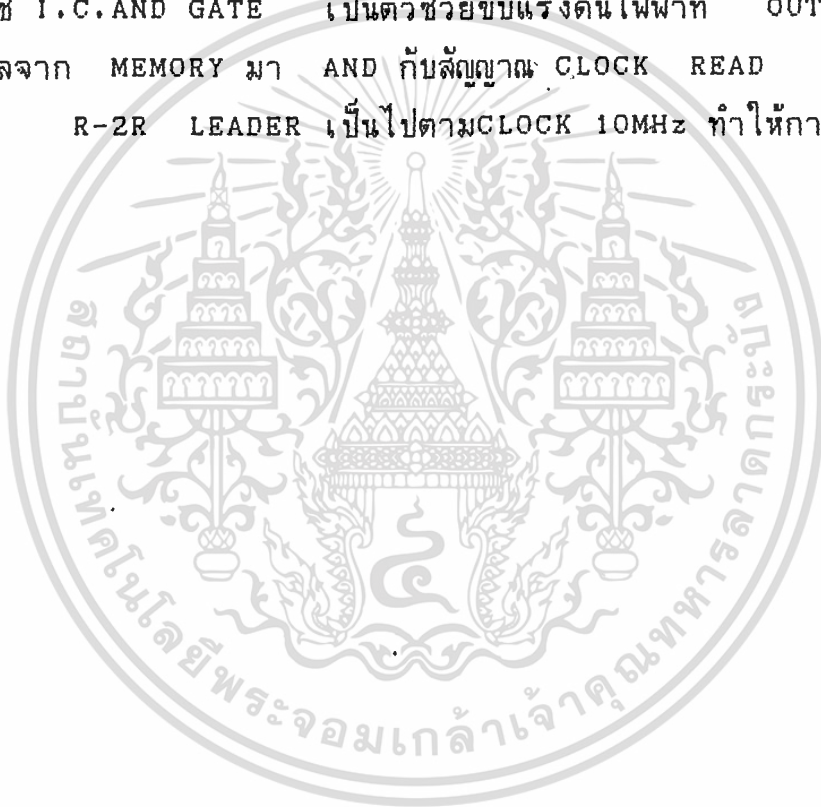
เพื่อการทำงานของหน่วยความจำจะทำตาม ADDRESS BUS เท่านั้น ในช่วงของ WRITE CYCLE จะต้องป้อนสัญญาณ CLOCK 10/3 MHz ซึ่งจะเป็นสัญญาณในการอ่านข้อมูล ในกับ INT CS เพื่อให้ SRAM ทำงานตามช่วงสัญญาณ CLOCK ส่วนขา RD/INTWR ของหน่วยความจำจะป้อนสัญญาณควบคุมการทำงานอ่านและเขียนข้อมูลจากวงจร CONTROL ในส่วนที่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นอนาลอก รูปที่ 3-14
(DIGITAL TO ANALOG CONVERTER)

เนื่องจากวงจรของเราจะต้องส่งสัญญาณอนาลอก (COMPOSITE VIDEO) ออกทางoutput ดังนั้นวงจรที่ขาดไม่ได้สำหรับใช้คู่กับวงจร ATOD CONVERTER คือวงจร DTOA CONVERTER โดยที่ในวงจรเราใช้ R-2R LADDER ซึ่งเป็นวงจรแปลงสัญญาณ ดิจิตอล เป็น อนาลอก ที่ถูกที่สุดและทำงานมีประสิทธิภาพดีพอควร โดยในวงจรเราได้ใช้ I.C. AND GATE เป็นตัวช่วยขับแรงดันไฟฟ้าที่ OUTPUT โดยสัญญาณที่ป้อนเป็นข้อมูลจาก MEMORY มา AND กับสัญญาณ CLOCK READ จะทำให้การทำงานของวงจร R-2R LADDER เป็นไปตามCLOCK 10MHz ทำให้การทำงานดีขึ้นมาก

วงจรควบคุมการตัดต่อภาพ รูปที่ 3-15
(Multiplex switch unit)

ในส่วนของวงจรนี้จะทำการตัดต่อสัญญาณภาพหลัก (Main composite video) และสัญญาณภาพรองที่ได้จากการวงจรแปลงสัญญาณดิจิตอลเป็นอนาลอกแล้ว (Digital to analog converter) ซึ่งสัญญาณภาพที่ได้จะถูกตัดทอนให้มีขนาดสัญญาณภาพเหลือเพียง 1 ใน 9 ส่วนของสัญญาณภาพปกติ วงจรนี้จะป้อนสัญญาณหลักเข้าที่ขา X0 และสัญญาณรองที่ขา X1 และจะมีเอาพุททางขา X โดยมีสัญญาณควบคุมที่ขา A ในสภาวะที่ไม่มีสัญญาณเข้ามาควบคุม คือมีโลจิกเป็น 0 จะให้เอาพุทจาก X0 เมื่อมีสัญญาณควบคุมเป็น 1 จึงจะตัดการทำงานมาเป็น X1 ส่วนขา INH จะเป็นการควบคุมว่าไอซี 4053 ตัวนี้จะทำงานหรือไม่เท่านั้น กรณีที่เราจะประยุกต์ให้เป็นสัญญาณภาพสี จะทำได้โดยป้อนอินพุท ของสัญญาณหลักที่ขาอินพุท 0 และสัญญาณรองที่ขาอินพุท 1 และจะให้เอาพุทออกมาที่ขาเอาพุท ซึ่งเราจะกระทำได้ดังนี้

สัญญาณสีแดง RED	สัญญาณหลัก X0	สัญญาณรอง X1	เอาพุท X
สัญญาณสีเขียว GREEN	สัญญาณหลัก Y0	สัญญาณรอง Y1	เอาพุท Y
สัญญาณสีฟ้า BLUE	สัญญาณหลัก Z0	สัญญาณรอง Z1	เอาพุท Z
สัญญาณควบคุม Control Switch	ต่อกับ ขา A, B, C		
และสัญญาณ INH	ต่อลง GND		

ในกรณีที่จะมีการปรับปรุงให้มีการทำงานของ 4053 ก็ให้ป้อนสัญญาณที่ขา INH จะทำให้สามารถประยุกต์ให้มีการใช้งานได้มากขึ้น

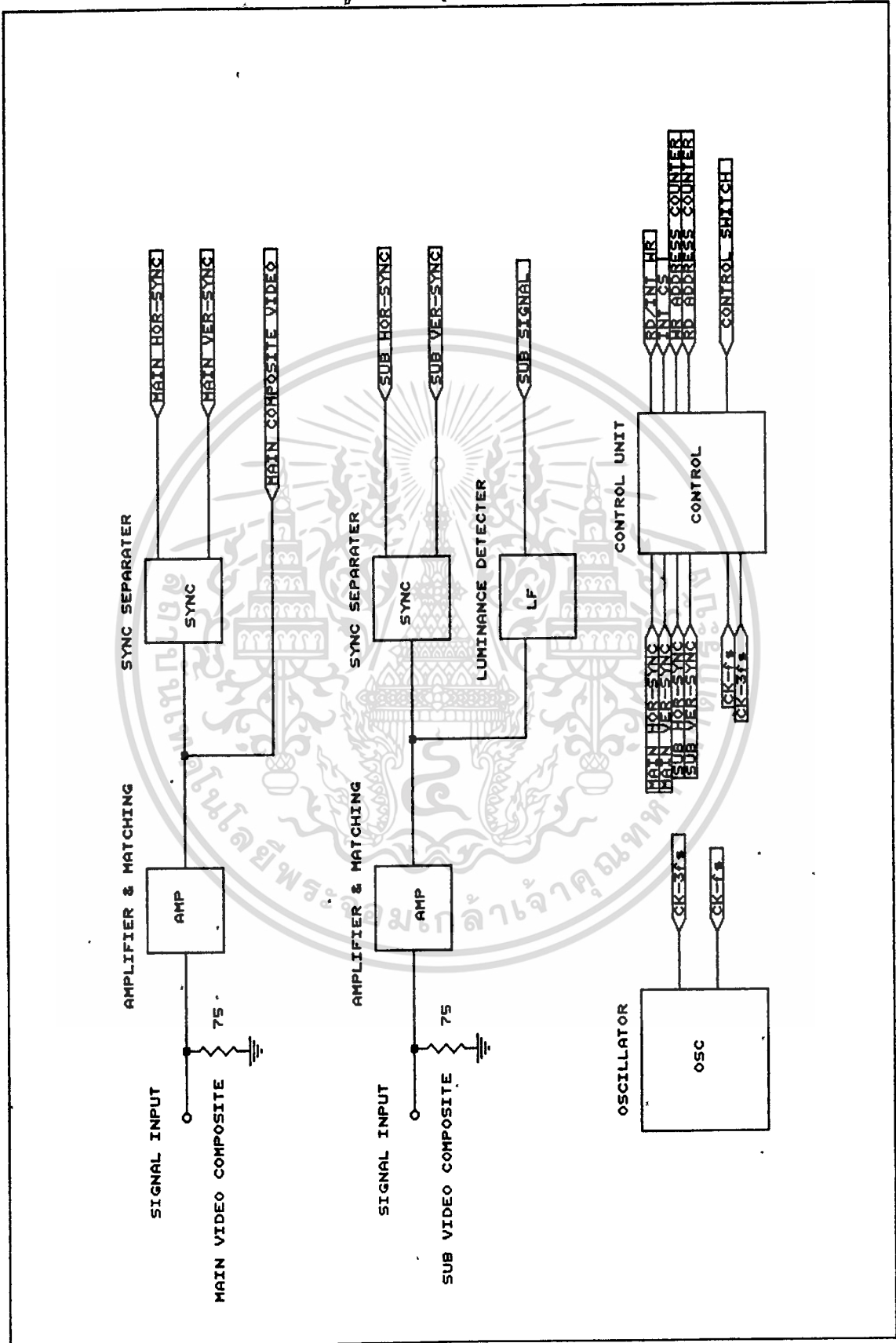
วงจรแปลงสัญญาณแม่สีเป็นสัญญาณภาพ รูปที่ 3-16

(R G B ENCODER)

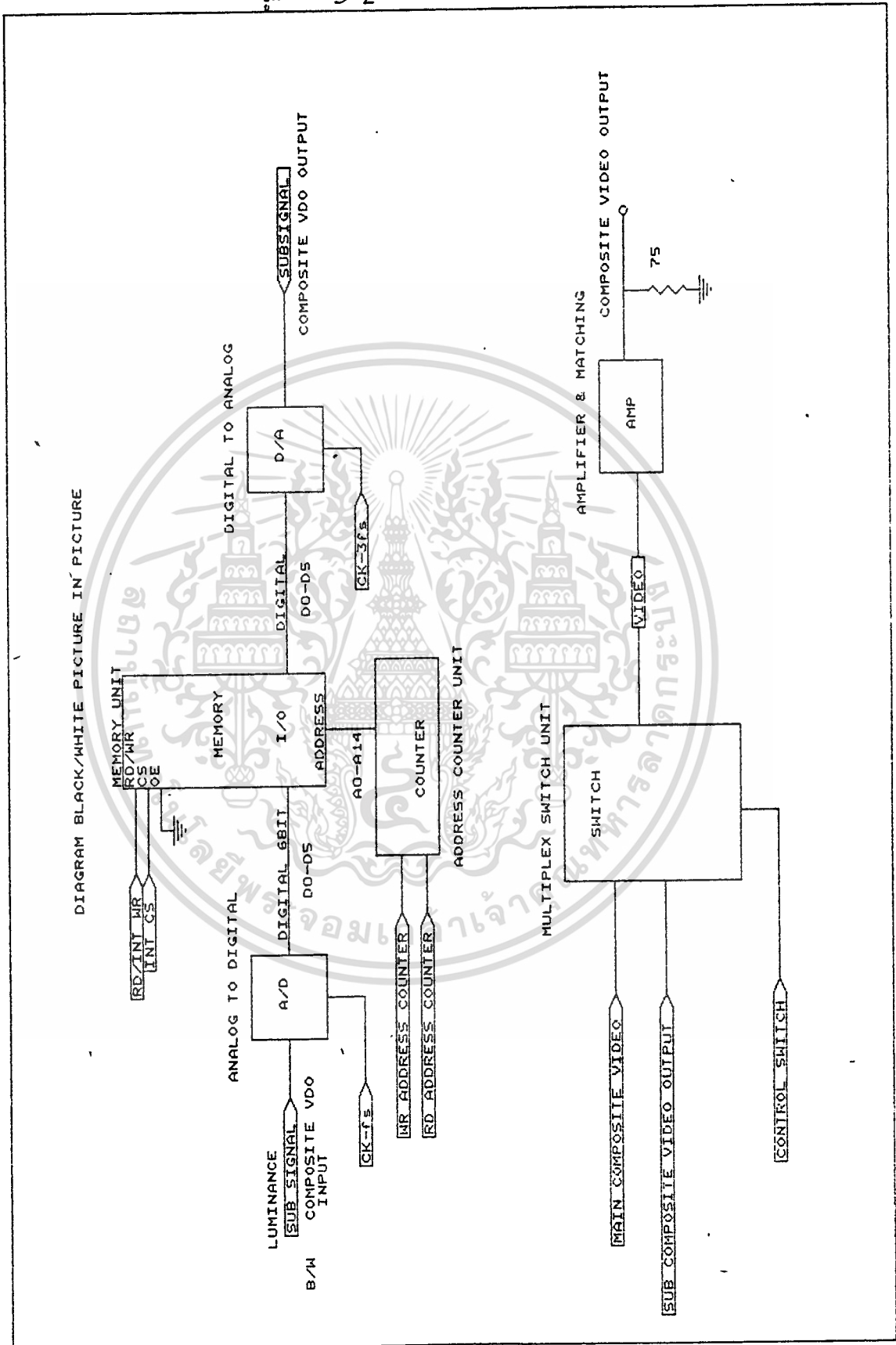
การรวมสัญญาณแม่สีทางโทรทัศน์อันได้แก่ สีแดง RED สีเขียว GREEN สีน้ำเงิน BLUE มาเป็นสัญญาณภาพ COMPOSITER VIDEO นั้นจะเป็นยุ่งยากมากหากเราใช้วงจรที่เป็นวงจรทรานซิสเตอร์ Transistor circuit เพื่อความสะดวกเราจะใช้ Linear integrated circuit ไอซี เบอร์ MC 1377 ซึ่งเราเพียงต่ออุปกรณ์เพิ่มเพียงบางส่วนก็จะสามารถทำงานได้ เราจะอธิบายวงจรในส่วนต่างๆได้ ดังนี้ วงจรสร้างสัญญาณพาหะรอง Subcarrier oscillator ที่มีความถี่ 4.43. MHz ก็จะใช้วงจรคริสตัลมาตรฐานความถี่ต่อวงจร แอล-ซี รีโซแนนซ์ L-C Resonance ทางด้านอินพุทของสัญญาณ Sinal input จะได้แก่ สัญญาณสีแดง Red signal สัญญาณสีเขียว Green signal สัญญาณสีน้ำเงิน Blue signal และสัญญาณซิงค์รวมแบบกลับเฟส Negative Composite sync ในส่วนของสัญญาณสามเหลี่ยม SAW TOOTH Generator ที่ขา 1 จะเป็นตัวกำหนดการตีเทคสีให้มีการสลับเฟสของสัญญาณ R-Y และ B-Y มีความถูกต้อง ส่วนตัวเก็บประจุ Capacitor ต่าง ๆ ที่ต่อจะเป็นการยกระดับสัญญาณทางดีซี DC ให้มีขนาดที่กำหนดไว้ ทางด้านเอาพุท Output จะเป็นสัญญาณภาพที่จะต้องต่อกับตัวรับเช่น โทรทัศน์ ก็จำเป็นต้องมีการขยายให้มากพอที่จะจ่ายให้กับภาครับ (Receiver) และมีการแมตซ์กับทางอิมพีแดนซ์ (Matching Impedance)

วงจรวีดีโอมอดูเลเตอร์ รูปที่ 3-17 (RF CONVERTER)

ในส่วนของวงจรนี้จะเป็นการนำเอาสัญญาณวีดีโอภาพ และเสียงมาทำการมอดกับสัญญาณพาหะเพื่อทำการส่งในลักษณะเดียวกับสถานีส่งโทรทัศน์ ในช่วงความถี่ VHF ในช่อง 3 หรือ ช่อง 4 ความถี่คลื่นพาหะ (Carrier frequency) ใช้วงจร LC TANK เป็นวงจรออสซิลเลเตอร์ Oscillator circuit ในกรณีของสัญญาณภาพ แต่ความถี่คลื่นพาหะของสัญญาณเสียงต้องการความถี่ของคลื่นพาหะ 5.5 MHz มี Bandwidth 15 กิโลเฮิรตซ์ ดังนั้นจึงต้องมีภาค Oscillator ต่างหาก โดยใช้วงจร LC แต่ใช้ Varactor diode เพื่อให้ค่า Capacitor เปลี่ยนแปลงตามแรงดันไฟฟ้า โดยใช้การเปลี่ยนค่าแรงดันจากความต้านทาน Resistor จะมีความสะดวกแน่นอนกว่า ในส่วนนี้จะใช้ไอซี LM1889 เป็นตัวมอดูเลเตอร์ ที่มีความสามารถมากนอกจากจะเป็นวงจร มอดูเลเตอร์แล้วยังสามารถที่จะทำการผสมสัญญาณความแตกต่างสี R-Y , B-Y และสัญญาณความเข้มของแสง Y ให้เป็นสัญญาณภาพ COMPOSITE VIDEO อีกด้วย

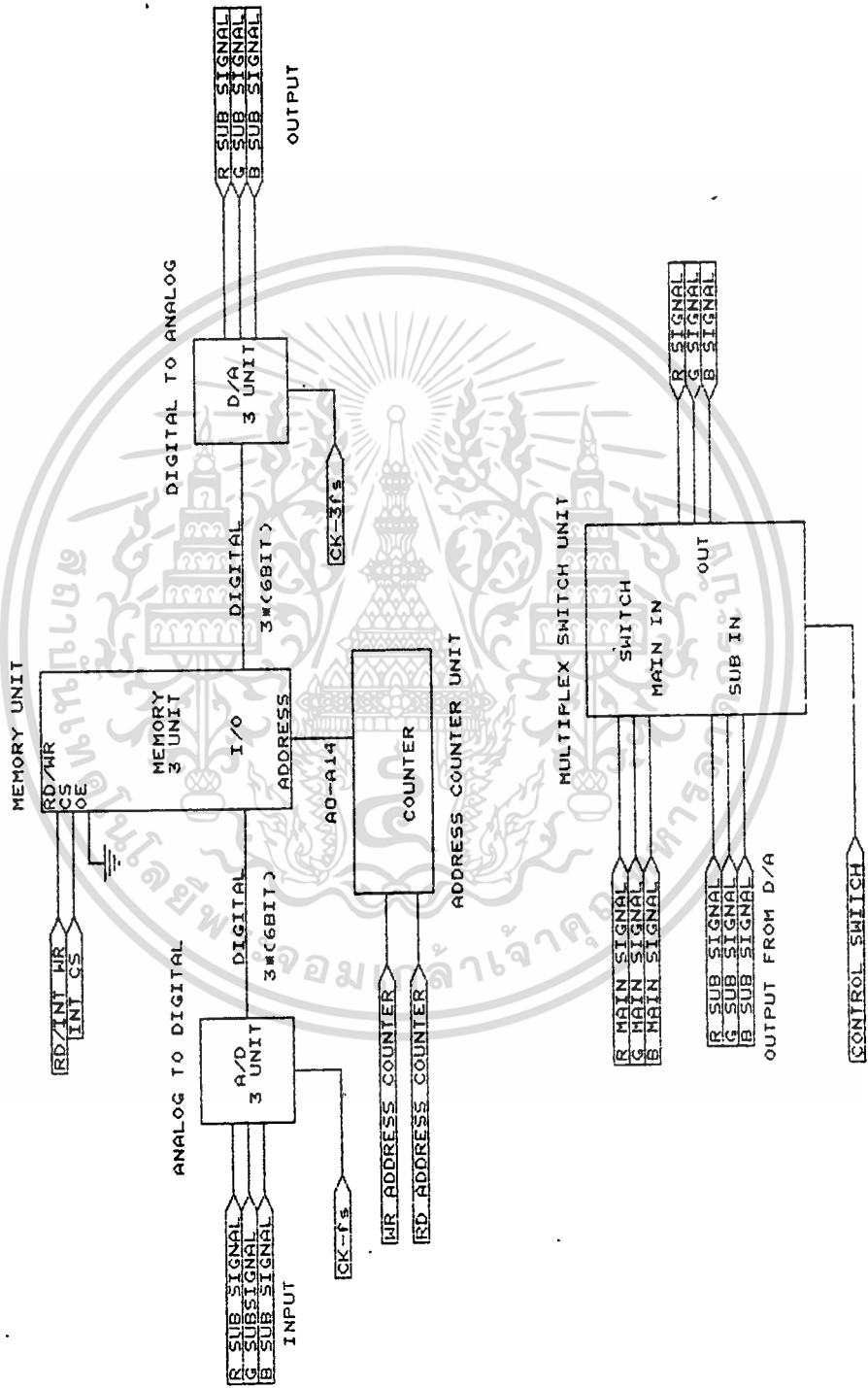
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

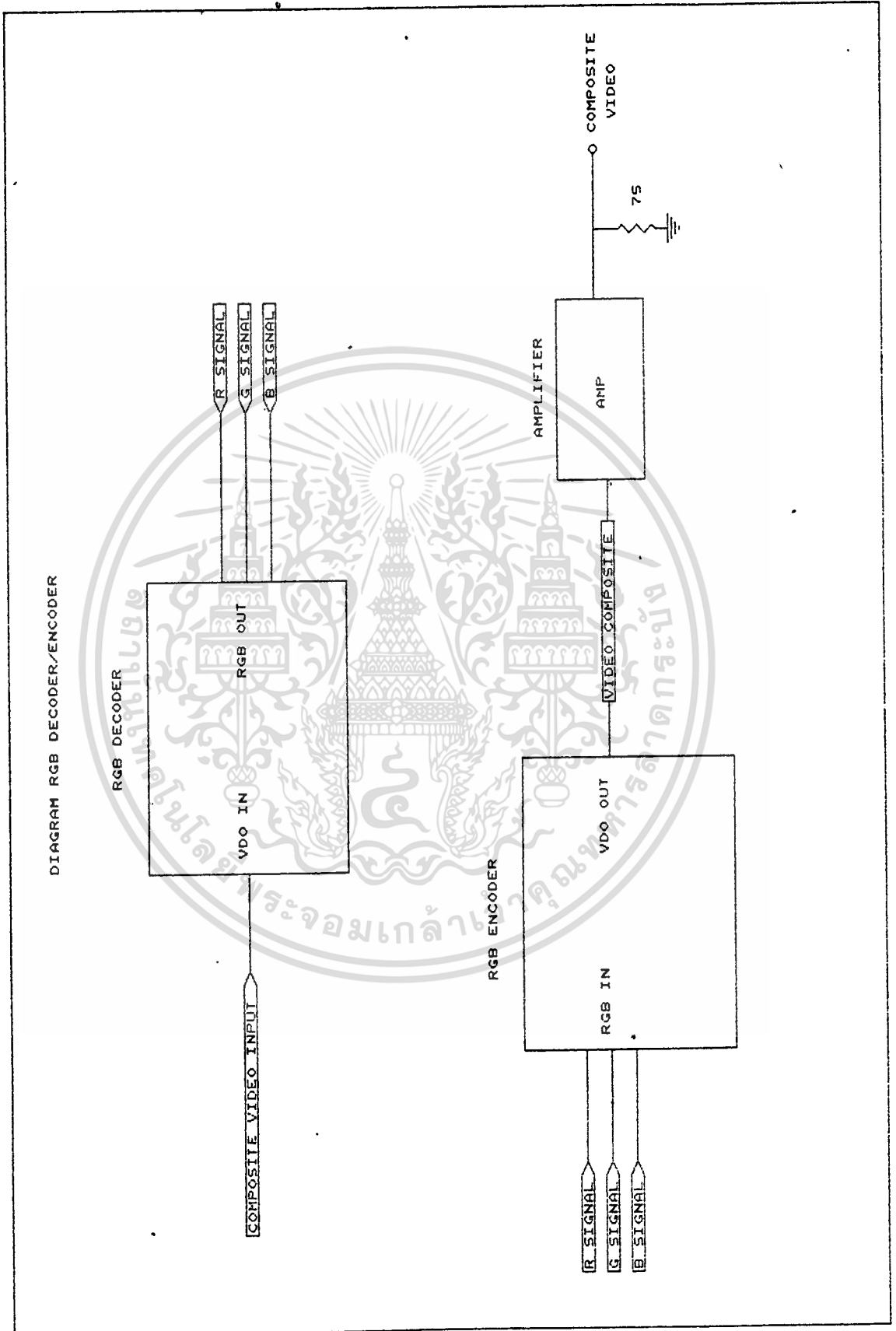
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21/2

DIAGRAM COLOUR PICTURE IN PICTURE

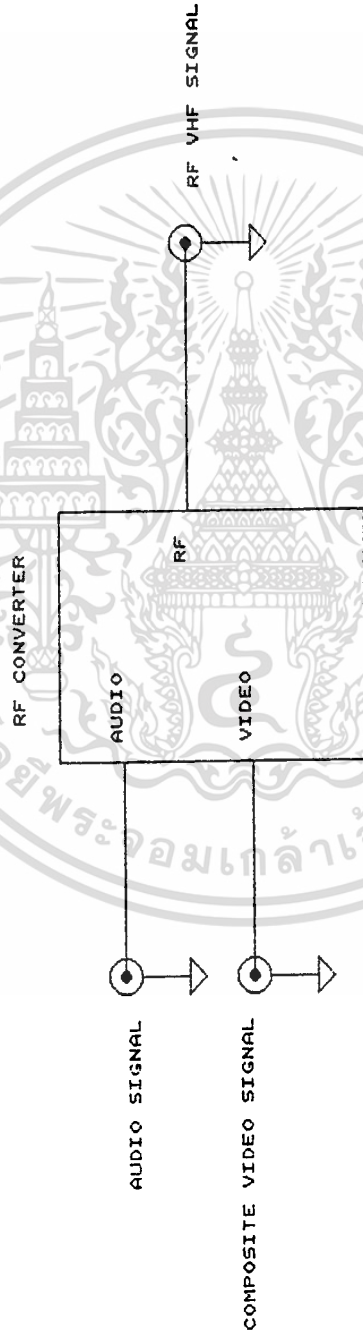

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

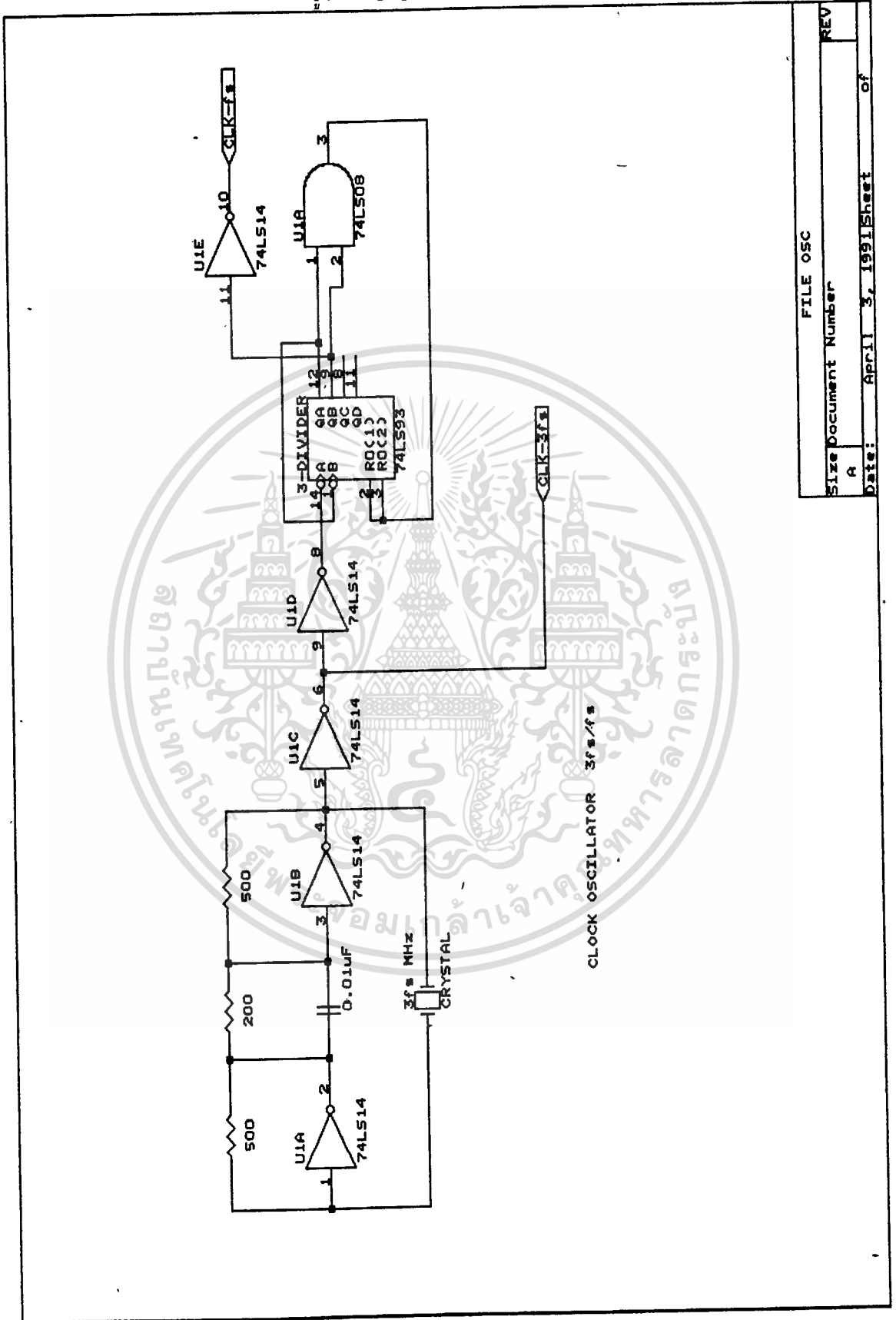

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DIAGRAM VIDEO MODULATOR

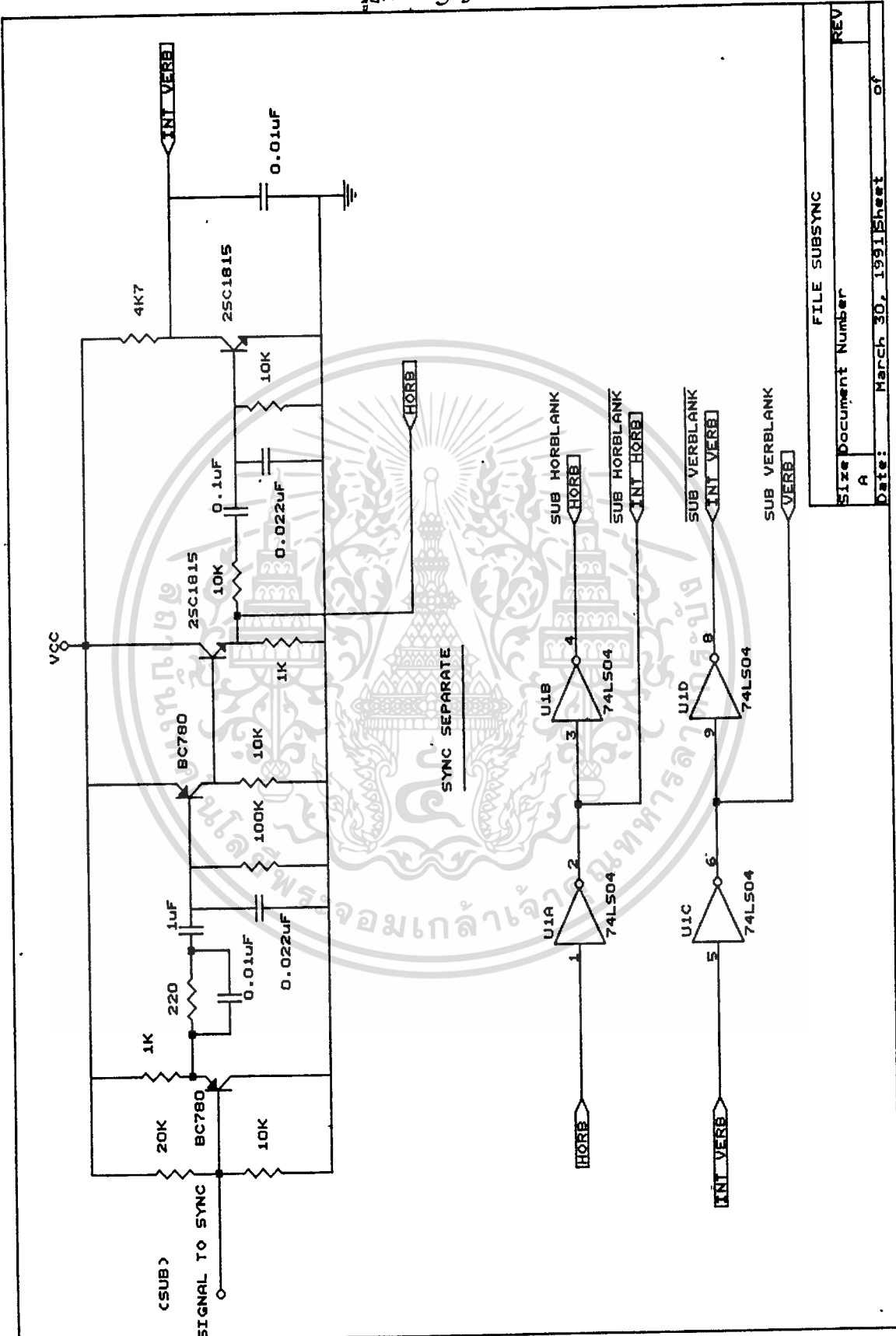
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FILE OSC	
Size Document Number	REV
A	
Date:	April 3, 1991 Sheet of

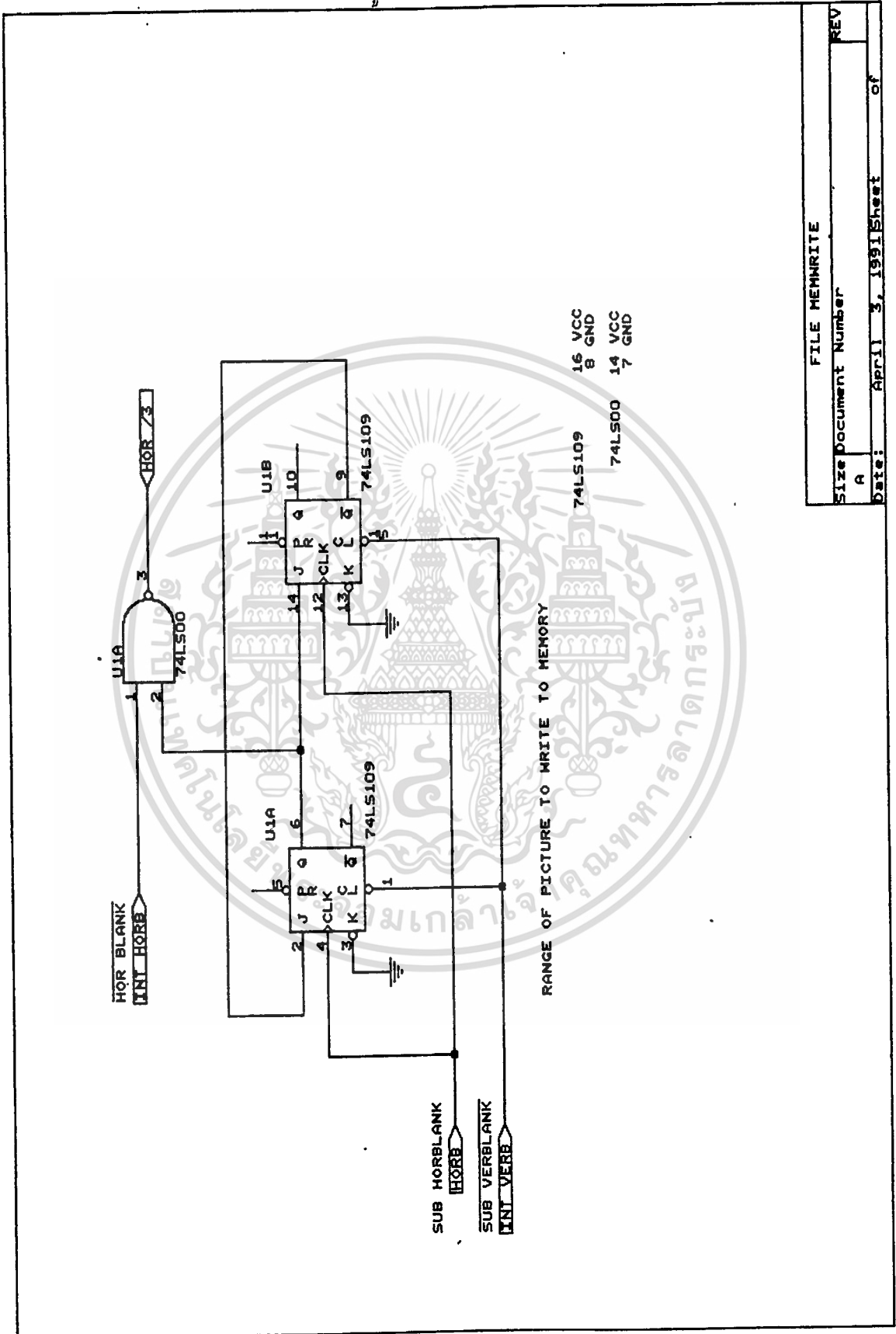
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

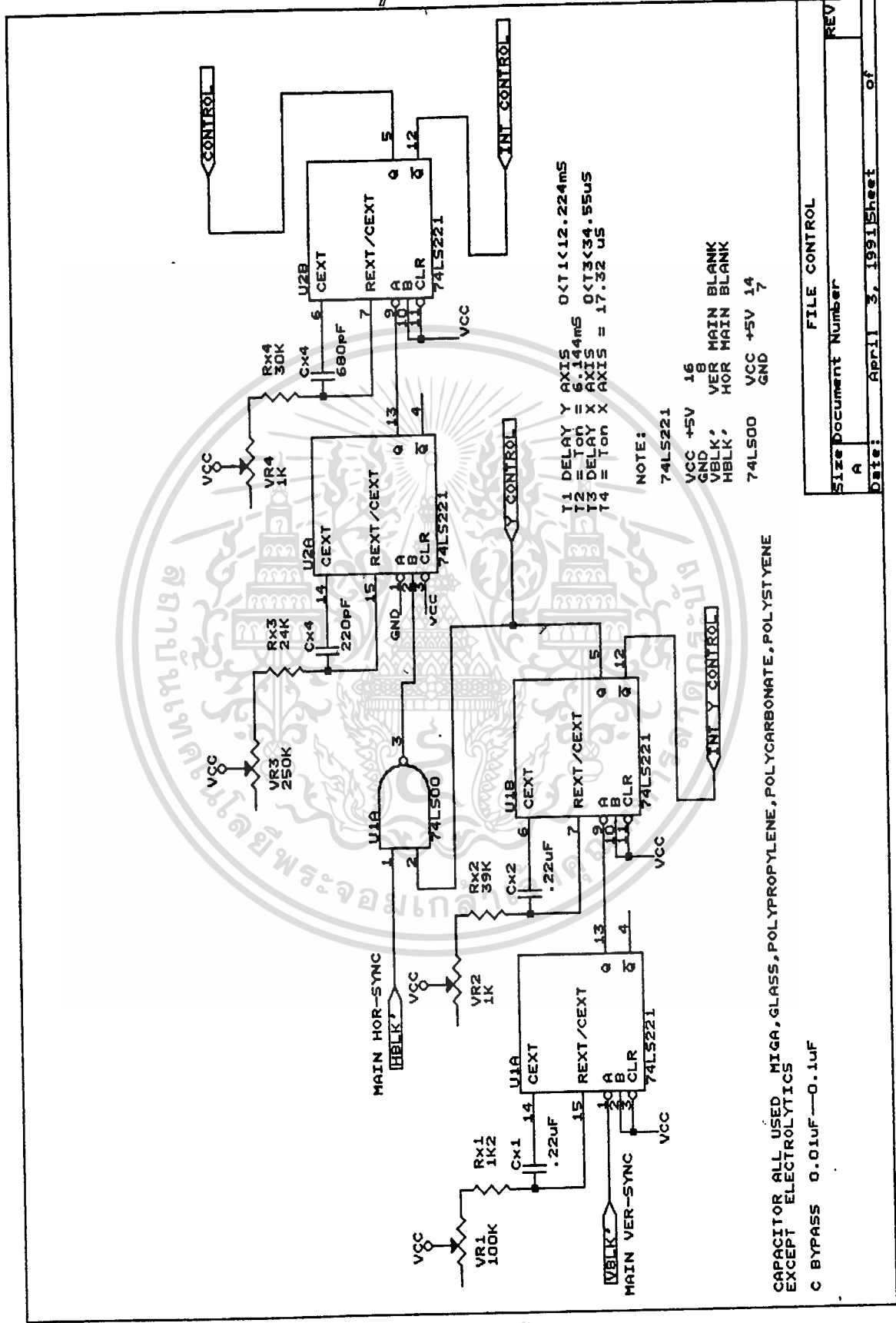
REV	FILE SUBSYNC
Size Document Number	
A	
Date:	March 30, 1991 Sheet of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FILE MEMRITE
Size Document Number
A
Date: April 3, 1991
Sheet of
REV

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

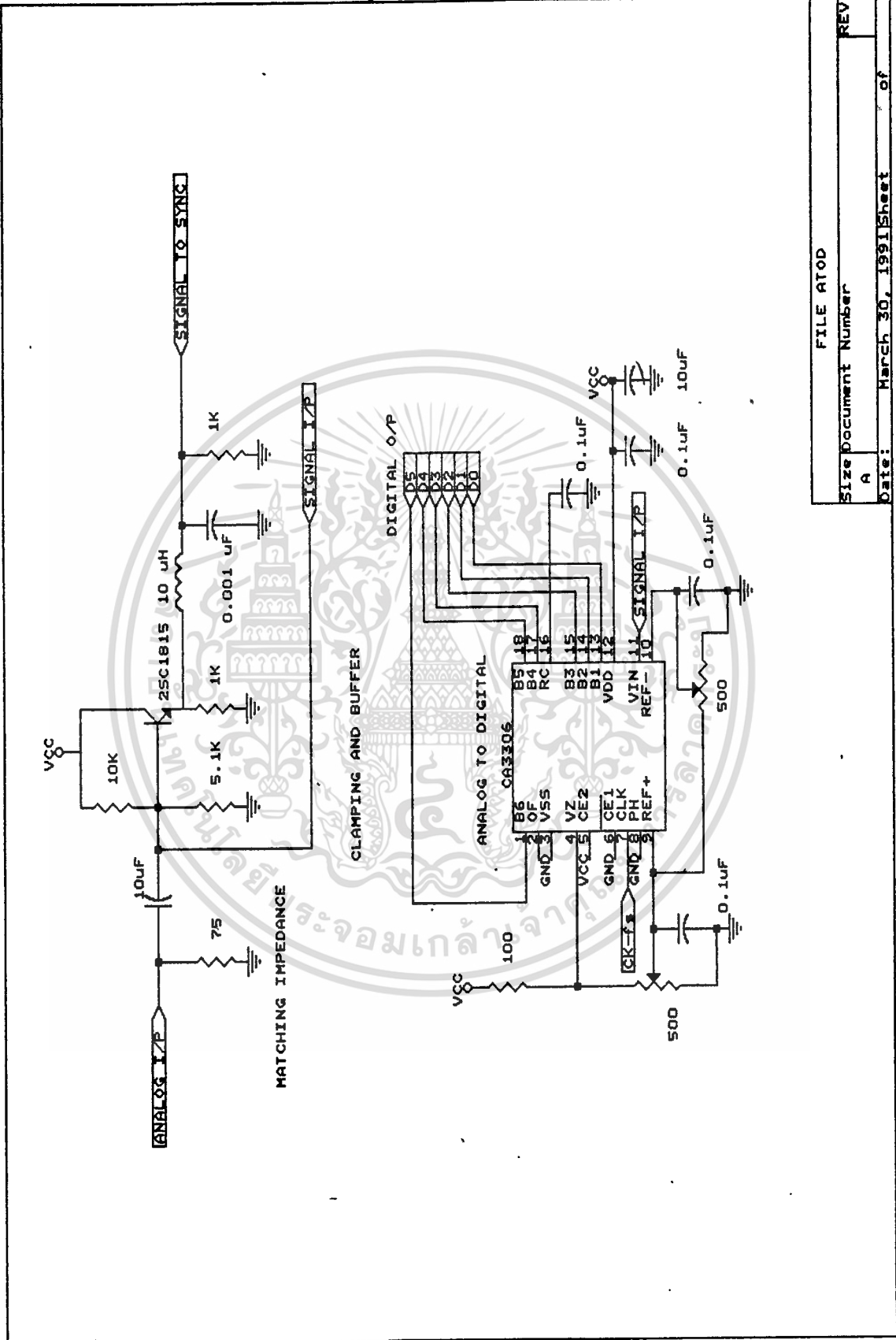

NOTE:
 74LS221
 VCC +5V 16
 GND 0
 VBLK: VCR MAIN BLANK
 HBLK: VCR MAIN BLANK
 74LS00 VCC +5V 14
 GND 7

I1 DELAY Y AXIS 0<T1<12.224ms
 I2 DELAY X AXIS 0<T2<34.55us
 I3 DELAY X AXIS = 17.32 us
 I4 = Ton X

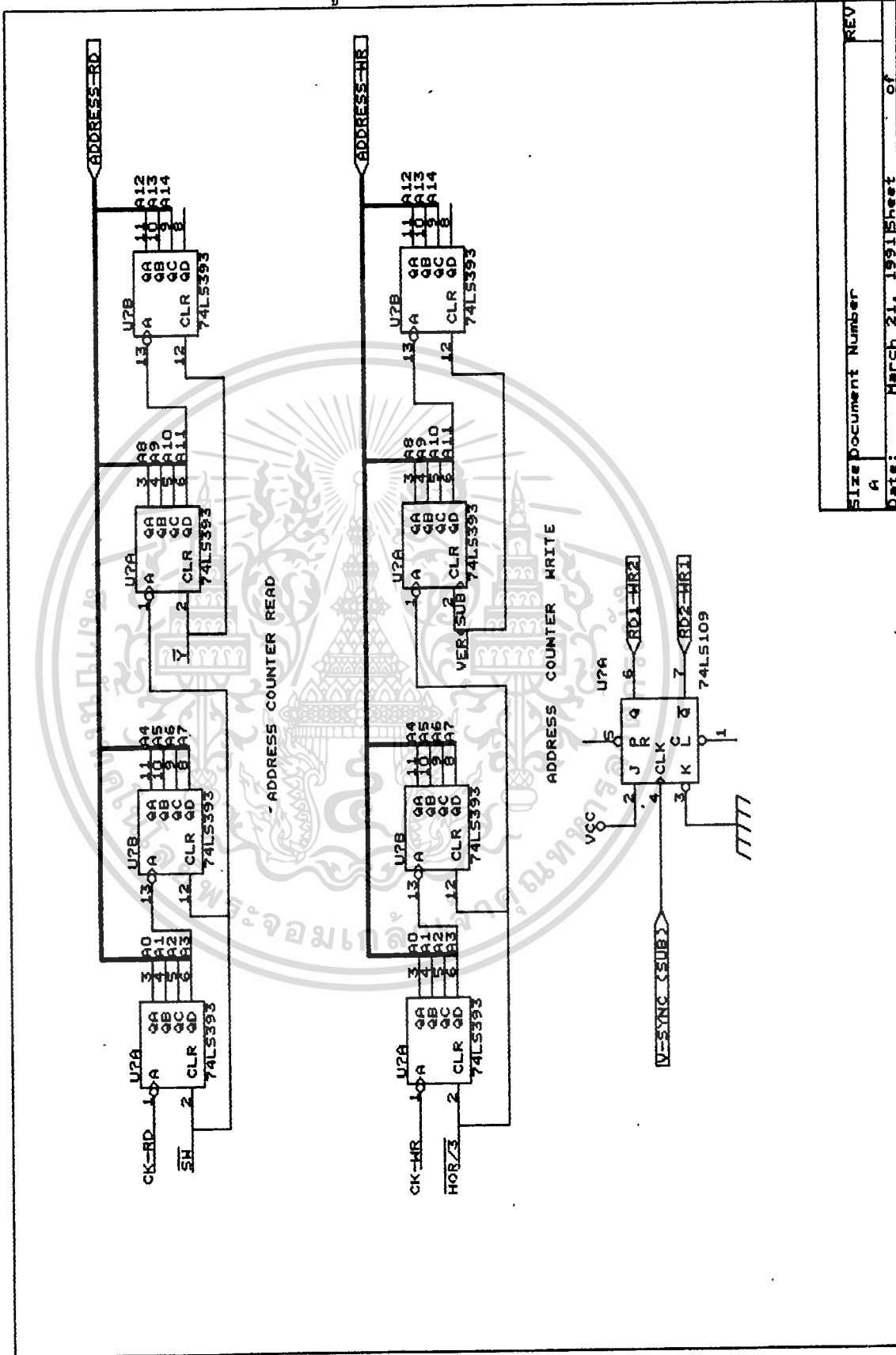
CAPACITOR ALL USED MICA, GLASS, POLYPROPYLENE, POLYCARBONATE, POLYSTYRENE EXCEPT ELECTROLYTICS
 C BYPASS 0.01uF—0.1uF

FILE CONTROL	REV
Size Document Number	
A	
Date: April 3, 1991	Sheet of

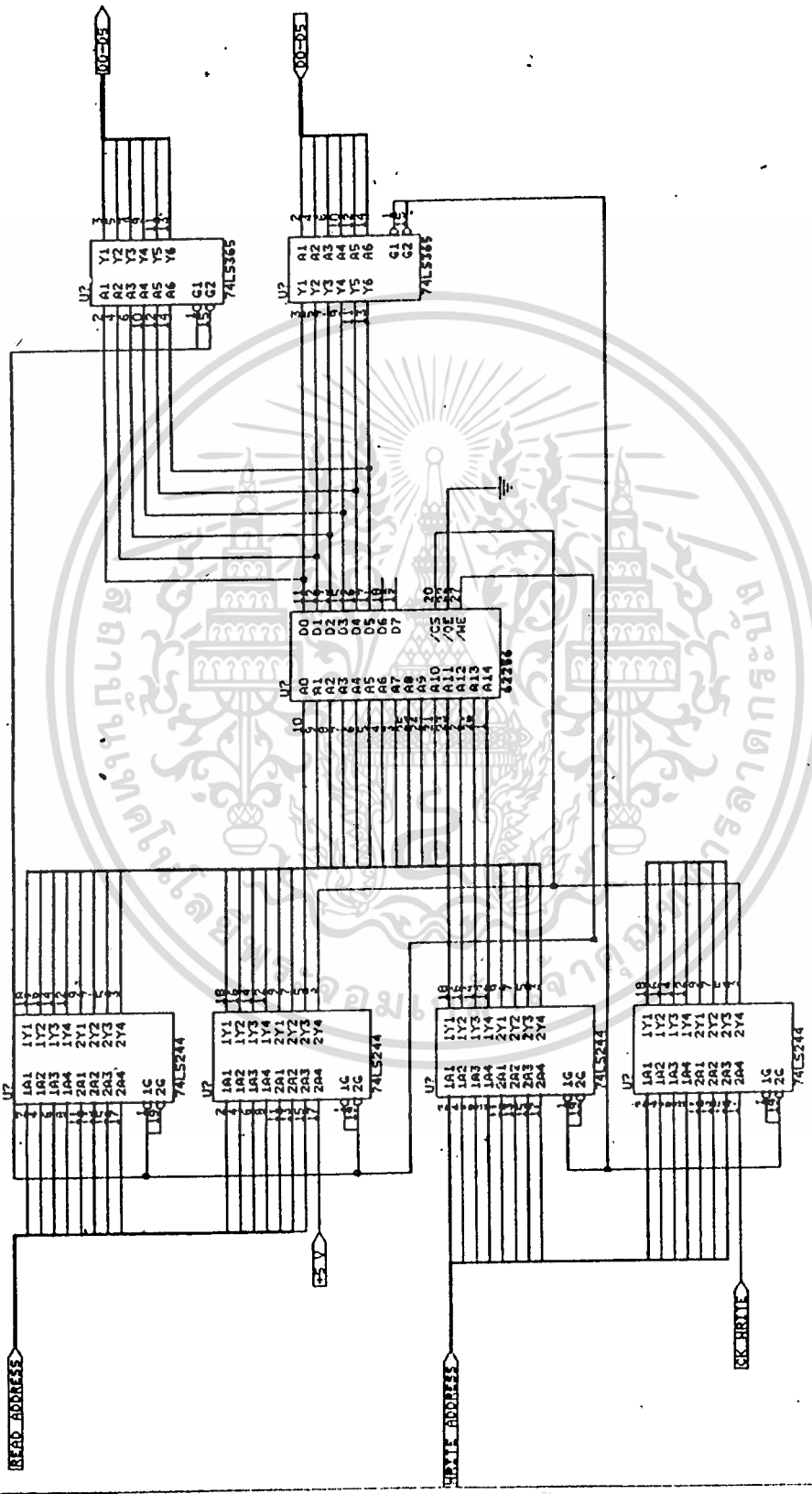
FILE ATOD
Size document Number
A
Date: March 30, 1991 Sheet of
REV

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

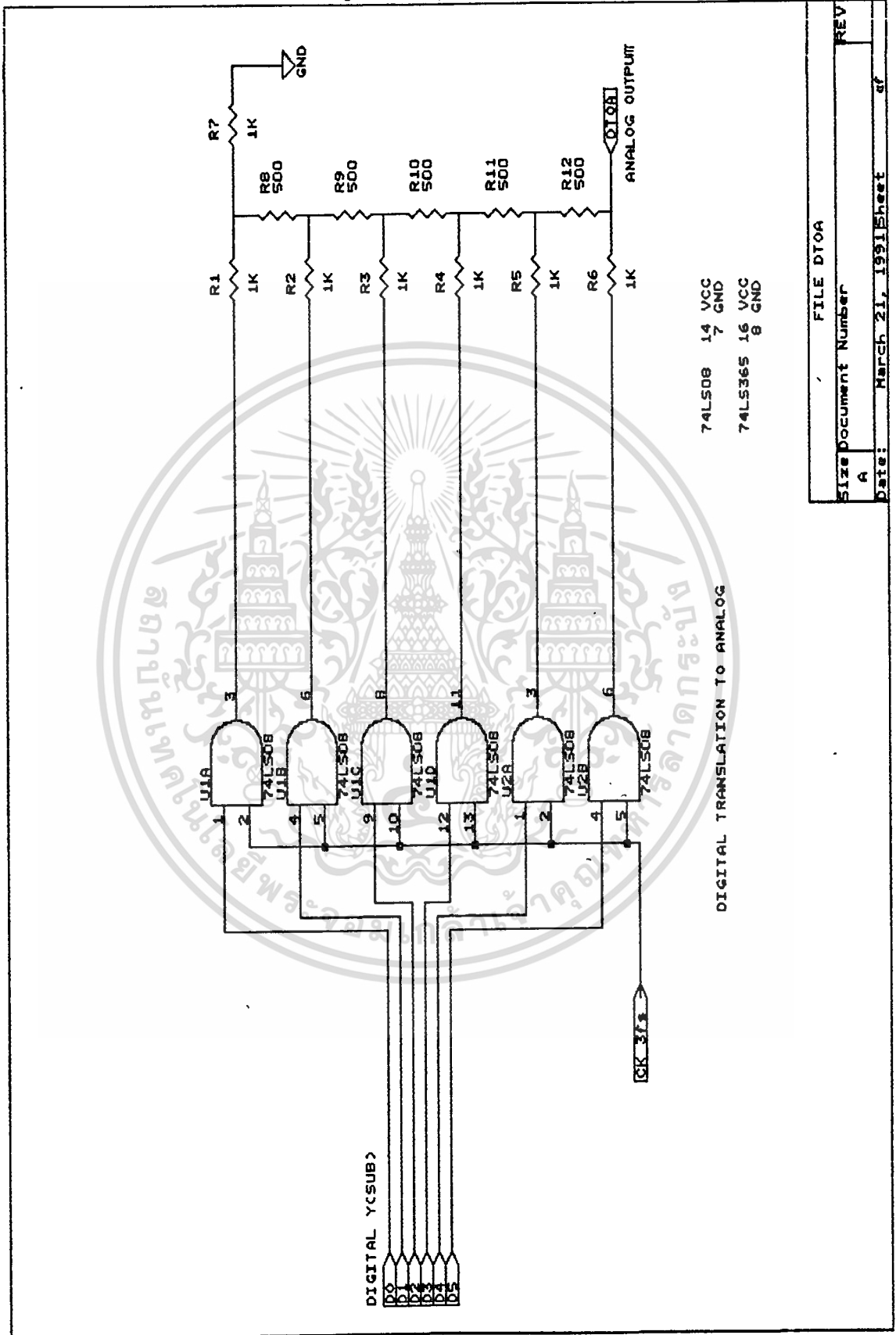
Size	Document Number
A	
Date:	March 21, 1991 Sheet of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MEMORY

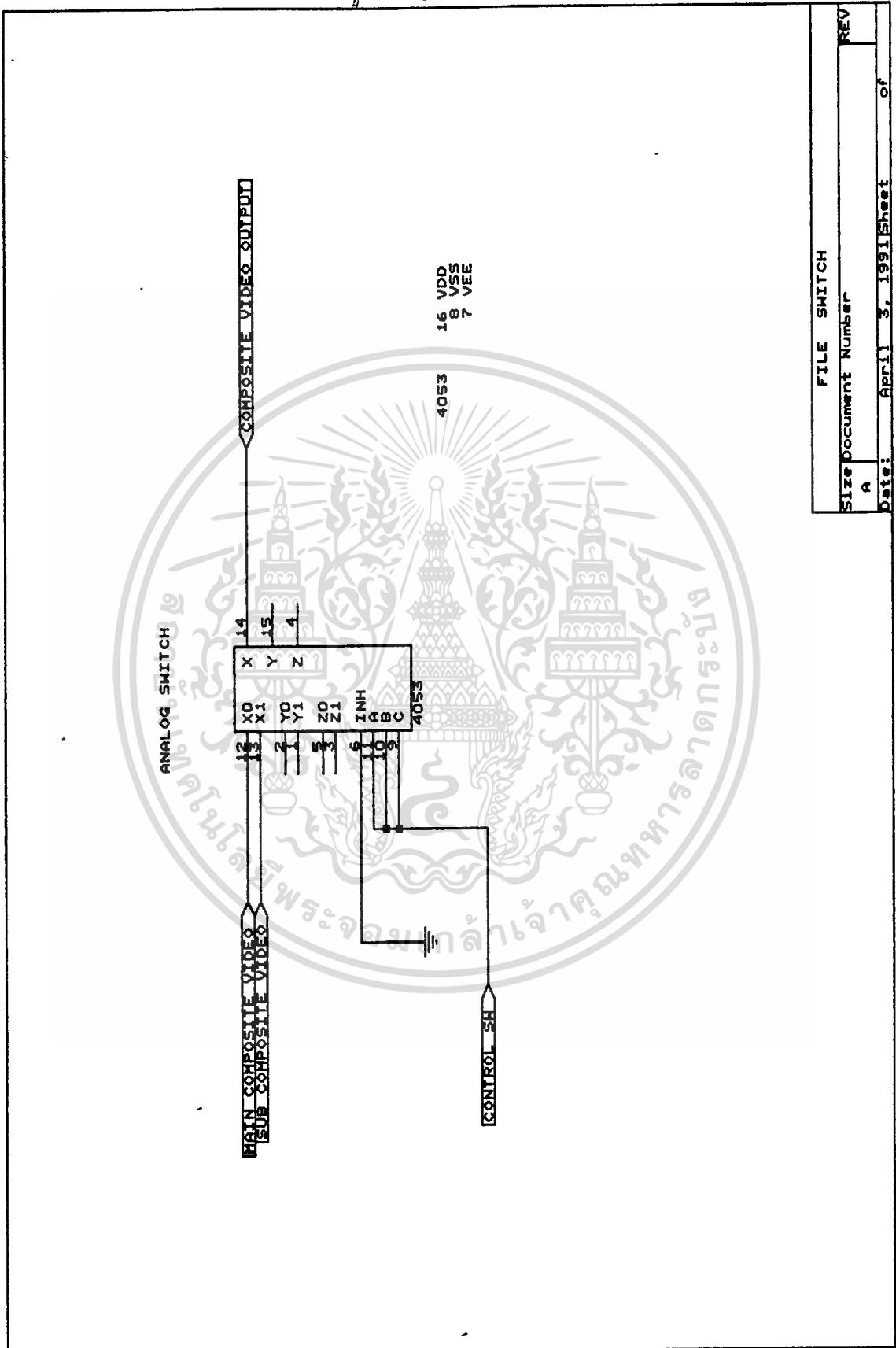
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DIGITAL TRANSLATION TO ANALOG

FILE DIOA	REV
Size Document Number	
A	
Date: March 21, 1991	Sheet of

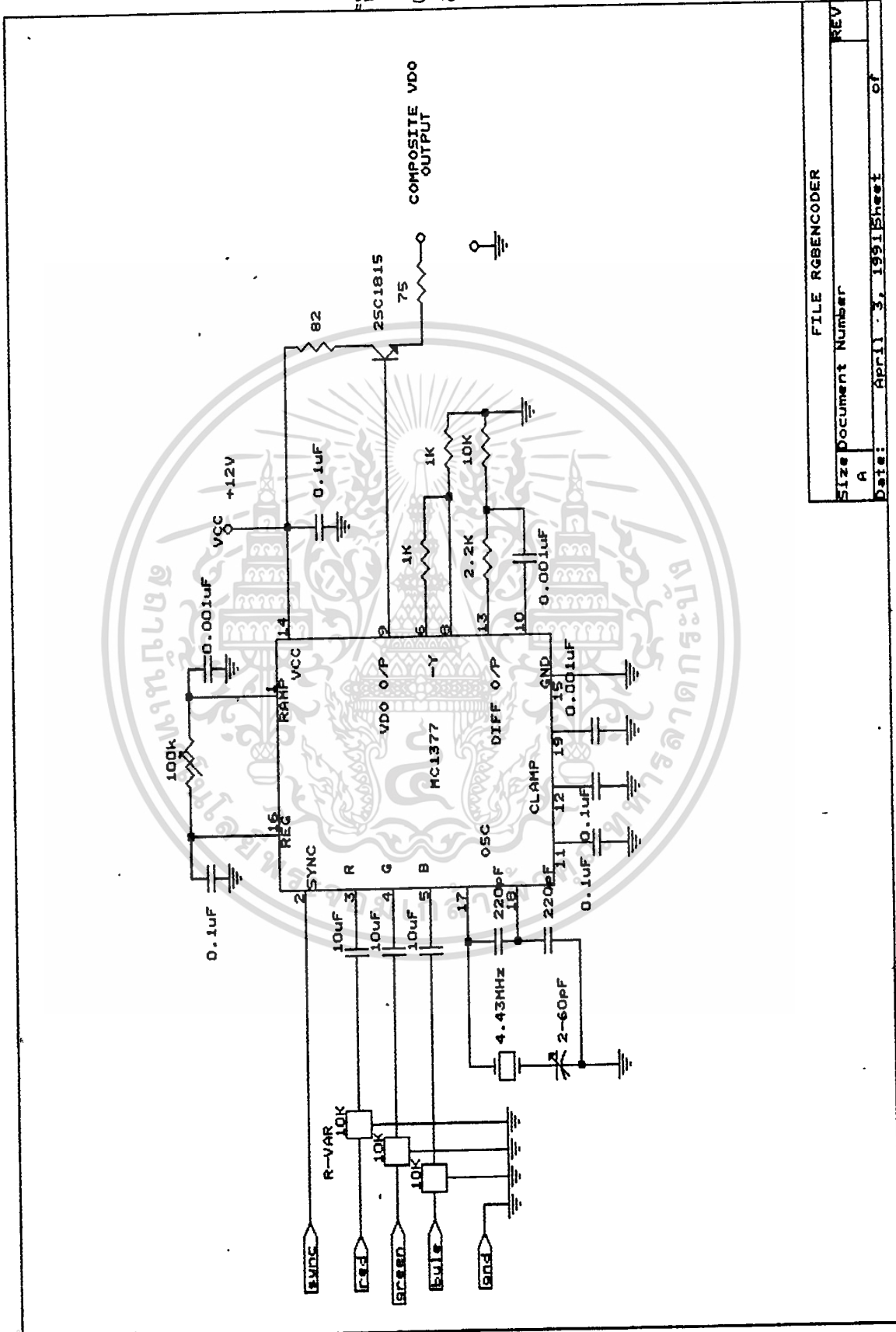
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FILE SWITCH	
Size Document Number	REV
A	
Date: April 3, 1991	Sheet of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

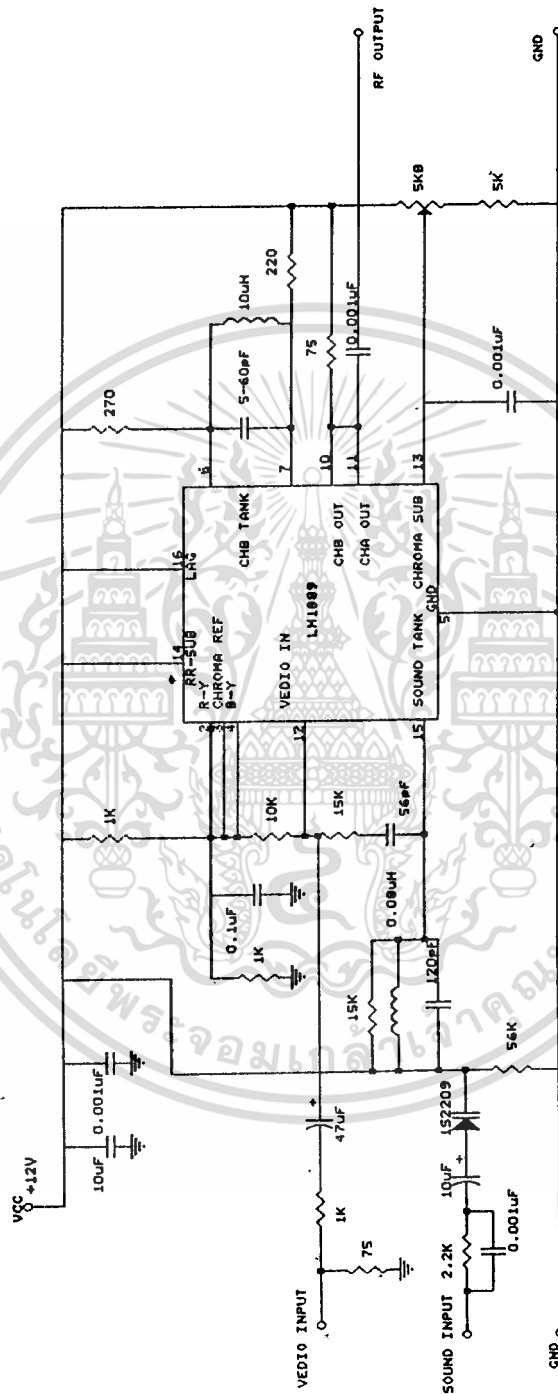
3-16

FILE	RGBENCODER
Size Document Number	REV
A	A
Date:	April 3, 1991 Sheet of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3-17

FILE RF
Size Document Number
B
Date: Mar 13, 1991
Sheet 1 of 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

เมื่อเราทำการศึกษาวงจรแล้ว ก็จะทำการต่อวงจรให้เรียบร้อย การทดลองผลของวงจรที่ทำการต่อก็จะสามารถที่จะแยกวงจรเป็นส่วนต่างๆ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการทดสอบ ให้ทราบว่าวงจรที่ทำการทดลองมีการทำงานถูกต้องตามที่ได้มีการคิดค้นในตอนต้นหรือไม่ การทดสอบสามารถที่จะกระทำได้โดยใช้เครื่องมือวัดต่างๆ อาทิเช่น เครื่องออสซิลโลสโคป (Oscilloscope) เครื่องทดสอบลอจิกอนาไลซ์เซอร์ (Logic analyser) รวมถึงมิเตอร์วัดไฟ (Multi meter) เรามีการทดสอบที่สามารถแบ่งได้เป็นส่วนๆ ดังนี้

1. การทดสอบและผลการทดสอบในส่วนของวงจรออสซิลเลเตอร์

Testing and The resultant of (Oscillator circuit)

เราต้องการสัญญาณคล็อกที่มีความถี่เท่ากับ 10 MHz หรือ $ck-3fs$ กับคล็อกความถี่เท่ากับ $10/3$ MHz หรือ $ck-fs$ วิธีการเราก็จะจับสัญญาณคล็อกทั้งสองเทียบกันเอง ถ้าสัญญาณคล็อกที่ได้มีความถูกต้องจะมีรูปสัญญาณ (Wave form) ดังรูปที่ และมีความถี่อ่านได้ 10 MHz สำหรับสัญญาณคล็อก $ck-3fs$ และความถี่ 3.33 MHz สำหรับคล็อก $ck-fs$ ดังรูปที่ 4-1

2. การทดสอบและผลของการทดสอบในส่วนของวงจรมายและดีเทคซิงค์

Testing and The resultant of (Buffer and Sync separator circuit)

เราทดสอบโดยการนำสัญญาณภาพ (Composite video) มาผ่านวงจรมายและดีเทคซิงค์ Buffer ผลการทดลองถูกต้องจะมีรูปของสัญญาณภาพมีขนาดโวลต์เท่าเดิม และในส่วนของวงจรมายสัญญาณซิงค์ จะมีภาพของสัญญาณซิงค์ทางแนว (Horizontal sync) และซิงค์ทางแนวตั้ง (Vertical sync) และสัญญาณซิงค์ทางแนวนอนต้องมีความถี่เท่ากับ 15625 Hz และความถี่ของสัญญาณซิงค์ทางแนวตั้งเท่ากับ 50 Hz ดังรูปที่ 4-2 และ 4-3

3. การทดสอบและผลการทดสอบของวงจรแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิตอล และวงจรแปลงสัญญาณจากดิจิตอลเป็นอนาลอก

Testing and The resultant of (Analog to Digital Converter) & (Digital to Analog Converter)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการทดสอบการทำงานของวงจรทั้งสองจะทำได้โดย ต่อวงจรทั้งสองเข้าด้วยกัน ให้สัญญาณดิจิทัลทางด้านเข้าพุทของ วงจรแปลงสัญญาณจากอนาลอกเป็นดิจิทัลทั้ง 6 บิต ต่อกับวงจรแปลงสัญญาณจากดิจิทัลเป็นอนาลอก และให้สัญญาณเคล็อกที่มีความถี่เดียวกัน เช่น เคล็อกความถี่ 10 MHz $ck-3fs$ หรือ เคล็อกความถี่ $10/3$ MHz $ck-fs$ ตัวใดก็ได้ เมื่อต่อเสร็จก็ป้อนสัญญาณภาพที่วงจร แปลงสัญญาณอนาลอกเป็นดิจิทัลและให้ วัตสัญญาณที่ด้านเข้าพุทของวงจรแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นอนาลอก ด้วยเครื่องสโคป (Oscilloscope) เปรียบเทียบทั้งสองด้าน ที่ CH1 จับสัญญาณภาพทางด้านอินพุท input และ CH2 จับสัญญาณด้านเข้าพุท output ผลของการวัดจะได้รูปสัญญาณที่มีความเหมือนกันทุกประการจึงจะถูกต้อง

4. การทดลองและผลการทดลองของวงจรสร้างสัญญาณการติดต่อภาพ

Testing and The Resultant of (Control Multiplex Switch)

จากวงจรที่เราต่อให้ทำการตีเทคสัญญาณซิงค์ได้แล้ว ให้นำวงจรดังกล่าวมาใช้งานร่วมกัน ให้สัญญาณซิงค์ทางแนวนอน (Horizontal sync) และสัญญาณซิงค์ทางแนวตั้ง (vertical sync) ที่ได้จากวงจรแยกสัญญาณซิงค์เป็นสัญญาณอินพุท ป้อนให้กับวงจรควบคุมที่จะทดสอบ ใช้เครื่องออสซิลโคป ที่ CH1 วัดสัญญาณ Vertical sync ในที่นี้จะเรียกว่าสัญญาณ Main verb และ CH2 ทำการวัดสัญญาณที่ผ่านโมโนสเตเบิลตัวแรกจะวัดได้ผลเช่นเดียวกับภาพใน Timing Diagram คือสัญญาณ Y Delay ซึ่งสามารถปรับช่วงเวลาของสัญญาณพลัสซ์ ได้ตั้งแต่ 30 ns - 13 ms และถ้าวัดที่ผลจากเข้าพุทของโมโนสเตเบิลตัวที่สอง จะมีสัญญาณพลัสซ์กว้าง 6.14 ms ดังรูปสัญญาณในภาพคือ สัญญาณ Y Control ส่วนอินพุท hor-sync จะเรียกว่าสัญญาณ Main horb ตามรูปจะสัญญาณหลักในการเปรียบเทียบกับผลของวงจรโมโนสเตเบิลตัวที่ 3 และ 4 ที่จะให้สัญญาณพลัสซ์กว้าง 30ns - 30us ในการเลื่อนภาพทางแนวนอน ตัวรูปสัญญาณ X Delay และสัญญาณพลัสซ์จากตัวที่ 4 จะเป็นสัญญาณ Control ที่ต้องมีความกว้างของสัญญาณ 17.3 us ผลการทดสอบจะต้องเป็นไปตามรูปที่ 4-4 จึงจะถูกต้อง

5. การทดลองและผลการทดลองของวงจรหารสัญญาณซิงค์ทางแนวนอนของสัญญาณรอง

Testing and The Resultant of (Sub hor-sync /3)

เราจะวัดสัญญาณซิงค์ทางแนวนอน (Horizontal Sync) ของสัญญาณรองเป็นหลักเทียบกับผลที่ได้จากวงจรหาร 3 แล้วจะปรากฏผลดังรูปที่ 4-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดลองและผลการทดลองของ ระบบภาพซ้อนภาพทั้งระบบ

Testing and The Resultant of picture in picture

system

เมื่อทำการติดตั้งระบบทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว เราสามารถแสดงผลของการทำงานของระบบได้ตามขั้นตอนดังนี้

1. ในรูปที่ภาพที่ 1 จะเป็นภาพโทรทัศน์ที่นำสัญญาณจากเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบ CGA (COLOUR GRAPHIC ADAPTER) ซึ่งจะผ่านวงจรแปลงสัญญาณแม่สี เป็นสัญญาณภาพ (R G B encoder) และวงจรวีดีโอโมดูลเลเตอร์ (VIDEO MODULATOR) ที่ส่งให้กับปรากฏบนจอภาพโทรทัศน์ ในที่นี้เราจะให้เป็นสัญญาณภาพหลัก (Main Video Signal)

2. ในรูปที่ภาพที่ 2 จะเป็นภาพจากเครื่องเล่นเทปวีดีโอที่ปรากฏบนจอภาพโทรทัศน์ ในที่นี้เราจะให้เป็นสัญญาณรอง (Sub Video Signal)

3. เราจะนำสัญญาณทั้งสองมาผ่านระบบภาพซ้อนภาพแล้ว จะมีผลดังภาพที่ 3 ภาพที่ 4 ภาพที่ 5 และภาพที่ 6 จะเห็นว่าเราสามารถที่จะเลื่อนตำแหน่งของภาพจอเล็กไปได้ทั่วจอภาพโทรทัศน์ ซึ่งแสดงการทำงานของวงจรควบคุมการตัดต่อภาพ (Control Multiplex Switch)

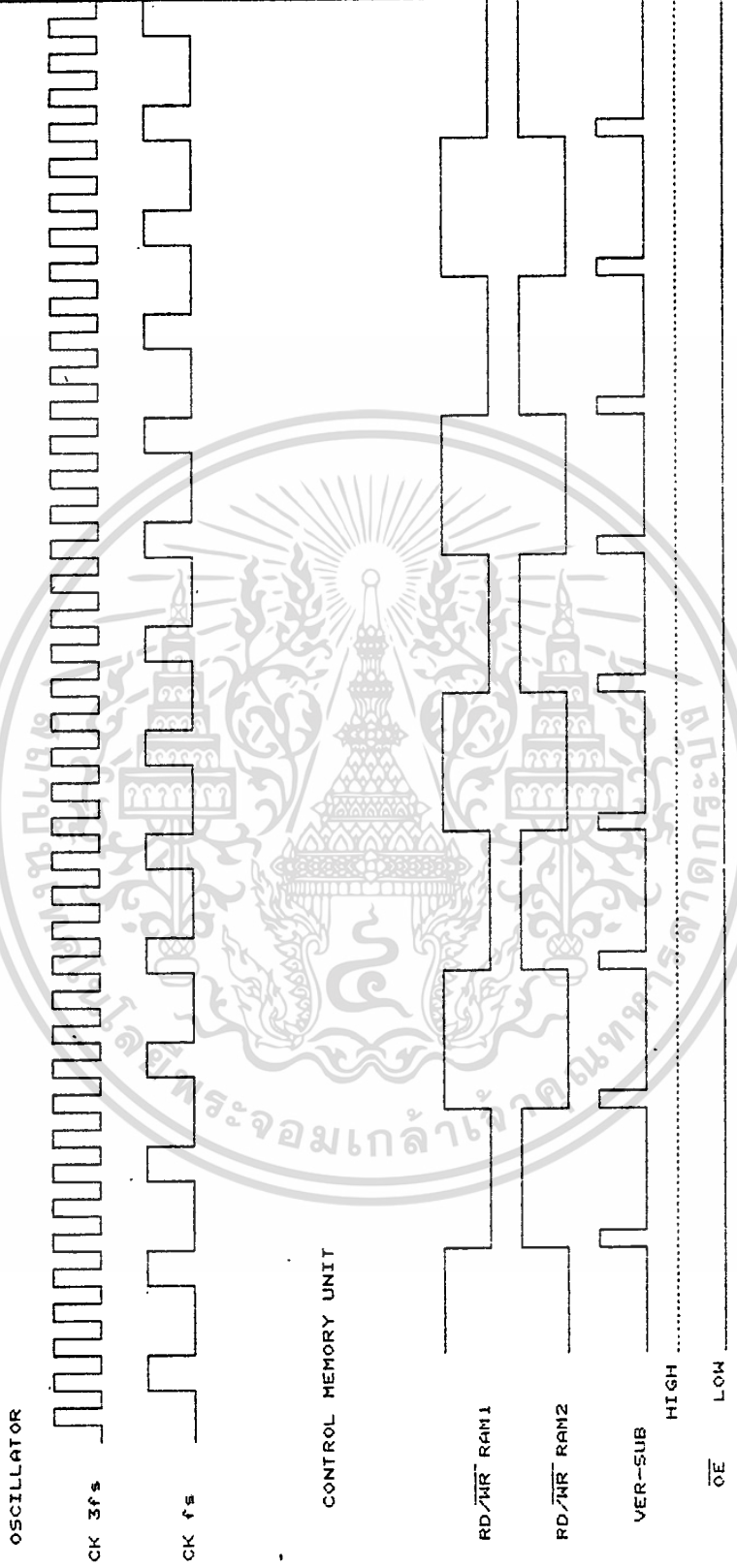
4. ภาพที่ 7 จะเป็นการดิงภาพ (Zoom) ของภาพจอเล็กที่จะแสดงถึงความคมชัดของภาพว่ามีความชัดเจนสามารถเก็บรายละเอียดต่างๆได้ครบสมบูรณ์

5. ภาพที่ 8 และภาพที่ 9 จะแสดงให้เห็นว่าในระบบนี้สามารถจะใช้งานคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสัญญาณภาพหลักได้โดยปกติ จะไม่มีผลกับระบบงานที่ใช้หรือยุ่งเกี่ยวกับเครื่องคอมพิวเตอร์เลย นอกจากสัญญาณภาพที่ออกจาก CGA CARD โดยปกติจะใช้กับมอนิเตอร์ (Monitor) เท่านั้นให้สามารถใช้กับโทรทัศน์ระบบ PAL โดยไม่มีผลของความเพี้ยนสีหรือสัญญาณที่ต่างระบบกัน

6. ภาพที่ 10 ภาพที่ 11 และภาพที่ 12 จะแสดงให้เห็นตัวเครื่องที่สำเร็จการเชื่อมต่อของระบบต่างๆ และ เครื่องต้นแบบในแผงทดสอบ

ฉบับที่ 4-1

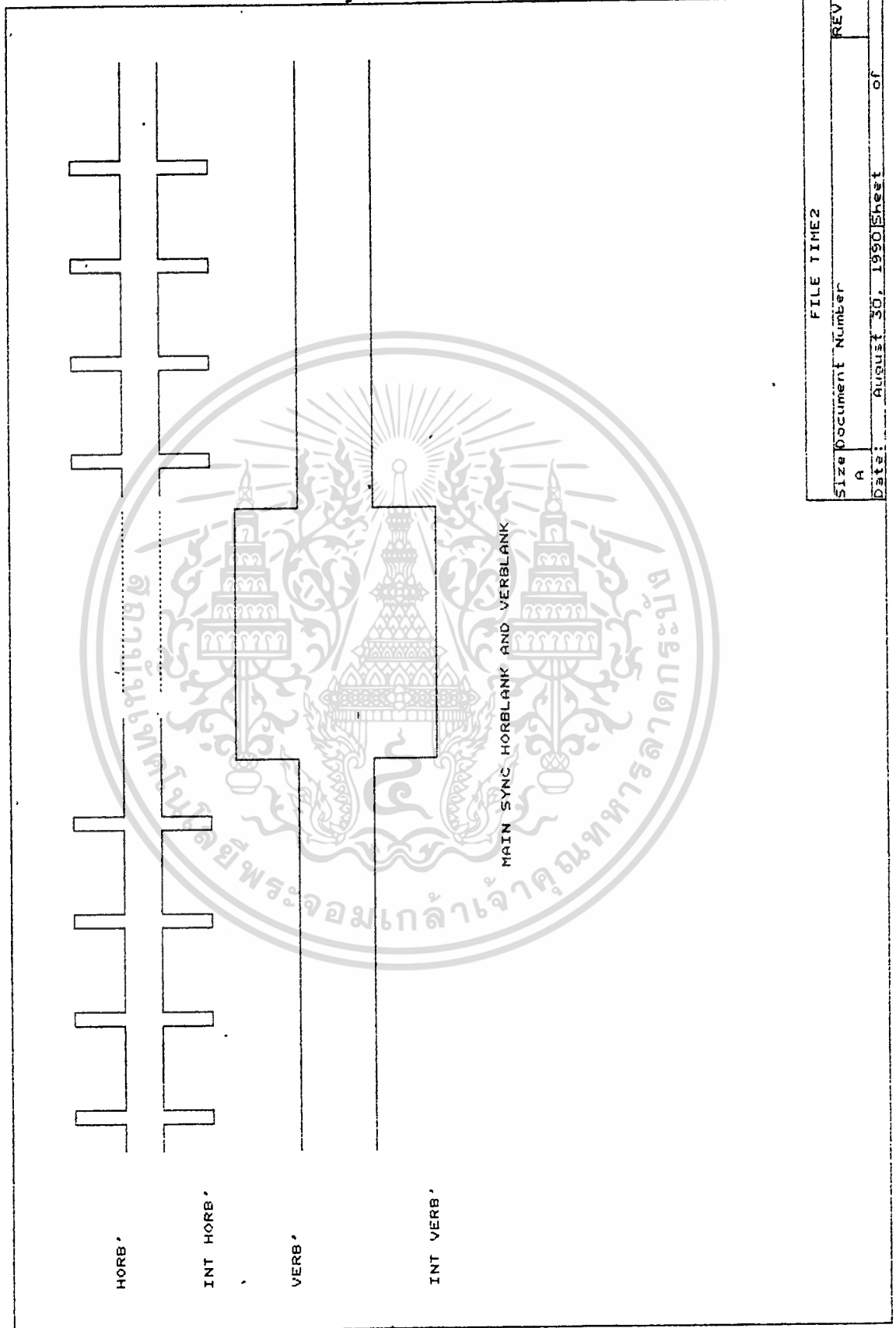
TIME DIAGRAM

TIME1	
Size Document Number	REV
f1	
Date: March 22, 1991	Sheet of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

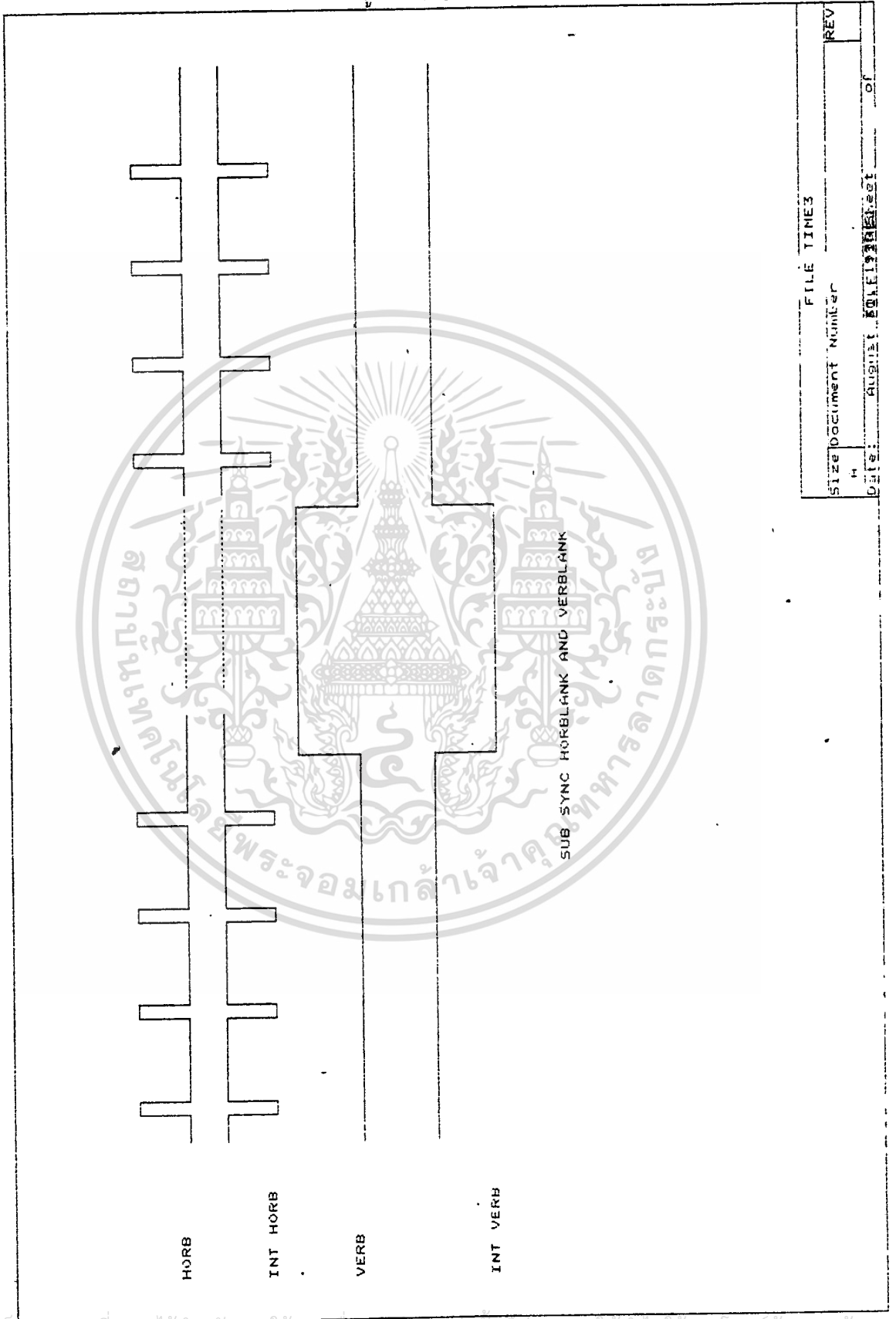
รูปที่ 4-2.

FILE TIME2	
Size Document Number	REV
A	
Date: August 30, 1990	Sheet of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

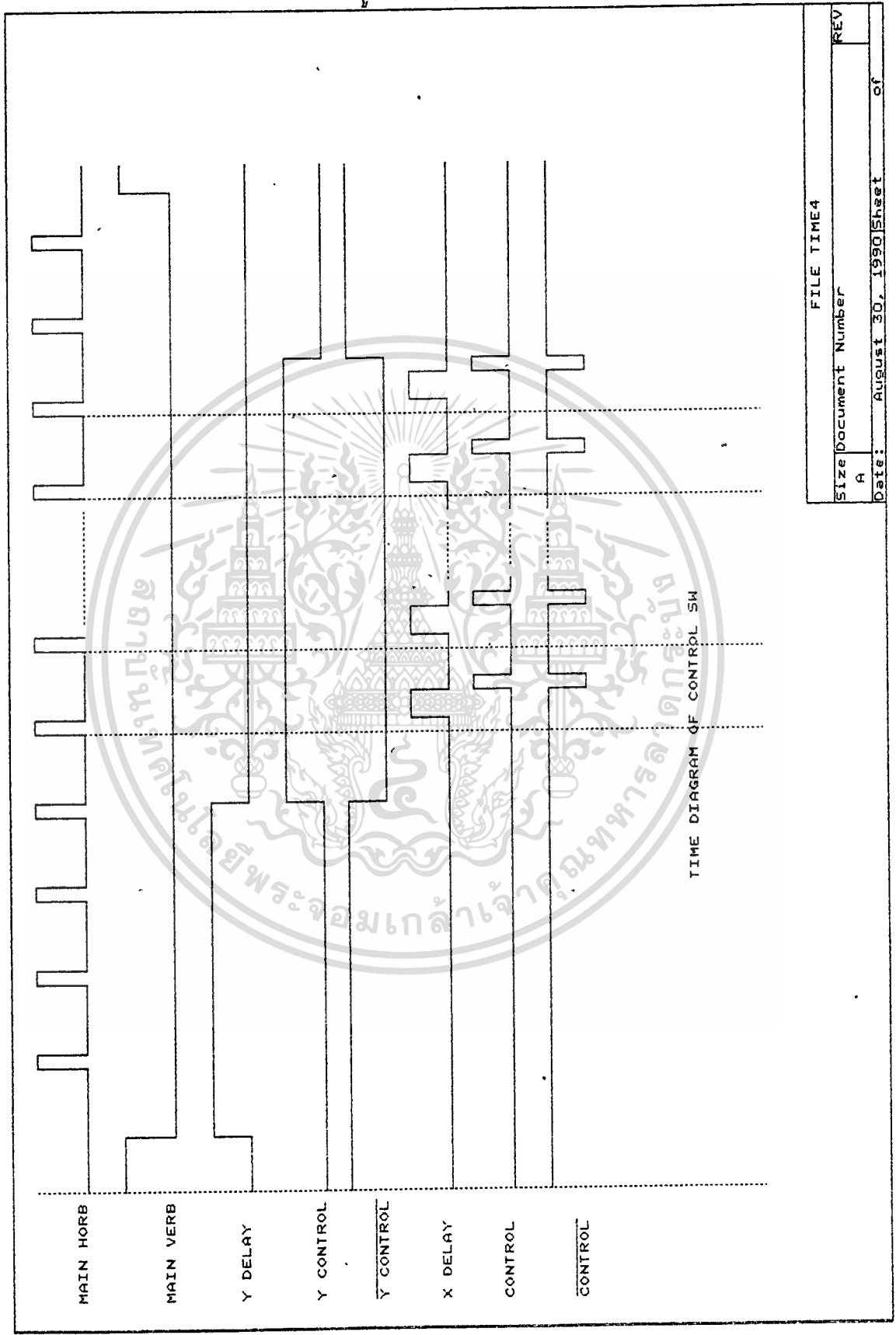
รูปที่ 4-3

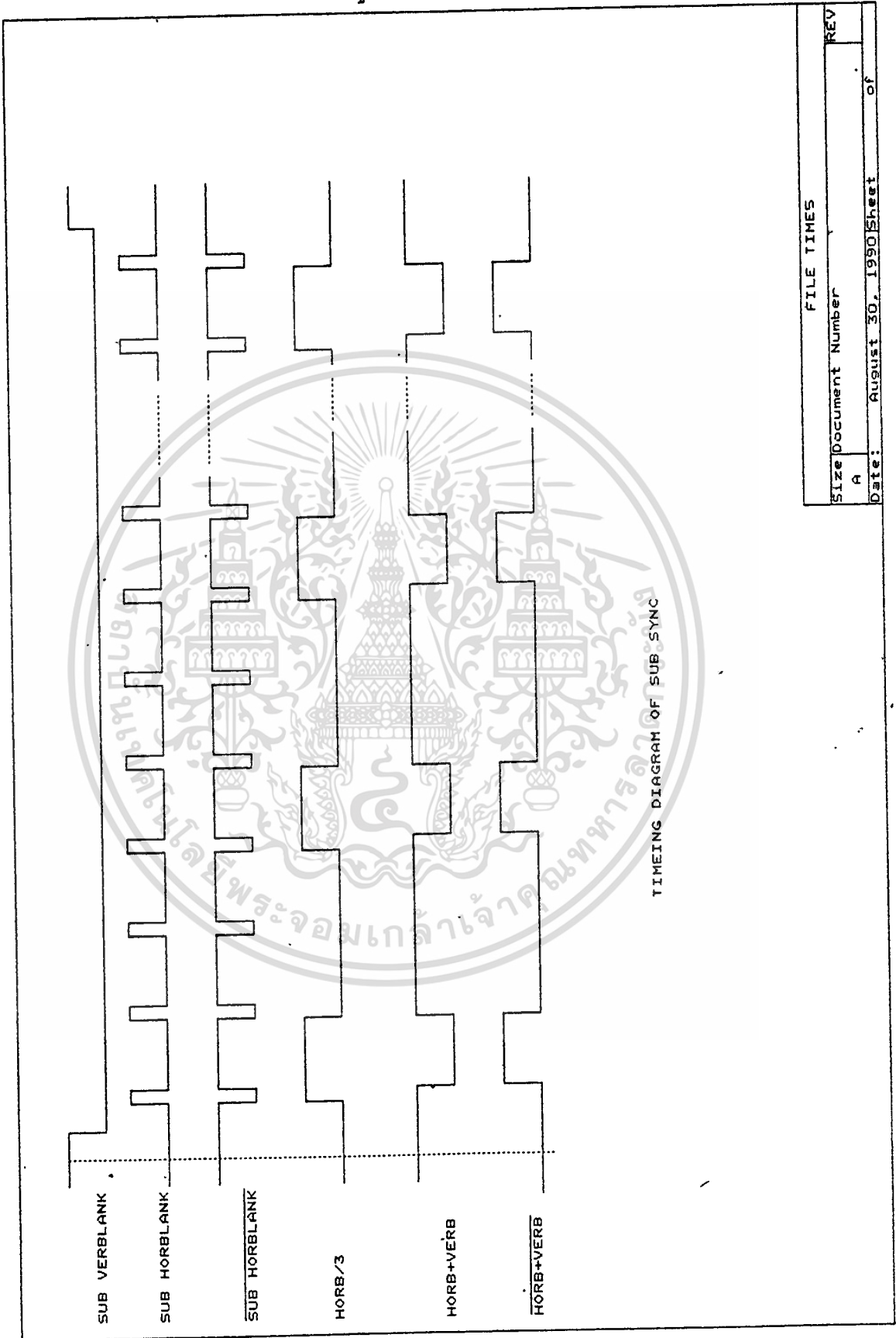
FILE TIME3	REV
Size Document Number	
H	
Date: AUG 12 10:11:21 AM 2012	of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4-4

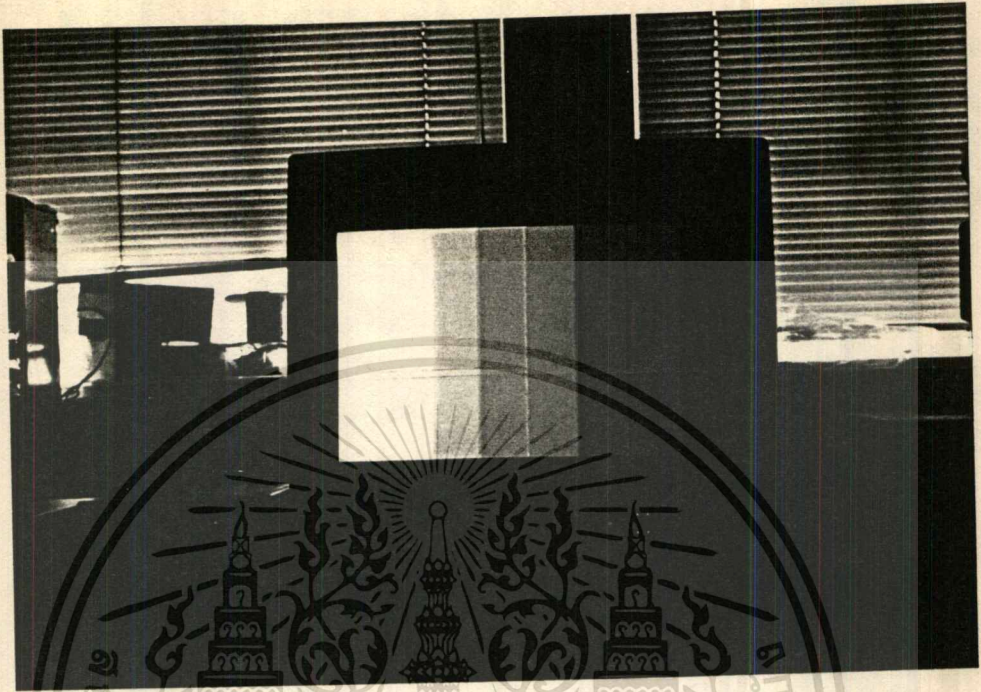
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FILE TIMES	
Size	Document Number
A	
Date:	August 30, 1990 Sheet of
REV	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบผลการทดลอง

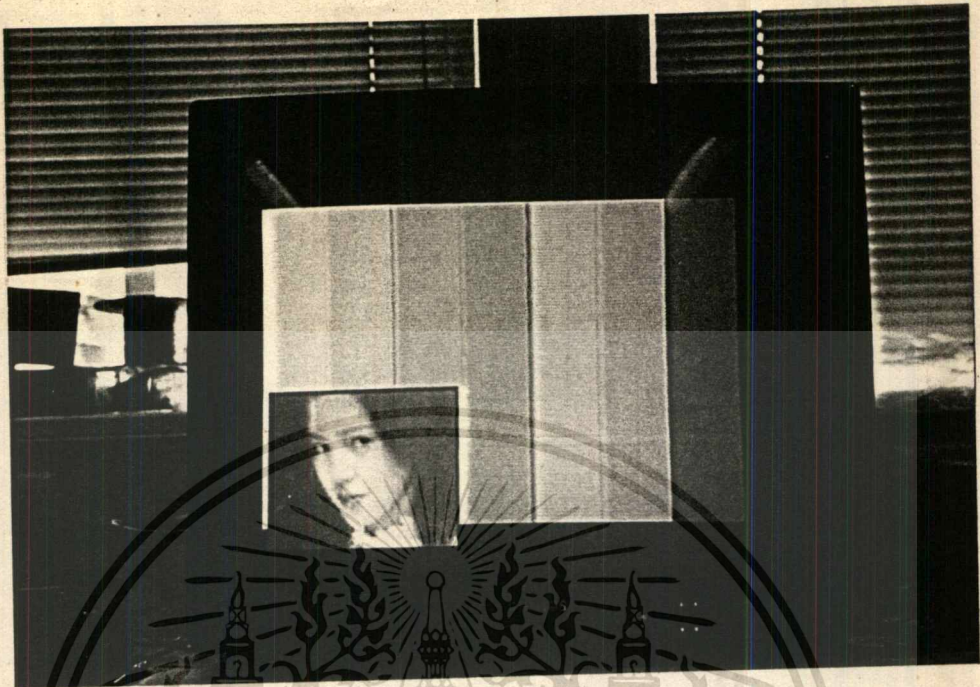

ภาพที่ 1 แสดงภาพที่นำสัญญาณจากเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นสัญญาณหลัก

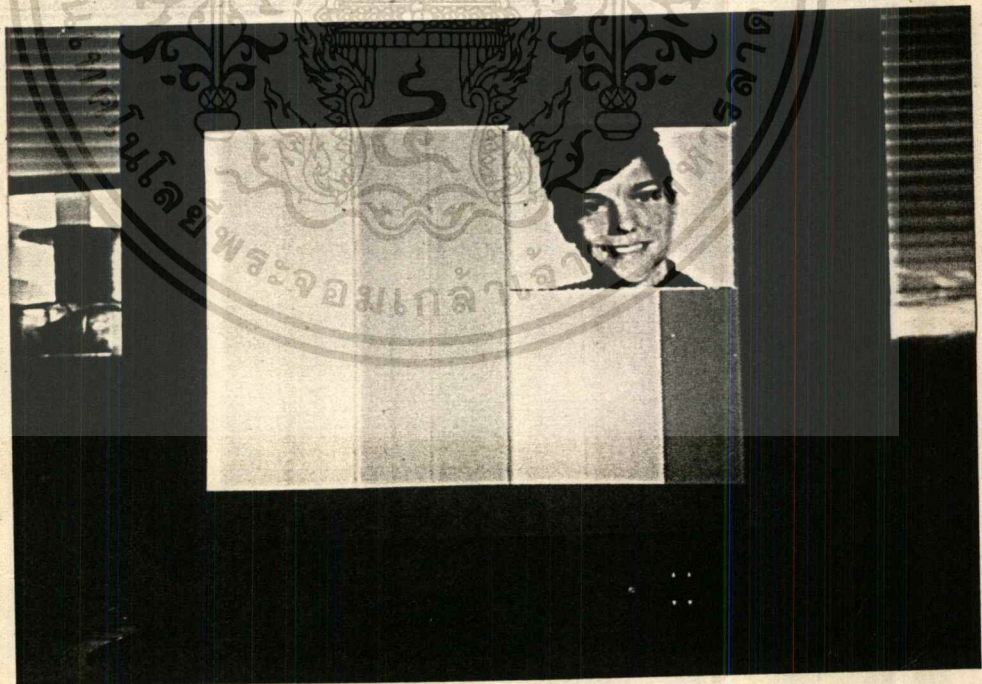

ภาพที่ 2 แสดงภาพที่นำสัญญาณจากเครื่องเล่นวีดีโอเทปเป็นสัญญาณรอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 แสดงการเลื่อนภาพที่ซ้อนลงในภาพหลักในตำแหน่งต่างๆ

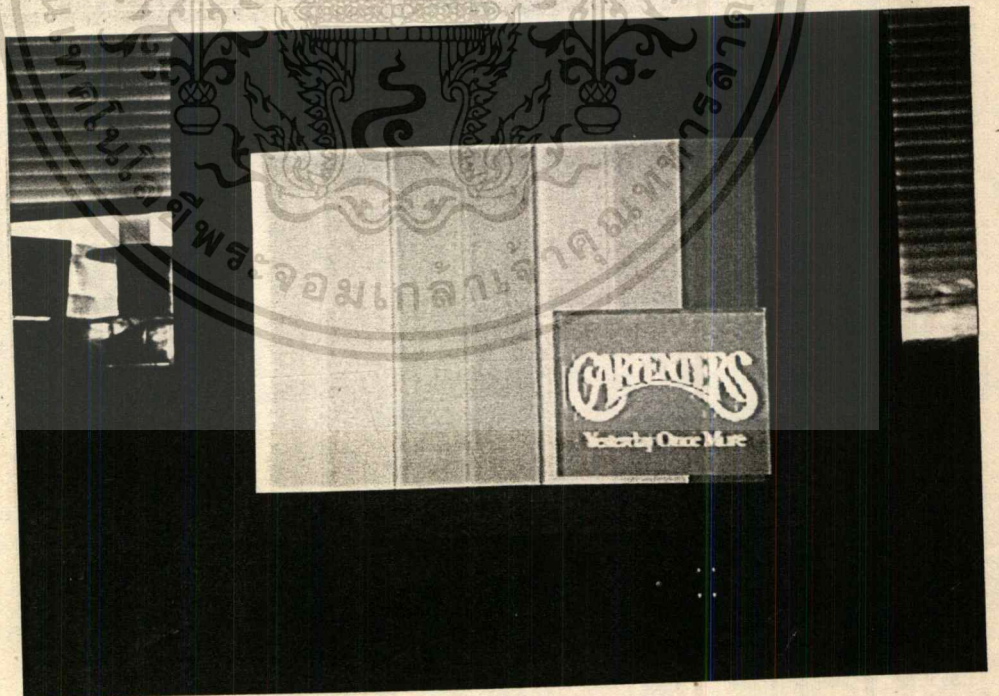

ภาพที่ 4 แสดงการเลื่อนภาพที่ซ้อนลงในภาพหลักในตำแหน่งต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 แสดงการเลื่อนภาพที่ซ้อนลงในภาพหลักในตำแหน่งต่างๆ

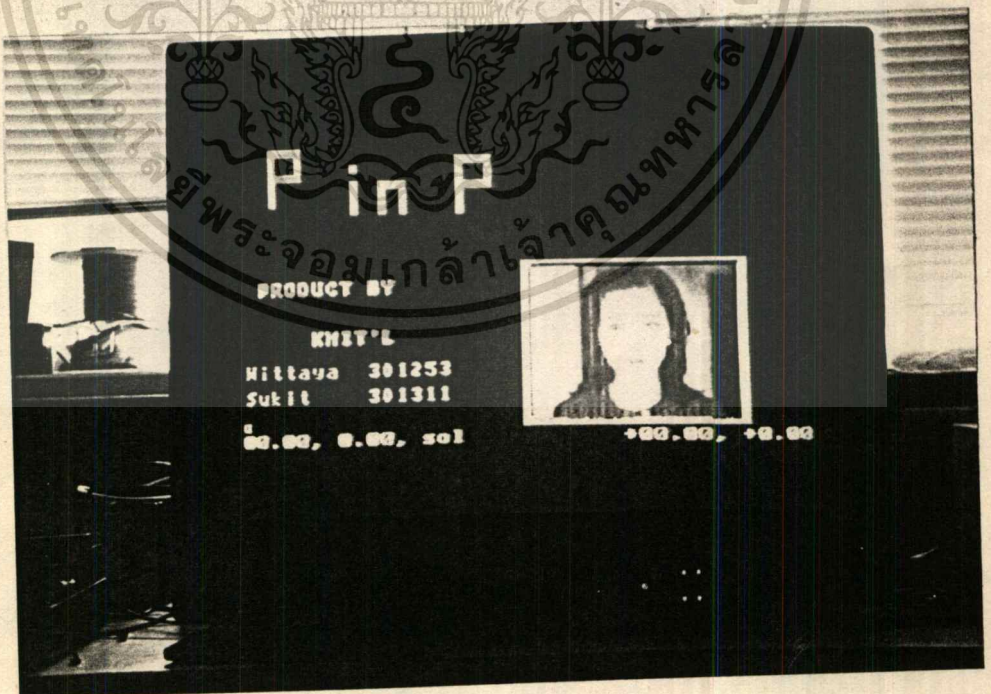

ภาพที่ 6 แสดงการเลื่อนภาพที่ซ้อนลงในภาพหลักในตำแหน่งต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

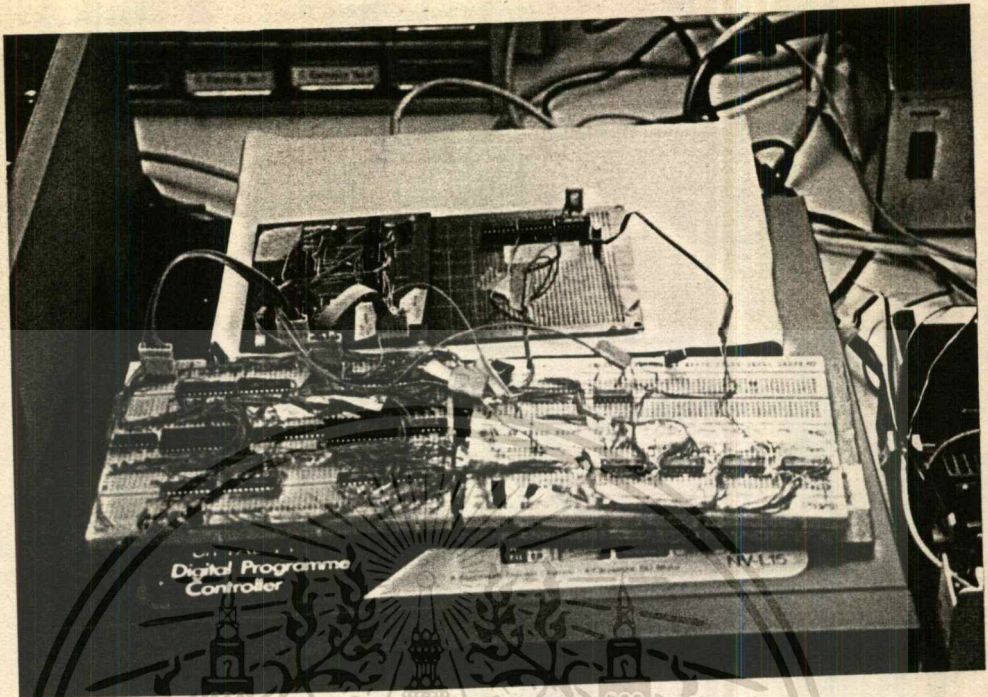
ภาพที่ 7 แสดงการดิงภาพ (ZOOM) ในระยะใกล้ให้เห็นความคมชัดของภาพ

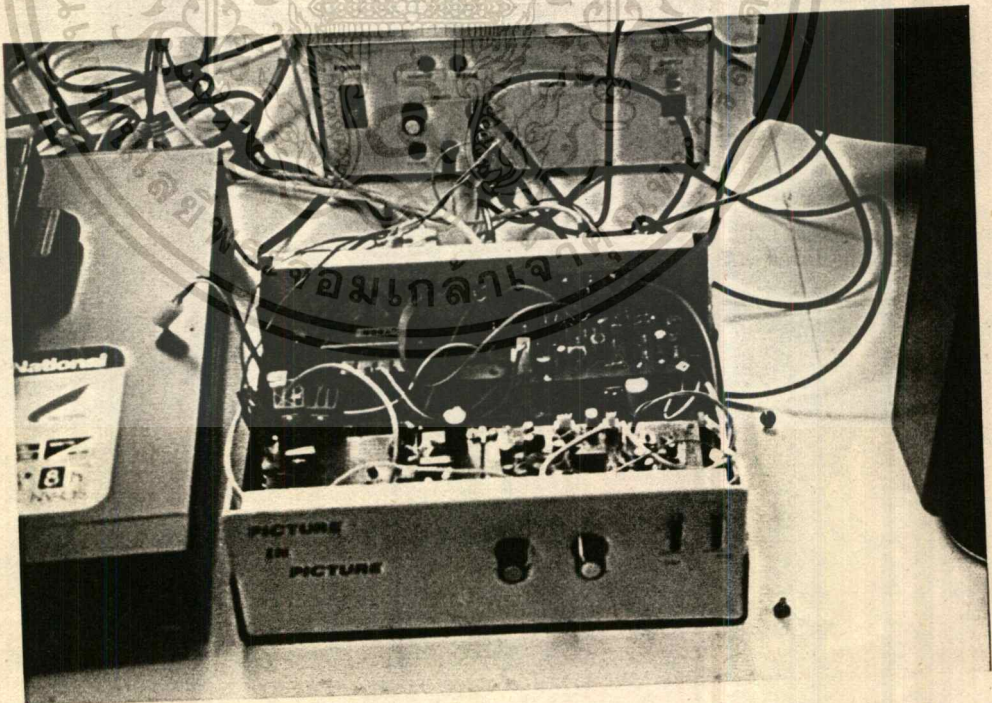
ภาพที่ 8 แสดงการใช้งานใน software ต่างๆ ในสัญญาหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 แสดงเครื่องต้นแบบที่ทดสอบในแผงวงจรทดลอง

ภาพที่ 12 แสดงเครื่องที่ประกอบเรียบร้อยสามารถนำไปใช้งานได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปและวิจารณ์

การทำ Project ในหัวข้อ PICTURE IN PICTURE จะสามารถพัฒนาในรุ่นต่อไปได้ โดยการประยุกต์สัญญาณในส่วนต่างเพิ่มเติม เช่น การทำให้ระบบภาพที่ได้รับจากสัญญาณ COMPOSITE VIDEO มาเป็นสัญญาณจาก สายอากาศแทน โดยเพิ่มส่วนของวงจร Tuner และ IF amp หรือการประยุกต์ระบบสัญญาณภาพสีให้สมบูรณ์มีความคมชัดจนสามารถเทียบเท่ากับ ระบบโทรทัศน์ที่ใช้ในปัจจุบันนอกจากนี้ยังสามารถ ใช้สัญญาณ digital ที่ได้รับจาก Memory มาทำการรวมสัญญาณเข้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์ให้สามารถแสดงผลการทำงานที่จะเป็นในรูปแบบของ Software มากกว่าทาง Hardware อันจะอำนวยความสะดวกให้กับการสร้างผลงานทางด้านการใช้ งานอื่น ๆ เช่น ระบบ On screen display , Teletext ในส่วนของวงจรภาค RF ที่ทำไว้ถ้าพัฒนาได้ดีกว่านี้ก็จะสามารถ Tune carrier ให้รับสัญญาณได้ตรงกับตัวรับมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการ และ ปรินญาณินันท์นี้มีอาจจะสำเร็จลงได้ตามวัตถุประสงค์ถ้าขาดความร่วมมือและคำแนะนำต่าง ๆ ดังนั้นในนามของผู้จัดทำจึงต้องขอขอบคุณแก่ผู้ให้ความร่วมมือทุกฝ่าย อาทิ อาจารย์ เพื่อน ๆ ที่ได้ช่วยในการให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนผู้ร่วมงานในกลุ่มทุกคนที่ได้ช่วยกันแก้ปัญหา โดยเฉพาะ อาจารย์ โกศล ชวนขยัน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือทุกด้าน ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ตลอดจนจัดสรรหาอุปกรณ์ และ เครื่องมือในการทดลอง และ หวังว่าความดีที่ได้จากปรินญาณินันท์นี้ขอมอบกลับสู่ผู้ให้ความร่วมมือและให้กำลังใจทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

1. สมศักดิ์ เตชะเศรษฐ์ธนะ (อ. เตีย), "ทฤษฎีและปฏิบัติ VCR ระบบดิจิทัล"
2. สมศักดิ์ เตชะเศรษฐ์ธนะ (อ. เตีย), "ทฤษฎีและปฏิบัติ โทรทัศน์ระบบ PAL"
3. ยุทธนา ลีลาศวัฒนกุล "วีดีโอคอมพิวเตอร์" วารสาร เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ ฉบับที่ 104 หน้า 226-230
4. Charles E Sporch , "LS/S/TTL"
5. Philips components IC solutions with a difference
6. Linear and interface integrated circuits

